

บทที่ ๔

การวิเคราะห์ความสามารถในการรับจำนวนประชากร

๔.๑. ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องซึ่งนำมาใช้ในการวิจัย

ในการพิจารณาวิเคราะห์ความสามารถในการรับจำนวนประชากรของจังหวัดสุราษฎร์ธานี นั้น ได้ใช้สองทฤษฎีเป็นแนวความคิดหลัก คือ

๔.๑.๑ ทฤษฎีฐานเศรษฐกิจ (Economic Base Theory) เป็นการยากที่จะระบุว่า ใครเป็นผู้ริเริ่มทฤษฎีนี้เป็นคนแรก แต่บุคคลที่มีส่วนในการพัฒนาแนวความคิดนี้อย่างมากมี ๒ ท่าน คือ ดักลาส นอร์ท (Douglass C. North) และ ชาลส์ ทิเบียท (Charles M. Tiebout) ซึ่งทั้งสองท่านมีความเห็นเกี่ยวกับทฤษฎีฐานเศรษฐกิจพอจะสรุปได้ดังนี้

ตามทัศนะของนอร์ท เห็นว่า ปัจจัยสำคัญที่ทำให้ภาคเจริญเติบโตคือสินค้าออก (Exportable commodities) กลุ่มของสินค้าออกของภาครวมเรียกว่าฐานการส่งออก (Export base) ซึ่งเมื่อภาคส่งสินค้าออกจะทำให้มีฐานะดีขึ้น สวัสดิการของประชาชนก็จะดีตามไป ความเจริญที่เกิดจากฐานการส่งออกนั้นเมื่อนานเข้าภาคก็จะเกิดภาวะที่เรียกว่า ผลกระทบจากภายนอก (External Economics) เกิดองค์การด้านตลาดเพื่อการระบายสินค้า ให้เครดิต การอบรมแรงงาน และในที่สุดเกิด

* ประพันธ์ เขตพื้นที่. เศรษฐศาสตร์ภูมิภาค (พระนคร : กรุงเทพมหานครพิมพ์) หน้า ๑๘๖.

๒ J. Friedmann and W. Alonso (eds), Regional Development and Planning (Mass : The M.I.T. Press, 1964) p.p. 240 - 265.

อุตสาหกรรมที่เป็นส่วนประกอบของฐานการส่งออก (**Complementary Industries**) มีการปรับปรุงการผลิตให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น อุตสาหกรรมเพื่อการส่งออกจะต้องแยกออกจากอุตสาหกรรมเพื่อการบริโภคภายใน (**Residential Industries**) สำหรับภาคใหญ่ที่มีกิจกรรมหลายชนิดและมีความซับซ้อนมาก เพื่อการพิจารณาที่คล่องตัวที่มีเหตุผล จึงใช้วิธีทางคณิตศาสตร์ที่มักจะนำมาใช้ในการแบ่งอุตสาหกรรมเป็น ๒ ประเภท โดยใช้ " **Location quotient** " ซึ่งพัฒนาโดย **Hildebrand** และ **Mace** ในการลงทุนของผู้ประกอบการ จะลงทุนในกิจการที่เป็นส่วนประกอบของฐานการส่งออกก็ได้ โดยไม่จำเป็นต้องลงทุนในอุตสาหกรรมส่งออกโดยตรง

ทฤษฎีฐานเศรษฐกิจตามทัศนะของ **ทียาท์ (Tiebout)** ซึ่งได้แสดงความคิดเห็นว่า แหล่งที่มาของรายได้นั้นไม่ได้เกิดจากการส่งออกอย่างเดียวเท่านั้น แต่อาจเกิดจากการลงทุนทางธุรกิจ การใช้จ่ายของรัฐบาลหรือแม้กระทั่งการก่อสร้างที่อยู่อาศัย ปัจจุบันเหล่านี้ถูกกำหนดจากภายนอกเช่นเดียวกับการส่งออก ในระบบเศรษฐกิจขนาดใหญ่ นั้น รายได้จากการส่งออกเป็นเพียงแหล่งที่มาของรายได้อย่างหนึ่งในหลาย ๆ อย่าง ซึ่งถ้าเราคิดว่าโลกเป็นภาคหนึ่งแล้ว การส่งออกเป็นศูนย์ แต่เราทุกคนก็ยังมีรายได้ ซึ่งสรุปได้ว่า ถ้าภาคมีขนาดใหญ่ขึ้นเท่าไรบทบาทการส่งออกจะมีน้อยลงเท่านั้น และเห็นว่าระดับความร่ำรวยและปริมาณการส่งออกนั้นจะต้องขึ้นกับตลาดด้วย ภาคอื่น ๆ ยังมีรายไ้มากขึ้น ก็จะนำสินค้าเข้ามาเพิ่มขึ้น เพราะการนำเข้าขึ้นกับระดับรายได้ (โดยให้ความโน้มเอียงในการนำเข้าที่เปลี่ยนแปลง (**Marginal propensity to import**) มีค่าใดค่าหนึ่ง ดังนั้นทรัพยากรและระดับรายได้ของภาคที่เป็นตลาดจึงเป็นตัวกำหนดความเจริญเติบโตอย่างแท้จริง ซึ่งจะต้องใช้กับระบบเศรษฐกิจขนาดเล็กเท่านั้น ในระยะยาวเมื่อระบบเศรษฐกิจมีขนาดใหญ่ขึ้น การส่งออกจะมีบทบาทน้อยลง

จากแนวความคิดของทั้งสองท่านนี้ จึงสรุปได้ว่า ความเจริญของภาคหรือเมืองขึ้นอยู่กับปริมาณสินค้าออก (ทั้งสินค้าเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม) ซึ่งอาจอยู่ในรูปสินค้าและบริการ หรือแม้แต่แรงงานซึ่งส่งออกไปนอกภาคหรือนอกเมือง สินค้าออกอาจอยู่ในรูปของคน ต่างภาคต่างเมือง ในภาคหรือเมืองที่เราพิจารณา (เช่นการท่องเที่ยว เป็นต้น)

ปริมาณการส่งออกเช่นว่านี้ถือว่าเป็น "ฐานเศรษฐกิจ" (Economic Base) ของภาค และอาจเรียกรวมกันว่า "ภาคเศรษฐกิจหลัก" (Basic sector). การจ้างแรงงาน และรายได้ในภาคเศรษฐกิจหลักขึ้นอยู่กับปัจจัยภายนอก อาจเรียกว่าเป็น "อุปสงค์จากภายนอกภาค" (Exogenous demand) . ในสภาพเช่นนี้กิจกรรมที่จะต้องมีเพื่อสนับสนุนความเจริญเติบโตของอุตสาหกรรมส่งออกเรียกได้ว่าเป็น "ภาคเศรษฐกิจรอง" (Non-basic sector) หรือเรียกภาคบริการ (Service sector)

๔.๑.๒ ทฤษฎีความสามารถในการรับกำลังประชากร ท่านที่คิดทฤษฎีนี้คือ Prof. Dr. Gerhard Isenberg ศาสตราจารย์ทางเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัย Tuebingen เป็นผู้สนใจทาง Macro - Economics มาก เคยเป็นที่ปรึกษาให้กับ Lörch เมื่อครั้ง Lörch ทำวิจัยเรื่องชุมชนศูนย์กลางของภาคใต้ในประเทศเยอรมัน และเคยเป็นที่ปรึกษากระทรวงการคลังในช่วงสุดท้ายก่อนเกษียณอายุ เป้าหมายของทฤษฎีนี้คือ ต้องการจัดสรรกำลังประชากรให้ใกล้เคียงกับทรัพยากรธรรมชาติ

ในความหมายของการคำนวณกำลังความสามารถในการรับกำลังประชากรจากนระหว่างกิจกรรมของมนุษย์ ทรัพยากร ที่ดิน และเงินทุน ตลอดจนความสัมพันธ์ทางการค้ากับตลาดภายนอกก่อให้เกิดการพัฒนาทางเศรษฐกิจในปริมาณหนึ่ง ซึ่งแสดงถึงความสามารถของมนุษย์ในการจัดการนำทรัพยากรมาใช้เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดเท่าที่จะทำได้ ในแต่ละท้องถิ่นจะมีความแตกต่างกันไปตามองค์ประกอบ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญทั้งกล่าวข้างต้น

ความสามารถในการรับกำลังประชากรของภาค พื้นที่ที่จะสามารถดำเนินชีวิตอยู่ได้ภายใต้ข้อสมมติฐานของการพึ่งตนเอง ในสภาพแวดล้อมที่เป็นอยู่ในภาวะปัจจุบัน

ข้อพึงพิจารณาในด้านการรับจำนวนประชากรของพื้นที่ มีดังนี้

- ก. สภาพธรรมชาติ หมายถึงองค์ประกอบของธรรมชาติที่สร้างมา เช่น แอ่งดิน พื้นที่ ทรัพยากร ลักษณะอากาศเช่น อากาศหนาว ร้อนและความแห้งแล้ง ซึ่งมีความแตกต่างกันไปในแต่ละพื้นที่
- ข. ความเข้าใจในการนำเทคนิควิทยา มาใช้ให้ได้รับประโยชน์สูงสุด จากปัจจัยพื้นฐานของธรรมชาติ
- ค. ในเรื่องของการตั้งการดำรงชีวิต อุปนิสัย และค่านิยมของประชากรในท้องถิ่น รวมถึงความขยันหมั่นเพียรและความรับผิดชอบต่อสังคม
- ง. ในเรื่องความสัมพันธ์ในด้านการเศรษฐกิจการค้ากับต่างประเทศ
- จ. ความแตกต่างของมาตรฐาน ความเป็นอยู่ในด้านโภชนาการ **Potential** ของการผลิตอาหาร
- ฉ. ลักษณะการประกอบอาชีพ และลักษณะการใช้จ่าย ซึ่งแตกต่างกันไปในแต่ละสังคม

จากวิธีการคำนวณหาความสามารถในการรับจำนวนประชากรของ **Prof. Isenberg**. ผู้วิจัยได้ปรับปรุงข้อมูลเท่าที่จำเป็น เพื่อให้การคำนวณสามารถเป็นไปได้ ซึ่งจะครอบคลุมถึงปัญหาต่าง ๆ ในการนำข้อมูลมาใช้ ผลของการคำนวณ แสดงถึง ประสิทธิภาพของคุณภาพที่ดิน ความสามารถของประชากร ความขยันหมั่นเพียรในการทำงาน ความสามารถของรัฐบาลในการบริหาร และความถี่ของความสัมพันธ์ในการแลกเปลี่ยนทางการค้าภายในพื้นที่ภาค และความสัมพันธ์ระหว่างภาค

เป้าหมายของการคำนวณหากำลังประชากรของพื้นที่ เป็นพื้นฐานให้กับการพิจารณาจัดทำมาตรการในทางปฏิบัติ เพื่อให้ประสพผลกับนโยบายในการพัฒนาภาค (**Regional Economics Policy**) การนำทฤษฎีความสามารถในการรับกำลังประชากรมาประยุกต์ใช้ดังกล่าวนี้อยู่ไม่แพร่หลายในประเทศไทย และถ้าหากทฤษฎีนี้มาประยุกต์ใช้โดยลึกลับจะเป็นประโยชน์มากแก่การแก้ไขภาวะการเศรษฐกิจ โดยเฉพาะ

ในด้านการศึกษา อย่งไรก็ตามผู้วิจัยคาดว่าในการพัฒนาใช้วิธีการดังกล่าวนี้ต่อไปคงจะได้มีการปรับปรุงข้อมูลและนำเอาวิธีการไปใช้กับพื้นที่ส่วนอื่น ๆ ของประเทศ ซึ่งจะทำให้เกิดความสมบูรณ์ทั้งในการวิจัย และการปรับปรุงข้อมูลให้โดยลไกลเคียงกับความจริงมากยิ่งขึ้น เพื่อให้นำผลจากการวิจัยมาใช้ให้เป็นประโยชน์ในการวางแผนพัฒนาภาคต่อไป

ในการศึกษาความสามารถในการรับกำลังประชากรนั้นจะต้องจัดแบ่งประเภทเศรษฐกิจออกเป็นเศรษฐกิจหลัก (Basic sector) และเศรษฐกิจรอง (Non-basic sector) แต่เนื่องจากพื้นที่ที่นำมาศึกษาเป็นพื้นที่ขนาดเล็กและกิจกรรมในทางเศรษฐกิจไม่มีความซับซ้อนมากนัก ฉะนั้นในการแยกประเภทเศรษฐกิจหลักและเศรษฐกิจรอง จึงใช้หลักในการพิจารณาคังนี้คือ

Basic sector คือ สิ่งซึ่งจำเป็นในการดำรงชีวิต ถ้าไม่ผลิตแล้ว จะต้องสั่งสินค้านั้นเข้ามาใช้ในการอุปโภคและบริโภค

- สินค้าเกษตรกรรมทั้งหมด
- การผลิตที่ได้จากทรัพยากรธรรมชาติ เช่น แร่ธาตุ
- กิจกรรมที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยว
- เงินโอนจากรัฐบาลกลาง ซึ่งจ่ายเป็นค่าจ้างและเงินเคื่อนให้แก่ข้าราชการและลูกจ้างในพื้นที่เหล่านั้น รวมทั้งงบประมาณแผ่นดินในการดำเนินการโครงการต่าง ๆ ในพื้นที่
- เงินรายได้จากค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยว

ดังนั้น กิจกรรมทางเศรษฐกิจประเภทภาคเศรษฐกิจหลัก (Basic sector) ในจังหวัดสุราษฎร์ธานีที่จะต้องนำมาศึกษา คือ

กิจกรรมที่เกิดจากการเกษตรกรรม (มี กลสิกรรม ประมง ปศุสัตว์ ป่าไม้) เหมืองแร่ อุตสาหกรรมบางประเภททั้งรายละเอียดยในเรืองอุตสาหกรรม ค่าใช้จ่ายที่เป็นเงินเคื่อน ค่าจ้างจากรัฐบาลกลาง เงินโอนและค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยว นอกจากที่กล่าวมาแล้วถือเป็นภาคเศรษฐกิจรอง แต่เนื่องจากข้อมูลค่าใช้จ่ายในโครงการ

พัฒนา เงินโอน และค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวไม่มีข้อมูล จึงไม่นำมาซึ่งต่าง ๆ เหล่านี้ มารวมในการพิจารณาด้วย

จากแนวความคิดและทฤษฎีทั้งไกล่ถ่างมาแล้ว จึงให้นำทฤษฎีเหล่านั้นมาศึกษา ความเป็นไปได้ในเรื่องความชอกชกลองของผลิตภัณฑ์ และจำนวนประชากรของจังหวัด สุราษฎร์ธานี

ปัญหาต่าง ๆ ในการนำข้อมูลมาใช้ เนื่องจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไม่ค่อย เน้นถึงความสำคัญของระบบการจัดเก็บข้อมูล ฉะนั้น ในการนำข้อมูลมาใช้วิเคราะห์จึงมี ปัญหาอีก ทั้งลักษณะการเก็บข้อมูลของแต่ละหน่วยงานไม่คงที่ ในแต่ละปีมีการจัดเก็บ ข้อมูลจะอยู่ในหลายรูปแบบ การที่จะนำมาเปรียบเทียบจึงทำได้ยาก โดยเฉพาะตัวเลข เกี่ยวกับต้นทุนการผลิต

การศึกษารวม ในการศึกษาต้นทุนการผลิตได้นำมาคิดเฉพาะพืชที่สำคัญที่ไรพื้นที่ จำนวนมาก และให้ผลตอบแทนทางเศรษฐกิจสูง และในการศึกษาค้นทุนของพืชแต่ละชนิด นั้น พืชบางชนิดมีข้อมูลที่ไต่ศึกษาไว้ในท้องที่ แต่บางชนิดไรข้อมูลของหน่วยงานที่มีหน้าที่ รับผิดชอบและเกี่ยวข้องได้ศึกษาไว้ในพื้นที่อื่น ๆ โดยมีข้อสมมติฐานว่า การลงทุนในการ เพาะปลูกในพื้นที่ต่าง ๆ มีลักษณะเหมือนกัน สำหรับพืชบางชนิดก็ใช้วิธีสอบถามจากกสิกร และจากเจ้าหน้าที่ฝ่ายสินค้าของธนาคารเกษตรและสินค้าการเกษตร สาธารณชน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้ศึกษาค้นทุนเพื่อใช้ในการพิจารณาให้สินค้าแก่เกษตรกร จึงได้นำข้อมูลเหล่านั้นมาพิจารณารวม เพื่อให้ข้อมูลที่ไต่ใกล้เคียงความเป็นจริงที่สุด สำหรับ ต้นทุนที่อื่น ๆ ซึ่งมีพืชหลายชนิดรวมกัน จึงคิดต้นทุนของพืชเหล่านั้นโดยเฉลี่ยจากราคา ต้นทุนของพืชที่คล้ายคลึงกัน พืชบางชนิดที่เป็นไรผสมไม่มีลักษณะเด่นของพืชชนิดใดที่นำ มาพิจารณาได้ คิดต้นทุนโดยประมาณ ได้ค่าใช้จ่ายในการลงทุนประมาณ ๔๐ % ของ รายได้จากพืชเหล่านั้น (ได้จากการลงทุนตัวเฉลี่ยของพืชทุกชนิดในพื้นที่)

การศึกษาค้นทุนในการเลี้ยงสัตว์ เนื่องจากจังหวัดไม่ได้มีการเลี้ยงสัตว์เป็น อาชีพหลัก การเลี้ยงสัตว์เหล่านั้นส่วนมากจะอยู่ในครัวเรือนกสิกร ส่วนมูลค่าที่เป็น

รายไถ่นั้นเป็นมูลค่าที่เป็นทรัพย์สิน มิได้เป็นรายไถ่ที่มีมูลค่าเป็นเงินที่แท้จริง อย่างเช่น
 ข้าง วัว ควาย เหล่านี้ กลักรเลี้ยงไว้ใช้งาน ฉะนั้น รายไถ่จากปลูสัตว์จึงเป็นตัวเลขที่
 ค่อนข้างสูง ในขณะที่ค่าใช้จ่ายคิกออกมาเป็นมูลค่ายากเนื่องจากเหตุขลึงโลกถาวมาแล้ว
 เพราะไม่ได้เลี้ยงเป็นอาชีพหลัก คนทุนจึงไม่สูงอย่างฟาร์มขนาดใหญ่ แต่การลงทุนคากว่า
 จะต้องมีการลงทุนที่ไม่ต่ำกว่าการลงทุนทางภาคกลักรวม เพื่อสควกในการประมวล
 ก่าไร จึงใช้ตัวเลขถัวเฉลี่ยของการลงทุนจากการกลักรวม มาเป็นต้นทุนในการเลี้ยงสัตว์
 กว

ต้นทุนในการทำเหมืองแร่ ในการคิกต้นทุนการทำเหมืองแร่ ข้อมูลหาได้ยาก
 เนื่องจากผู้ประกอบการจะไม่แจ้งตัวเลขที่แท้จริงให้ทราบ แมวากรมทรัพย์สินจะมี
 แบบฟอร์ม ทธ.๔๐ ก. ใหม่ประกอบการในการทำเหมืองกรอกรายการ แล้วรายงานให้
 ทรัพย์สินจังหวัด แต่เมื่อนำข้อมูลเหล่านี้มาพิจารณา จะเห็นว่าต้นทุนจากแบบฟอร์ม
 เหล่านี้รายจ่ายจะสูงกว่ารายไถ่ จะมีข้างบางบริษัทที่มีก่าไรจากการทำเหมืองแร่ ฉะนั้น
 ในการคิกต้นทุนจึงนำต้นทุนที่ไถ่ก่าไรมากที่สุดมาพิจารณาเป็นต้นทุนที่แท้จริง ส่วนรายปี
 ไม่มีใน ทธ.๔๐ ก. จึงต้องใช้ต้นทุนการทำเหมืองแร่ที่ กอกรายไถ่ประชาชาติ สำนักงาน
 คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ศึกษาไว้ โดยคิกก่าไรในการลงทุน
 คอหน่วย

ต้นทุนในการทำอุตสาหกรรม ในการคิกต้นทุนอุตสาหกรรมมีที่มาจากหลายหน่วย
 งาน เช่น จากกรมเศรษฐกิจการพาณิชย์ และจากการสอบถามผู้ประกอบการในพื้นที่ กรม
 ส่งเสริมอุตสาหกรรม ศูนย์พัฒนาเศรษฐกิจอุตสาหกรรมภาคใต้ กองเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
 เนื่องจากการศึกษาต้นทุนการผลิตบางชนิด เป็นการศึกษาต้นทุน ของภาค, ของกรุงเทพ
 และของประเทศ ฉะนั้นในการคิกต้นทุนการผลิตในจังหวัดนั้นก็ต้องใช้ข้อมูลที่มีผู้คิก
 ไว้แล้ว มาใช้ในการคิกต้นทุนการผลิตอุตสาหกรรมประเภทต่าง ๆ

การบริการ ซึ่งได้รวบรวมจำนวนข้าราชการ ลูกจ้างของรัฐบาล ที่ใช้เงิน
 งบประมาณจากส่วนกลางเป็นเงินเดือนและค่างาน โดยรัฐบาลกลางจ่ายให้กับหน่วยงาน

บริหารในจังหวัด เพื่อให้บริการแก่ประชากรในจังหวัด มีทั้งหมด ๔๐ หน่วยงาน ทั้งด้าน
การบริหาร การปกครอง เช่น สำนักงานปกครองจังหวัดและอำเภอต่าง ๆ ตำรวจ เพื่อ
ให้ความปลอดภัยและมั่นใจในทรัพย์สินของประชาชน รวมทั้งทางด้านการศึกษาและอนามัย
การให้บริการในเรื่องสาธารณสุข การสื่อสารคมนาคม ประปา ไฟฟ้า ก็มีหน่วย
งานทางด้านรัฐวิสาหกิจเป็นหน่วยรับผิดชอบในการให้บริการแก่ประชาชนในจังหวัด

ในการคิดเงินให้รัฐเป็นเงินเดือนของข้าราชการและรัฐวิสาหกิจนั้น ให้นำเอา
เงินเดือนที่ได้รับแล้วเฉลี่ย แล้วนำยอดเฉลี่ยคูณมาคึกภาณี จึงนำยอดภาณีที่ได้ไปหักออก
จึงเป็นเงินที่ข้าราชการและพนักงานได้รับจริงที่เขาสามารถนำมาใช้จ่าย

ดังที่กล่าวมาแล้วในบทคดี ถึงจำนวนเงินที่จะต้องนำมาพิจารณา คือ เงิน
งบประมาณจากส่วนกลางสำหรับโครงการต่าง ๆ ในภาครัฐบาล และเงินโอนในภาค
เอกชนเราส่วนที่ศึกษา รวมทั้งเงินจากการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยว ในการศึกษา
ในที่นี้ไม่ให้นำมาศึกษาเนื่องจากเงินงบประมาณจากส่วนกลางเป็นงบบุคคลเนื่อง การ
นำข้อมูลมาศึกษาทำได้ยาก ส่วนเงินค่าใช้จ่ายจากนักท่องเที่ยว เนื่องจากจังหวัด
สุราษฎร์ธานีเพิ่งเริ่มพัฒนาให้เป็นเมืองท่องเที่ยว ระบบการจัดเก็บข้อมูลและรวบรวม
ข้อมูลยังอยู่ในขั้นเริ่มต้น หน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรงยังไม่มี ดังนั้นข้อมูลประเภทนี้จึง
ยากที่จะหาตัวเลขมาวิเคราะห์ได้ ทวยเหตุผลดังกล่าวแล้ว สำหรับตัวเลขบาง
รายการจึงไม่ให้นำมาร่วมพิจารณาในการวิเคราะห์

เพื่อจะได้ทราบว่าพื้นที่มีความสามารถในการรับกำลังประชากร ได้มากน้อย
แค่ไหนนั้น จึงจำเป็นต้องศึกษาถึงผลผลิตของแต่ละสาขา จำนวนเงินที่ได้รับ เงินลงทุน
ค่าแรง ของกิจการแต่ละประเภท และในการศึกษาค่าของแต่ละประเภทจะได้กล่าวถึง
รายละเอียดในแต่ละสาขา ซึ่งมีค่านิยมเบื้องต้นดังนี้ คือ

รายได้สุทธิ = รายได้จากการประกอบการ - ต้นทุนการผลิต

๔.๑.๓ การประมาณค่าใช้จ่ายในครัวเรือน

ค่าใช้จ่ายของครัวเรือนได้จากส่วนเฉลี่ยค่าอาหาร ดินค่า และบริการ ที่ครัวเรือนซื้อและไม่ต้องซื้อหรือผลิตเองใน ๑ เดือน แยกตามเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาลของภาคต่าง ๆ จากรายงานการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคม พ.ศ. ๒๕๑๔ - ๒๕๑๖ สำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี ได้ศึกษาไว้ สำหรับของภาคใต้ได้สำรวจไว้ในปี ๒๕๑๖ แยกออกเป็นค่าใช้จ่ายในเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาล ในการพิจารณาใช้ตัวเลขนี้ จะถือตามกิจกรรมในการประกอบอาชีพเป็นหลัก ตัวอย่างเช่น ค่าใช้จ่ายของกสิกร ใช้จ่ายนอกเขตเทศบาลซึ่งถือว่าเป็นชนบท และค่าใช้จ่ายจากนอกระบบการอุตสาหกรรมและบริการ คิดเป็นค่าใช้จ่ายของครัวเรือน ในเขตเทศบาลซึ่งเป็นสังคมเมือง เนื่องจากรายได้และค่าใช้จ่ายหมุนเวียนอยู่ในเมือง เนื่องจากตัวเลขที่ได้สำรวจไว้เป็นตัวเลขของปี ๒๕๑๖ ฉะนั้นในการปรับตัวเลขค่าใช้จ่ายจะใช้กรรมวิธีปรับเป็นตัวปรับ จากค่าใช้จ่ายปี ๒๕๑๖ เป็นค่าใช้จ่ายในปี ๒๕๒๐ เช่น

ค่าอาหารและเครื่องใช้ ปี ๒๕๑๖	=	๔๖๖.๐๔ บาท
กรรมวิธี ปี ๒๕๑๖	=	๑๕๕.๓
กรรมวิธี ปี ๒๕๒๐	=	๒๓๕.๖
ฉะนั้น ค่าใช้จ่าย ค่าอาหาร และเครื่องใช้ ปี ๒๕๒๐	=	$\frac{๒๓๕.๖ \times ๔๖๖.๐๔}{๑๕๕.๓}$ บาท
	=	๗๐๔.๖๕ บาท

สำหรับหมวดค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ก็เช่นเดียวกัน

ตารางที่ ๔ ค่าใช้จ่ายส่วนเฉลี่ยค่าอาหาร สินค้าและบริการที่ครัวเรือนในเขตเทศบาลและ
นอกเขตเทศบาล ซื้อหรือไม่ซื้อและผลิตเองใน ๑ ปี ของปี ๒๕๒๐

รายการ	ครัวเรือนราคา		เทศบาล			
	๒๕๑๖	๒๕๒๐	ในเขต		นอกเขต	
			จำนวนเงิน	ร้อยละ	จำนวนเงิน	ร้อยละ
๑. ค่าอาหารและเครื่องดื่มที่ไม่มีแอลกอฮอล์	๑๕๔.๓	๒๓๔.๖	๑๔,๙๖๘.๐๓ (๕,๙๑๓.๑๖)	๔๓.๖๖	๘,๕๐๓.๘๐ (๕,๕๕๓.๐๘)	๔๕.๕๘
๒. ค่าเครื่องดื่ม	๑๒๘.๐	๑๙๕.๓	๒,๖๖๒.๘๕ (๑,๕๘๕.๐๐)	๖.๕๗	๒,๕๓๑.๓๘ (๑,๘๒๑.๒๘)	๑๓.๕๗
๓. ค่าที่อยู่อาศัย	๑๑๘.๖	๑๖๓.๐	๕,๙๐๗.๖๕ (๘,๑๕๒.๘๖)	๑๖.๘๗	๒,๓๗๑.๑๒ (๑,๙๖๘.๕๒)	๑๒.๗๑
๔. ค่าพาหนะ	๑๐๒.๗	๑๘๑.๗	๓,๖๕๕.๐๖ (๑,๘๖๓.๖๐)	๙.๕๕	๑,๕๘๗.๐๒ (๘๗๕.๕)	๘.๒๕
๕. ค่าบันเทิงและอ่านหนังสือ	๑๑๕.๑	๑๖๗.๒	๒,๒๕๑.๐๖ (๑,๕๗๗.๑๖)	๖.๗๗	๖๕๗.๐๐ (๔๕๖.๒๘)	๓.๕๒
๖. ค่ารักษาพยาบาล	๑๑๖.๘	๑๓๕.๘	๑,๖๕๐.๓๓ (๑,๓๕๗.๖๘)	๔.๘๕	๑,๑๖๑.๐๒ (๕๖๐.๕๖)	๖.๒๒

รายการ	กรรมวิธีราคา		เทศบาล			
	๒๕๑๖	๒๕๒๐	ในเขต		นอกเขต	
			จำนวนเงิน	ร้อยละ	จำนวนเงิน	ร้อยละ
๑. ค่ายาสูบและเครื่องพิมพ์ดีดแอลกอฮอล์	๑๐๒.๓	๑๓๖.๕	๑,๒๕๐.๕๘ (๕๓๘.๑๖)	๓.๗๐	๗๑๐.๗๑ (๕๓๓.๑๖)	๓.๘๑
๒. ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด เงินบริจาคนองขวัญและภาษี	๑๑๕.๓	๑๗๑.๒	๒,๗๐๑.๗๒ (๑,๘๘๒.๖๘)	๗.๕๕	๑,๑๗๓.๕๗ (๘๑๗.๘๐)	๖.๒๕
			๓๓,๘๒๕.๕๖		๑๘,๖๕๕.๖๒	๑๐๐

(f f) คือค่าใช้จ่ายในปี ๒๕๑๖ ที่สำนักงานสถิติสำรวจไว้

ดังนั้นตัวเลขค่าใช้จ่ายครัวเรือนที่นำมาใช้ในการวิจัยในเขตเมือง สูงกว่าค่าครองชีพขั้นต่ำมาตรฐานกลางของประชากรในภาคใต้ โดยคิดค่าครองชีพของลูกจ้างในสาขาอุตสาหกรรมซึ่งอยู่ในเขตเมือง (ภาคผนวก หน้า ๒๕๑) ค่าใช้จ่ายในเขตชนบทก็น่าจะอยู่ในสัดส่วนเดียวกัน คือค่าใช้จ่ายครัวเรือนขั้นต่ำจะน้อยกว่าค่าใช้จ่ายครัวเรือนที่นำมาใช้ในการวิจัยด้วย

ตัวเลขที่เอกจากตารางนี้ คือตัวเลขที่นำมาใช้เป็นค่าใช้จ่ายของครัวเรือน โดยแบ่งออกเป็นค่าใช้จ่ายในกิจกรรมที่อยู่ในเมืองคึกคักใช้จ่ายในเขตเทศบาล และค่าใช้จ่ายที่อยู่ในเขตชนบทอีกค่าใช้จ่ายนอกเขตเทศบาล

ในการพิจารณากิจกรรมทางเศรษฐกิจนั้น แยกพิจารณาเป็น ๔ สาขาด้วยกันคือ

๑. การเกษตรกรรม

- การกลั่นกรอง
- การประมง
- การปลูกสัตว์
- การป่าไม้

๒. เหมืองแร่

๓. อุตสาหกรรม

- อุตสาหกรรมประเภท **Basic**
- อุตสาหกรรมประเภท **Non Basic**

๔. การบริการ

๔.๒ เกษตรกรรม

ในการศึกษาทางด้านเกษตรกรรมได้แยกการศึกษาที่สำคัญเป็น ๔ สาขาด้วยกัน คือ การกลั่นกรอง ประมง ปลูกสัตว์ และป่าไม้ การกลั่นกรองและประมงนั้นทำรายได้ให้กับจังหวัดมีมูลค่าสูง ส่วนปลูกสัตว์และประมงนั้นไม่มีบทบาทสำคัญ เนื่องจากการปลูกสัตว์ในจังหวัดไม้ไค่เลี้ยงเป็นอาชีพหลัก คงเลี้ยงเพื่อบริโภคและโรงงานเท่านั้น ด้านการป่าไม้เมื่อดูจากตารางที่ ๕ จะเห็นว่า ผลิตภัณฑ์รวมในสาขานี้จากปี ๒๕๑๖ ถึงปี ๒๕๒๐ มีมูลค่าเพิ่มเพียง ๒๑.๕ ล้านบาท ในเวลา ๔ ปี ถ้าวเฉลี่ยปีละ ๖.๔๕ ล้านบาท และเนื่องจากรัฐบาลมีเป้าหมายในการสงวนป่าไว้เป็นแหล่งต้นน้ำลำธาร การทำไม้จึงเป็นสาขาที่ลดความสำคัญลงเป็นลำดับ

๔.๒.๑ การกลีกรวม เนื่องจากการกลีกรวมทำรายได้ให้กับจังหวัดมากที่สุด และรายได้ที่สำคัญจากการกลีกรวมคือรายได้จาก ข้างพารา มะพร้าว เงาะ ทุเรียนและ ข้าว

ไม้ผลและไม่มันคนไร่ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ทั้งแคปี ๒๕๑๕ ถึงปี ๒๕๓๐

พืชไร่และพืชผักไร่ถั่วเฉลี่ยผลผลิตต่อไร่ทั้งแคปี ๒๕๑๑ ถึงปี ๒๕๓๐ ข้อมูลนี้มาจากหลายตัวเฉลี่ยเหล่านี้ได้จาก สำนักงานเกษตรจังหวัด และกองส่งเสริมกิจการเกษตร ทั่วประเทศเกษตรและสหกรณ์การเกษตร

จำนวนเงินที่เกษตรกรได้รับคิดจากราคาที่เกษตรกรขายได้จริง ตัวเลขเหล่านี้ได้จากสมาชิกกลุ่มเกษตรกรของจังหวัด ซึ่งสายงานส่งเสริมกิจการตลาด กองส่งเสริมกิจการเกษตร ทั่วประเทศเกษตรและสหกรณ์ เป็นผู้รวบรวมข้อมูลเหล่านี้ และราคาที่ใช้เป็นราคาที่เกษตรกรขายได้จริงของปี ๒๕๐๐

ต้นทุนในการเพาะปลูก ไร่ต้นทุนของหลาย ๆ หน่วยงานที่รวบรวมไว้ และจากการสอบถามเกษตรกร เพื่อได้ปรับตัวเลขเหล่านี้ให้เหมาะสมและถูกต้องที่สุด

การคิดค่าใช้จ่ายของครัวเรือนของกลีกรวม ไร่ค่าใช้จ่ายของครัวเรือนนอกเขตเทศบาล เพราะกลีกรทั้งหมดเป็นประชากรชนบท

ลักษณะการใช้พื้นที่ในการกลีกรวม

มีพื้นที่หลายชนิดในจังหวัดมากน้อยตามความเหมาะสมของดิน ในการปลูกพืชชนิดนั้น จะใช้พื้นที่ปลูกมากในพื้นที่ชุ่มชื้นใหญ่ เช่น พื้นที่แถบบริเวณอำเภอเมือง อำเภอพุนพิน ซึ่งเป็นเมืองศูนย์กลางสำคัญในการค้า บริการ ของจังหวัด และมีปลูกมากโดยใช้พื้นที่ขนาดใหญ่ที่อำเภอเวียงสระ ซึ่งเป็นลักษณะของการปลูกเพื่อขายส่งควย อำเภออื่น ๆ ใช้พื้นที่ในการปลูกพืชผักอำเภอละไม่เกิน ๓๐๐ ไร่ ซึ่งเป็นการปลูกเพื่อการบริโภคภายในพื้นที่เท่านั้น

ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ของพืชแต่ละชนิดมีความแตกต่างกันในแต่ละพื้นที่ เช่นผลผลิตต่อไร่ของมะพร้าวในอำเภอเกาะสมุย ไร่ละ ๒๕๐ ผล เป็นผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ที่ต่ำที่สุดในจังหวัด ทั้งนี้เนื่องจากมะพร้าวในอำเภอเกาะสมุยปลูกมานานจึงให้ผลผลิตต่อไร่ต่ำ ขณะที่มะพร้าวในอำเภอเวียงสระให้ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่สูงสุด สูงถึง ๑,๕๐๐ ผลต่อไร่ แต่มีพื้นที่ปลูกมะพร้าวน้อย บางพาราก็มีลักษณะเช่นเดียวกัน ในบางพื้นที่ปลูกยางพันธุ์ดี และเป็นสวนใหม่ ก็นี้อาจมีความอุดมสมบูรณ์สูง ให้ผลผลิตถึง ๓๐๐ กิโลกรัมต่อไร่ มีเป็นส่วนน้อย จึงจะมีบางพื้นที่ในอำเภอตาขุน อำเภอบ้านนาสาร อำเภอคอนลิก และอำเภอพนม ส่วนบางอำเภอที่เป็นสวนเก่า ปลูกมานานแล้วจะให้ผลผลิตต่ำ ในอำเภอเมืองนั้นจะได้ผลตอบแทน ๒๐๕ กิโลกรัมต่อไร่ ส่วนในอำเภอพุนพินได้ผลตอบแทนเพียง ๔๘ กิโลกรัมต่อไร่เท่านั้นเอง

อย่างไรก็ตามการใช้ที่ดินในจังหวัด จะใช้พื้นที่มากในบริเวณอำเภอที่เป็นชุมชนหลักของจังหวัด เช่นอำเภอเมือง อำเภอพุนพิน อำเภอบ้านนาสาร เนื่องจากมีประชากรหนาแน่น แต่ในบางพื้นที่ความอุดมสมบูรณ์ของดินเหมาะสมในการปลูกพืชบางชนิดอย่างเห็นได้ชัด เช่น ในอำเภอเกาะสมุยปลูกมะพร้าวมาก ในอำเภอดำรงวิทยานิคมปลูกพืชไร่มาก ในอำเภอเมืองปลูกส้มเขียวหวานมากถึง ๘๖ % ของพื้นที่ปลูกส้มเขียวหวานของจังหวัด

จะเห็นได้ว่าผลผลิตของพืชชนิดเดียวกัน ให้ผลตอบแทนแตกต่างกันในแต่ละพื้นที่ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ขึ้นอยู่กับ

- ก. ความเหมาะสมและความอุดมสมบูรณ์ของดิน
- ข. พันธุ์ของพืช
- ค. ระยะเวลาในการเพาะปลูก
- ง. การนำวิชาการแขนงใหม่มาช่วย เช่น การใช้ปุ๋ย และยาปราบ

ศักรุพืช

ต้นทุนการปลูกพืชที่ราคาต่าง ๆ คิดเป็นค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อไร่ต่อปี

ต้นทุนในการทำสวนเงาะ ต่อไร่ต่อปี

ค่าแรงงาน (แต่กิ่ง, รดน้ำ ฯลฯ)	๑,๐๐๐.-	บาท
ยาฉีด	๓๐๐.-	บาท
ปุ๋ย	๖๕๐.-	บาท
เชง	๒๕๐.-	บาท
น้ำมัน	๔๕๐.-	บาท
ขนส่ง	๑๕๐.-	บาท
ค่าเสื่อมราคาเครื่องจักร	๓๐.-	บาท
รวมค่าใช้จ่ายทั้งหมด	๒,๘๒๐.-	บาท

เงาะ ๑ ไร่ ปลูก ๑๖ ต้น ผลผลิตเฉลี่ยไร่ละ ๔๒๐ กิโลกรัม ราคาเฉลี่ย กิโลกรัมละ ๓.- บาท รายได้ไร่เฉลี่ยไร่ละ ๑,๒๖๐.- บาท

การทำสวนทุเรียน ต้นทุนไร่ละ ๓,๐๐๐.- บาท ค่าแรงไร่ละ ๑,๕๐๐.- บาท รายได้ไร่ละ ๓,๓๕๕.- บาท ไม่มีรายละเอียดยกและเป็นเงิน จำนวนใกล้เคียงกับการทำสวนเงาะ

ศูนย์วิทยทรัพยากร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

• ต้นทุนจากงบประมาณและจากที่หน่วยเงินกู้ของธนาคารเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สาขามานคอน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ใ้รวบรวมไว้

• กระทรวงเกษตรและสหกรณ์, การศึกษาต้นทุน ผลตอบแทนและอายุการปลูก แทนของสวนทุเรียนที่ อำเภอกำแพงแสน จังหวัดจันทบุรี. (กรุงเทพมหานคร : กองเศรษฐกิจการเกษตร) หน้า ๑๐.

ต้นทุนการทำสวนยางพาราต่อไร่ต่อปี

ค่าแรงงานรวมทั้งค่าจ้างกรีดยาง	๕๕๐.-	บาท
ค่าอุปกรณ์ จอบ โพง ลวด	๑๑๕.-	บาท
ปุ๋ยและยาปราบศัตรูพืช	๑๑๕.-	บาท
รวมต้นทุนค่าใช้จ่ายต่อไร่	๘๖๐.-	บาท

รายได้ถั่วเฉลี่ยไร่ละ ๑๓๓ กิโลกรัม ๆ ละ ๑๐.- บาท มูลค่า ๑,๓๓๐.-บาท

ในปี ๒๕๒๐ ผลผลิตจากยางพันธุ์ดีประมาณ ๙ ตัน ของพื้นที่ปลูกยางทั้งหมด

ต้นทุนการทำสวนมะพร้าวต่อไร่ต่อปี

ค่าแรงงานรวมทั้งค่าเก็บมะพร้าว	๑๓๐.-	บาท
ค่าปุ๋ยและยาปราบศัตรูพืช	๖๒๐.-	บาท
รวมต้นทุนค่าใช้จ่ายต่อไร่	๗๕๐.-	บาท
รายได้ถั่วเฉลี่ยมะพร้าวไร่ละ	๑,๓๑๐.-	บาท

ศูนย์วิจัยทรัพยากร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๑. ธนาคารเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สาขานานคอน จังหวัดสุราษฎร์ธานี และจากการสอบถามผู้ประกอบการทำสวนยางพารา

๒. องค์การส่งเสริมชาวสวนยาง จังหวัดสุราษฎร์ธานี เอกสารโรเนียว

๓. อรุณศรี ศรีสุภาพ. กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์. รายงานผลการศึกษาวิจัย

มะพร้าว ๒๕๒๐. (พระนคร : โรงพิมพ์ชาวพาณิชย์ ๒๕๒๐) หน้า ๑๒.

ต้นทุนในการปลูกส้มเขียวหวาน

ค่าเก็บส้ม ค่าฉีกยา ค่าปรับปรุงสวน	๑,๑๐๐.-	บาท
ค่ายาฉีก	๖๐๐.-	บาท
ค่าปุ๋ย	๓๐๐.-	บาท
รวมต้นทุนค่าใช้จ่าย	๒,๐๐๐.-	บาท

รายได้จากการปลูกส้มไร่ละ ๕๐ ต้น ๆ ละ ๕๐ กิโลกรัม ๆ ละ ๕.- บาท
รวมเป็นจำนวนเงิน ๑๐,๐๐๐.- บาท

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากเจ้าหน้าที่ฝ่ายสินค้าของธนาคารเกษตรและสหกรณ์การเกษตร จำกัด
ลิขัง สาขาบ้านคอน จังหวัดสุราษฎร์ธานี.

ต้นทุนการปลูกพืชกลีบรวมเฉลี่ยต่อไร่ต่อปี

	ข้าว ^๑	ข้าวโพก ^๒	มันสำปะหลัง ^๓
ค่าแรงงาน	๘๖.๘๕	๑๑๘.๓๕	๒๘๘.๒๕
ค่าพันธุ์	๑.๐๘	๐.๒๘	๐.๕๘
ค่าปุ๋ย	๑๘.๘๓	๘.๑๐	๕.๒๖
ค่ายาป้องกันศัตรูพืช	๘.๑๘	๒๐.๓๗	-
ค่าภาษีที่ดิน	๕.๐๐	๘.๒๕	๕.๐๐
ค่าใช้ที่ดิน	๑๘.๓๕	๘.๕๘	๑.๐๐
ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ	๑๓.๑๘	๘.๓๐	๑๖.๐๘
รวมต้นทุนค่าใช้จ่าย	๑๓๓.๓๗	๒๓๘.๖๐	๓๑๖.๑๗

ข้าวใหม่ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ ๒๕๐ กิโลกรัม ราคาไร่เฉลี่ยไร่ละ ๖๖๕.- บาท
 ข้าวโพกใหม่ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ ๑๓๖ กิโลกรัม ราคาไร่เฉลี่ยไร่ละ ๕๕๘.๓๒ บาท
 มันสำปะหลังใหม่ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ ๒,๐๓๗ กิโลกรัม ราคาไร่เฉลี่ยไร่ละ ๑,๐๓๑.๕๐ บาท

ศูนย์วิจัยทรัพยากร

- ๑ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์, กองเศรษฐกิจการเกษตร. ต้นทุนการผลิตข้าว (กรุงเทพมหานคร : ม.ป.ท.) หน้า ๘.
- ๒ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์, กองเศรษฐกิจการเกษตร. ต้นทุนการผลิตข้าวโพก (กรุงเทพมหานคร :) หน้า ๘.
- ๓ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์, กองเศรษฐกิจการเกษตร. ต้นทุนการผลิตมันสำปะหลัง (กรุงเทพมหานคร :) หน้า ๖.

ต้นทุนการปลูกพืชผักเฉลี่ยต่อไร่ต่อปี

ค่าพันธุ์	๒๕๖.๐๖	บาท
ค่าปุ๋ย	๓๕๕.๓๕	บาท
ยาฆ่าแมลง	๕๒๔.๐๓	บาท
น้ำมันเชื้อเพลิง	๕๖.๕๔	บาท
ค่าจ้างแรงงาน	๖๙.๖๓	บาท
อื่น ๆ	๓๐.๔๕	บาท
รวมค่าใช้จ่าย	๑,๖๕๑.๕๖	บาท

ต้นทุนการผลิตกาแฟต่อไร่ต่อปี

เนื้อที่ ๑ ไร่ปลูกกาแฟได้ประมาณ ๑๕๐ ต้น ไร่ผลิตได้ประมาณ ๑๕๐ กิโลกรัม ต่อปี เฉลี่ยขายกิโลกรัมละ ๓๒.- บาท เป็นเงิน ๓,๓๐๐.- บาท

รายการ	จำนวนเงิน	รวมจำนวนเงิน	คิดเป็นร้อยละ
๑. ค่าใช้จ่ายในการปลูก	-	๕๐.๐๐	๒.๓๕
ค่าพันธุ์	๕๐.๐๐		

ศูนย์วิจัยทรัพยากร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๑. จำเนียร บุญมา, และคนอื่น ๆ. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ การวิเคราะห์ การดำเนินงานฟาร์มของสวนผักอำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี (กรุงเทพมหานคร : คณะ เกษตรศาสตร์และบริหารธุรกิจ, มีนาคม ๒๕๖๑) หน้า ๑๔.

๒. กระทรวงพาณิชย์, กรมส่งเสริมการค้าพาณิชย์. รายงานการศึกษาวิจัยกาแฟ (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ข่าวพาณิชย์) หน้า ๓๒.

รายการ	จำนวนเงิน	รวมจำนวนเงิน	คิดเป็นร้อยละ
๒. ค่าแรง	-	๑,๐๑๐.๓๔	๔๘.๓๖
บุกเบิก เตรียมดิน ขุดหลุม	๕๓.๓๐		
ค่าปลูก	๗.๑๔		
ค่าขุด	๓๓๕.๐๐		
ตัดแต่งกิ่ง	๓๓๐.๐๐		
ใส่ปุ๋ย	๒๕.๐๐		
พ่นยา	๖๐.๐๐		
เก็บเมล็ด	๑๘๐.๐๐		
ขนตาก	๒๕.๐๐		
มัด	๒๕.๐๐		
๓. ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ	-	๑,๐๒๘.๕๖	๔๙.๖๔
ค่าปุ๋ย	๓๐๐.๐๐		
ขี้เถ้าแมลง	๕๓.๕๖		
ค่าใช้ที่ดินและภาษี	๑๐๕.๐๐		
ค่าใช้เครื่องมือ	๓๐.๐๐		
ค่าเสื่อมและค่าเสียโอกาส	๑๕๐.๐๐		
อื่น ๆ	๑๐๐.๐๐		
ค่าจ้างสี	๓๐๐.๐๐		
รวมค่าใช้จ่ายทั้งสิ้น	-	๒,๐๔๘.๙๐	๑๐๐.๐๐

ศูนย์วิจัยทั่วไป
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผลผลิตเฉลี่ยของพืชต่าง ๆ ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ตั้งแต่ปี ๒๕๑๕ - ๒๕๒๐

ประเภท	ผลผลิต เฉลี่ยต่อไร่		ราคาที่ได้รับรวม ได้รับต่อหน่วย
ยางหลาว	๑๓๓	กิโลกรัม	๑๐.๐๐ บาท
มะพร้าว	๔๐๐	ผล	๒.๑๓ บาท
ข้าว	๒๔๐	กิโลกรัม	๒.๑๓ บาท
เงาะ	๔๒๐	กิโลกรัม	๓.๐๐ บาท
ทุเรียน	๑,๔๓๑	ผล	๕.๐๐ บาท
ส้มเขียวหวาน	๒,๐๐๐	กิโลกรัม	๕.๐๐ บาท
ข้าวโพก	๑๓๖	กิโลกรัม	๔.๑๑ บาท
มันสำปะหลัง	๒,๐๒๓	กิโลกรัม	.๕๐ บาท
กาแฟ	๑๕๐	กิโลกรัม	๒๒.๐๐ บาท

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๘ ต้นทุนการหักสิทธิกรมที่สำคัญเฉลี่ยต่อไร่ ปี ๒๕๓๐

พันบาท

ประเภท	มูลค่า (๑)	ต้นทุนการผลิต (๒)	กำไร (๓)
ขางพารา	๑,๓๓๐.๐๐	๘๑๘.๐๐	๕๑๑.๐๐
มะพร้าว	๑,๓๑๐.๐๐	๘๕๐.๐๐	๔๖๐.๐๐
ข้าว	๓๕๕.๐๐	๑๓๓.๓๓	๒๒๑.๖๗
เงาะ	๕,๓๕๐.๐๐	๒,๕๒๐.๐๐	๒,๘๓๐.๐๐
ทุเรียน	๓,๓๕๕.๐๐	๓,๐๐๐.๐๐	๓,๓๕๕.๐๐
ส้มเขียวหวาน	๑๐,๐๐๐.๐๐	๒,๑๐๐.๐๐	๗,๙๐๐.๐๐
ข้าวโพด	๕๕๘.๓๒	๒๓๘.๖๐	๓๑๙.๗๒
มันสำปะหลัง	๑,๐๑๓.๕๐	๓๑๖.๑๓	๖๙๗.๓๗
กาแฟ	๓,๓๐๐.๐๐	๒,๐๘๘.๓๐	๑,๒๑๑.๗๐
พืชผัก	๒,๐๓๕.๐๐	๑,๒๕๒.๘๓	๘๘๒.๑๗
ไม้ผล อื่น ๆ	๕,๑๓๑.๐๐	๒,๐๐๐.๐๐	๓,๑๓๑.๐๐
	๒,๑๘๔.๐๐	๘๓๘.๐๐	๑,๓๔๖.๐๐
รวม	๕๑,๒๐๘.๘๒	๑๖,๕๘๘.๕๑	๓๔,๖๒๐.๓๑
ค่าเฉลี่ย	๓,๕๓๘.๑๕	๑,๓๓๘.๕๕	๒,๒๐๐.๖๐

ตารางที่ ๑๐ รายได้และค่าใช้จ่ายของกสิกรในอำเภอเมือง

พันบาท

ประเภท	พื้นที่เพาะปลูก (ไร่)	มูลค่า	ต้นทุนผลิต	กำไรสุทธิ
ยางพารา	๒๕,๖๖๓	๓๔,๑๓๒	๒๑,๐๑๔	๑๓,๑๑๘
มะพร้าว	๗,๖๔๔	๑๓,๑๕๗	๕,๗๗๑	๗,๓๘๖
ข้าว	๑๕,๕๒๐	๑๑,๖๕๒	๒,๐๕๗	๙,๕๙๕
เงาะ	๑๖๕	๕๕๑	๕๗๕	๕๖๒
ทุเรียน	๔๔๕	๖,๕๐๕	๒,๖๕๕	๓,๘๕๐
ส้มเขียวหวาน	๑๑,๑๖๓	๑๑๑,๖๓๐	๒๓,๕๕๒	๘๘,๐๗๘
ข้าวโพก	๓,๕๐๓	๑,๕๐๓	๔๑๕	๑,๐๘๘
มันสำปะหลัง	๔๖๖	๔๗๕	๒๗๕	๒๐๐
กาแฟ	๓๐๕	๑,๐๐๗	๖๓๗	๓๗๐
พืชผัก	๑๐,๕๕๒	๒๒,๔๕๑	๑๓,๗๗๓	๘,๖๗๘
ไม้ผล	๓,๓๔๕	๑๗,๕๕๕	๖,๗๖๕	๑๐,๗๙๐
อื่น ๆ	๒๓,๐๕๓	๕๐,๗๕๕	๒๐,๒๕๕	๓๐,๕๐๐
รวม	๑๐๓,๐๓๒	๒๓๒,๔๕๗	๕๗,๕๕๕	๑๗๔,๙๐๒

รายได้และค่าใช้จ่ายของกสิกรในอำเภอทუნหิน

พันบาท

ประเภท	พื้นที่เพาะปลูก (ไร่)	มูลค่า	ต้นทุนผลิต	กำไรสุทธิ
ยางพารา	๕๕,๓๘๔	๑๒๗,๓๔๓	๓๘,๕๕๗	๘๘,๕๕๖
มะพร้าว	๖๔,๕๒๕	๑๑๗,๑๓๘	๕๑,๓๕๔	๖๕,๗๘๔
ข้าว	๘๕,๘๓๕	๖๕,๐๘๑	๑๑,๓๓๐	๕๓,๗๕๑
เงาะ	๕,๘๐๓	๕๖,๒๕๓	๒๘,๖๓๖	๒๗,๖๑๖
ทุเรียน	๓,๓๒๓	๒๗,๕๑๒	๑๑,๑๘๑	๑๖,๓๓๑
ส้มเขียวหวาน	๒,๑๒๒	๒๑,๒๒๐	๕,๕๕๖	๑๖,๖๖๔
ข้าวโพก	๕,๐๐๓	๒,๒๔๑	๕๖๐	๑,๖๘๑
มันสำปะหลัง	๒,๕๘๘	๒,๒๖๓.	๘๑๘	๑,๔๔๕
กาแฟ	๖๕๑	๒,๒๘๐	๑,๕๕๕	๘๒๖
พริก	๒๔	๕๐	๓๐	๒๐
ไม้ผล	๕,๑๓๓	๒๖,๓๓๐	๑๐,๓๕๕	๑๖,๕๖๖
อื่น ๆ	๓๕,๕๖๐	๘๖,๓๓๓	๓๕,๖๘๕	๕๐,๖๔๘
รวม	๓๑๖,๓๘๓	๕๓๕,๒๓๓	๒๓๓,๓๖๕	๓๐๑,๘๖๘

รายไทและค่าใช้จ่ายของกสิกรในอำเภอบ้านนาสาร

พันบาท

ประเภท	พื้นที่เพาะปลูก (ไร่)	มูลค่า	ต้นทุนผลิต	กำไรสุทธิ
ยางพารา	๑๔๔,๑๑๘	๑๔๑,๖๗๗	๑๑๘,๐๓๓	๓๓,๖๔๔
มะพร้าว	๕,๒๑๔	๘,๕๒๔	๓,๕๑๔	๕,๐๑๐
ข้าว	๒๔,๒๕๘	๑๘,๓๑๕	๓,๒๓๕	๑๕,๐๘๐
เงาะ	๓๒,๖๐๐	๑๘๗,๑๒๔	๔๕,๑๕๒	๔๑,๙๗๒
ทุเรียน	๑,๔๔๑	๑๐,๕๖๖	๔,๔๗๓	๖,๐๙๓
สมเขี้ยวหวาน	๖๔	๖๕๐	๑๓๔	๕๑๖
ข้าวโพด	๕๕	๓๑	๑๓	๑๘
มันสำปะหลัง	๕๐๐	๕๐๕	๑๒๖	๓๗๙
กาแฟ	๕๐๗	๑,๓๕๓	๘๕๐	๕๐๓
พืชผัก	๓๔	๓๓	๕๕	๒๔
ไม้ผล	๒,๑๓๕	๑๑,๐๕๐	๔,๒๗๐	๖,๗๘๐
อื่น ๆ	๑๘,๕๒๗	๕๑,๖๐๒	๑๖,๖๓๗	๓๕,๙๖๕
รวม	๒๒๗,๗๐๕	๔๗๒,๑๕๐	๒๔๖,๕๒๑	๒๒๕,๖๒๙

รายไค้และค่าใช้จ่ายของกสิกรในอำเภอไชยา

พันบาท

ประเภท	พื้นที่เพาะปลูก (ไร่)	มูลค่า	ต้นทุนผลิต	กำไรสุทธิ
ยางพารา	๑๖,๕๕๘	๒๒,๐๒๓	๑๓,๕๖๑	๘,๔๖๑
มะพร้าว	๑๓,๕๘๓	๒๓,๐๕๖	๑๐,๑๑๒	๑๒,๙๔๔
ข้าว	๖๙,๕๗๑	๕๒,๕๕๑	๙,๒๖๕	๔๓,๒๘๖
เงาะ	๕๒๕	๒,๕๕๐	๑,๒๕๑	๑,๒๙๙
ทุเรียน	๒๕๒	๑,๘๕๓	๗๕๖	๑,๐๙๗
ส้มเขียวหวาน	๘๐	๘๐๐	๑๖๘	๖๓๒
ข้าวโพก	๑,๒๑๙	๖๘๒	๒๙๒	๓๙๐
มันสำปะหลัง	๓๖๕	๓๗๐	๑๑๕	๒๕๕
กาแฟ	๘๕๕	๒,๕๕๐	๑,๘๖๘	๑,๐๘๒
พืชผัก	๕๐	๑๘๗	๑๑๓	๗๔
ไม้ผล อื่น ๆ	๑,๖๙๒	๘,๗๕๙	๓,๓๘๘	๕,๓๖๕
	๕,๐๓๙	๑๑,๐๗๖	๕,๕๒๙	๖,๕๔๗
รวม	๑๐๙,๕๖๘	๑๒๖,๖๒๖	๕๕,๓๐๕	๘๑,๓๒๑

รายไถ่และค่าใช้จ่ายของภิกษุในอำเภอกาญจนบุรี

พื้นที่บาท

ประเภท	พื้นที่เพาะปลูก (ไร่)	มูลค่า	ต้นทุนผลิต	กำไรสุทธิ
ยางพารา	๕๖,๘๐๘	๗๕,๕๕๕	๕๖,๕๒๖	๒๙,๐๒๙
มะพร้าว	๓๐,๒๑๙	๕๑,๖๗๙	๓๒,๖๖๙	๒๙,๐๑๐
ข้าว	๗๑,๑๓๗	๕๓,๗๐๘	๙,๕๘๘	๔๔,๑๒๐
เงาะ	๑,๓๒๑	๗,๕๘๓	๓,๘๕๗	๓,๗๒๖
ทุเรียน	๖๓๐	๕,๖๓๙	๑,๘๙๐	๓,๗๔๙
ส้มเขียวหวาน	๓๙๕	๓,๙๕๐	๘๓๐	๓,๑๒๐
ข้าวโพก	๕,๘๐๐	๓,๓๙๙	๑,๓๙๐	๑,๘๐๙
มันสำปะหลัง	๖๕๐	๖๕๙	๒๐๖	๔๕๓
กาแฟ	๑,๓๓๐	๕,๓๘๙	๒,๗๗๙	๑,๖๑๐
พืชผัก	๔๔๗	๙๒๙	๕๖๐	๓๖๙
ไม้ผล	๒,๘๖๑	๑๕,๗๙๙	๕,๗๒๒	๙,๐๗๗
อื่น ๆ	๑๐,๗๓๘	๒๓,๖๐๒	๙,๕๗๙	๑๔,๐๒๓
รวม	๑๘๒,๓๓๖	๒๙๙,๗๒๑	๑๐๕,๓๕๑	๑๙๔,๓๗๐

รายได้นและค่าใช้จ่ายของกสิกรในอำเภอคีรีรัฐนิคม

พันบาท

ประเภท	พื้นที่เพาะปลูก (ไร่)	มูลค่า	ต้นทุนผลิต	กำไรสุทธิ
ยางพารา	๓๔,๖๑๔	๕๑,๓๕๓	๓๑,๖๒๔	๑๙,๗๒๙
มะพร้าว	๓,๔๕๔	๑๒,๓๔๖	๕,๕๕๑	๖,๗๙๕
ข้าว	๖๖,๓๕๐	๕๐,๐๕๔	๔,๔๕๔	๔๕,๖๐๐
เงาะ	๑,๔๐๐	๑๐,๓๓๒	๕,๒๕๖	๕,๐๗๖
ทุเรียน	๒,๑๔๔	๑๕,๓๕๔	๖,๕๕๔	๘,๘๐๐
ส้มเขียวหวาน	-	-	-	-
ข้าวโพก	๑๑,๐๕๐	๖,๑๓๕	๒,๖๕๕	๓,๔๘๐
มันสำปะหลัง	๕๐	๕๑	๑๓	๓๘
กาแฟ	๒,๐๐๐	๖,๖๐๐	๕,๑๓๕	๑,๔๖๕
พืชผัก	๑๒๕	๒๖๐	๑๕๓	๑๐๗
ไม้ผล	๔๕๒	๕,๕๖๑	๑,๓๖๕	๔,๑๙๖
อื่น ๆ	๑๕,๔๕๓	๓๒,๖๕๖	๑๓,๐๕๕	๑๙,๖๐๑
รวม	๑๕๕,๓๑๐	๑๕๐,๖๓๑	๗๕,๕๕๖	๗๕,๐๗๕

รายไ้และค่าใ้จ่ายของกสิกรในอำเภอหาง

พันบาท

ประเภท	พื้นที่เพาะปลูก (ไร่)	มูลค่า	ทุนผูกมัด	กำไรสุทธิ
บางพารา	๒๕,๒๔๐	๓๓,๕๖๔	๒๐,๖๗๒	๑๒,๘๙๒
มะพร้าว	๑๑,๑๑๖	๑๔,๐๐๔	๔,๓๓๗	๑๐,๖๖๗
ข้าว	๕๐,๕๕๕	๓๐,๕๕๕	๕,๕๖๖	๒๕,๙๘๙
เงาะ	๑,๕๑๒	๑๐,๕๐๑	๕,๒๕๑	๕,๒๕๐
ทุเรียน	๑๕๕	๑,๐๕๕	๕๓๒	๕๒๓
สมเ็ียวหวาน	๕๐	๕๐๐	๑๐๕	๓๙๕
ข้าวโพก	๑,๐๓๕	๕๓๕	๒๕๕	๓๓๐
มันสำปะหลัง	๑๕๕	๑๕๗	๕๖	๑๐๑
กาแฟ	๑,๕๑๒	๕,๖๖๐	๒,๕๕๐	๑,๑๑๐
พืชผัก	-	-	-	-
ไม้ผล	๕๓๕	๒,๗๖๖	๑,๐๓๐	๑,๖๓๖
อื่น ๆ	๖,๕๑๖	๑๕,๓๖๖	๕,๗๖๕	๙,๖๐๑
รวม	๑๕๗,๕๕๖	๑๑๗,๕๕๕	๕๐,๓๕๕	๖๗,๒๐๑

รายไ้และค่าใช้จ่ายของกสิกรในอำเภอหำระนะ

พันบาท

ประเภท	พื้นที่เพาะปลูก (ไร่)	มูลค่า	ทุนหมุนยอติ	กำไรสุทธิ
ยางพารา	๓๙,๘๘๓	๕๒,๘๘๘	๓๒,๓๐๘	๒๐,๑๕๘
มะพร้าว	๓๖,๖๘๐	๖๒,๖๘๘	๓๓,๘๘๐	๓๘,๑๓๘
ข้าว	๘๘,๑๓๒	๓๓,๓๒๐	๕,๘๘๖	๒๓,๘๓๘
เงาะ	๓๒๒	๑,๘๘๘	๘๘๐	๘๐๘
ทุเรียน	๘๘๐	๖,๘๘๖	๒,๖๓๐	๓,๘๓๖
สมเีียวหวาน	๓๘	๓๘๐	๓๘	๒๓๖
ข้าวโพก	๑,๓๓๘	๓๘๘	๓๒๑	๘๒๘
มันสำปะหลัง	๓๘๖	๓๘๑	๑๐๘	๒๘๒
กาแฟ	๘๖๐	๑,๘๑๘	๘๖๑	๘๕๓
พืชผัก	๒๓	๘๖	๓๘	๒๒
ไมยล	๑,๐๘๓	๕,๖๒๑	๒,๑๓๘	๓,๘๘๓
อื่น ๆ	๘,๘๖๖	๒๐,๘๐๖	๘,๒๒๑	๑๒,๘๘๕
รวม	๑๓๘,๑๘๓	๑๘๖,๒๓๘	๘๑,๒๓๘	๑๐๕,๐๐๘

รายไค้และค่าใช้จ่ายของกสิกรในอำเภอคอนลี้

พันบาท

ประเภท	พื้นที่เพาะปลูก (ไร่)	มูลค่า	ต้นทุนผลิต	กำไรสุทธิ
ยางพารา	๑๑,๘๓๓	๑๕,๓๘๑	๘,๓๒๘	๖,๐๕๓
มะพร้าว	๓,๒๖๐	๕,๕๓๕	๒,๕๕๕	๓,๑๓๐
ข้าว	๒๕,๓๕๑	๑๕,๕๓๕	๓,๕๓๓	๑๖,๐๐๑
เงาะ	๑๘๒	๑,๐๕๕	๕๓๑	๕๒๔
ทุเรียน	๓๓	๕๓๓	๒๑๘	๓๑๕
สมเขี้ยวหวาน	-	-	-	-
ข้าวโพก	๓๕๕	๑๘๓	๘๓	๑๑๐
มันสำปะหลัง	-	-	-	-
กาแฟ	๘๒๖	๒,๓๒๕	๑,๓๒๖	๑,๐๐๐
พืชผัก	๑,๒๐๐	๒,๕๕๕	๑,๕๐๕	๑,๐๕๐
ไม้ผล	๓๕	๑๓๖	๖๕	๗๑
อื่น ๆ	๑,๓๓๓	๓,๕๐๕	๑,๕๒๓	๒,๐๐๐
รวม	๕๕,๒๖๓	๕๑,๓๓๕	๒๑,๒๕๖	๓๐,๐๗๙

รายไคและค่าใช้จ่ายของกสิกรในอำเภอพระแสง

พินบาท

ประเภท	พื้นที่เพาะปลูก (ไร่)	มูลค่า	ต้นทุนผลิต	กำไรสุทธิ
บางพารา	๑๕,๑๘๕	๒๐,๑๘๖	๑๒,๘๓๓	๗,๓๕๓
มะพร้าว	๕,๘๐๓	๘,๘๒๑	๕,๓๕๒	๓,๔๖๙
ข้าว	๘,๗๑๒	๖,๕๓๘	๑,๑๖๒	๕,๓๗๖
เงาะ	๕,๕๐๐	๓๑,๕๓๐	๑๖,๐๖๐	๑๕,๔๗๐
ทุเรียน	๖๓๘	๕,๘๕๗	๒,๐๖๒	๓,๗๙๕
ส้มเขียวหวาน	๕๐	๕๐๐	๑๐๕	๓๙๕
ข้าวโพก	๑๑,๕๘๑	๖,๘๘๘	๒,๗๖๕	๔,๑๒๓
มันสำปะหลัง	-	-	-	-
กาแฟ	๕๕๕	๓,๑๑๘	๑,๘๗๘	๑,๒๔๐
พืชผัก	๒๖	๕๕	๓๓	๒๒
ไม้ผล	๕๓๘	๒,๘๘๘	๑,๑๕๖	๑,๗๓๒
อื่น ๆ	๕,๓๘๓	๑๐,๕๓๘	๕,๑๗๓	๕,๓๖๕
รวม	๕๓,๗๖๐	๕๖,๗๓๓	๒๖,๒๓๘	๓๐,๔๙๕

รายได้และค่าใช้จ่ายของกสิกรในอำเภอเวียงสระ

พันบาท

ประเภท	พื้นที่เพาะปลูก (ไร่)	มูลค่า	ต้นทุนผลิต	กำไรสุทธิ
ยางพารา	๘๘,๐๘๘	๑๑๘,๘๘๗	๗๒,๘๖๑	๔๕,๘๒๖
มะพร้าว	๑,๒๓๕	๒,๑๑๒	๘๖๖	๑,๒๔๖
ข้าว	๑๖,๕๑๐	๒๗,๕๖๕	๕,๘๖๘	๒๑,๖๙๖
เงาะ	๑๕,๗๕๐	๕๐,๕๐๕	๕๕,๕๕๐	๕๕,๕๕๕
ทุเรียน	๒,๘๐๐	๓๐,๕๕๕	๘,๕๐๐	๒๒,๑๕๕
สมเขี้ยวหวาน	-	-	-	-
ข้าวโพด	๕๖	๑๒	๑๓	๑๕
มันสำปะหลัง	๖๗๐	๖๗๕	๒๑๒	๔๖๓
กาแฟ	๕๒๖	๑,๗๑๕	๑,๐๕๕	๖๖๐
พืชผัก	-	-	-	-
ไม้ดอก	๒,๗๑๑	๑๕,๐๑๕	๕,๕๒๒	๙,๕๙๓
อื่น ๆ	๘,๕๕๕	๑๕,๗๕๕	๗,๕๕๕	๘,๒๐๐
รวม	๑๕๘,๑๓๑	๒๕๕,๑๓๗	๑๕๗,๗๖๒	๑๐๗,๕๕๕

รายไคและค่าใช้จ่ายของกสิกรในอำเภอพนม

พันบาท

ประเภท	พื้นที่เพาะปลูก (ไร่)	มูลค่า	ต้นทุนผลิต	กำไรสุทธิ
ยางพารา	๓๘,๘๕๖	๕๑,๘๑๑	๓๑,๘๐๕	๑๙,๙๐๖
มะพร้าว	๑,๑๒๐	๑,๘๑๕	๔๕๐	๑,๐๓๕
ข้าว	๒๘๘	๑๘๘	๓๓	๑๕๕
เงาะ	๘๓๕	๕,๐๒๑	๒,๕๕๕	๒,๔๖๖
ทุเรียน	๖๕๕	๕,๑๑๒	๒,๐๘๕	๓,๐๒๗
ส้มเขียวหวาน	๖๒๕	๖,๒๕๐	๑,๓๑๐	๔,๙๔๐
ข้าวโพก	๑,๒๕๕	๑,๘๒๑	๓๘๐	๑,๐๔๑
มันสำปะหลัง	-	-	-	-
กาน้ำ	๕๖๐	๑,๘๕๘	๑,๑๓๐	๖๒๘
พืชผัก	-	-	-	-
ไม้ผล	๓๕๒	๑,๘๘๘	๑,๕๐๘	๓,๓๘๐
อื่น ๆ	๕,๓๓๘	๕,๖๒๓	๑,๘๕๘	๕,๓๓๕
รวม	๕๑,๕๖๕	๘๓,๕๖๕	๕๖,๐๓๐	๒๗,๕๓๕

รายได้อและค่าใช้จ่ายของกสิกรในอำเภอการุณ

พินบาท

ประเภท	พื้นที่เพาะปลูก (ไร่)	มูลค่า	ต้นทุนผลิต	กำไรสุทธิ
ยางพารา	๒๐,๐๐๐	๒๖,๖๐๐	๑๖,๓๘๐	๑๐,๒๒๐
มะพร้าว	๒,๐๖๑	๓,๕๒๔	๑,๕๕๖	๑,๙๖๘
ข้าว	๓,๐๓๐	๒,๓๑๘	๕๐๘	๑,๘๑๐
เงาะ	๑,๑๘๓	๖,๘๘๘	๓,๕๘๓	๓,๓๐๕
ทุเรียน	๑,๓๒๔	๑๒,๖๘๓	๕,๑๓๕	๗,๕๔๘
ส้มเขียวหวาน	๒	๒๘๐	๕๘	๒๒๑
ข้าวโพด	๓,๘๘๘	๒,๑๕๑	๘๒๑	๑,๓๓๐
มันสำปะหลัง	๓,๕๐๐	๓,๕๐๐	๒,๓๕๐	๑,๑๕๐
กาแฟ	๒๘๓	๘๐๒	๕๐๘	๒๙๔
พืชผัก	๑๑๐	๒๒๘	๑๓๘	๙๐
ไม้ผล	๓,๑๒๘	๑๖,๑๓๕	๖,๒๕๖	๙,๘๗๙
อื่น ๆ	๒,๓๘๖	๕,๒๖๖	๒,๑๐๖	๓,๑๖๐
รวม	๕๕,๑๕๘	๘๕,๓๘๐	๓๘,๓๖๑	๔๗,๐๑๙

รายไถ่นครค่าไร่จ่ายของกสิกรในอำเภอเคียนซา

พื้นบาท

ประเภท	พื้นที่เพาะปลูก (ไร่)	มูลค่า	ต้นทุนผลิต	กำไรสุทธิ
บางพารา	๒๒,๑๓๓	๒๘,๘๘๐	๑๘,๑๖๐	๑๑,๓๓๐
มะพร้าว	๘๘๓	๑,๘๘๓	๖๓๒	๘๑๐
ข้าว	๑๕,๐๐๐	๑๑,๓๒๕	๒,๐๐๑	๙,๓๒๔
เงาะ	๕๑	๒๙๓	๑๕๕	๑๓๘
ทุเรียน	๓๗	๒๗๒	๑๑๑	๑๖๑
สมเขี้ยวหวาน	-	-	-	-
ข้าวโพก	๕๓๐	๕๒๐	๒๓๓	๒๘๗
มันสำปะหลัง	๖๑๘	๖๒๖	๑๕๕	๔๗๑
กาแฟ	๑๕๕	๕๑๒	๓๒๘	๑๘๔
พืชผัก	๒	๕	๓	๒
ไม้ผล	๕๒๕	๒,๑๕๘	๘๕๐	๑,๓๐๘
อื่น ๆ	๕๕๑	๒,๐๙๐	๘๓๖	๑,๒๕๔
รวม	๕๑,๑๘๕	๕๘,๙๗๒	๒๓,๕๘๘	๓๕,๓๘๔

รายได้และค่าใช้จ่ายของกสิกรในอำเภอเกาะสมุย

พันบาท

ประเภท	พื้นที่เพาะปลูก (ไร่)	มูลค่า	ต้นทุนผลิต	กำไรสุทธิ
ยางพารา	๕๐๐	๕๐๒	๓๒๔	๒๐๘
มะพร้าว	๑๐๓,๓๓๙	๑๓๖,๓๑๐	๓๓,๕๐๘	๙๙,๒๐๒
ข้าว	๕,๐๖๓	๓,๔๒๓	๖๓๕	๓,๑๘๘
เงาะ	๕๐๐	๒,๒๙๖	๑,๑๖๔	๑,๑๓๒
ทุเรียน	๕๐๐	๒,๔๘๒	๑,๒๐๐	๑,๓๘๒
สมเจียวหวาน	-	-	-	-
ข้าวโพด	-	-	-	-
มันสำปะหลัง	๒๐	๒๐	๖	๑๔
กาแฟ	๕๐๐	๑,๓๒๐	๔๓๖	๘๘๔
พืชผัก	-	-	-	-
ไม้ซุง	๒๙๕	๑,๕๒๘	๕๙๐	๙๓๘
อื่น ๆ	๑,๔๓๒	๓,๒๓๙	๑,๒๘๘	๑,๙๕๑
รวม	๑๑๑,๓๕๙	๑๙๒,๕๐๓	๔๓,๖๐๑	๑๐๘,๘๐๒

รายได้และค่าใช้จ่ายของกสิกรในอำเภอเกาะพะงัน

พันบาท

ประเภท	พื้นที่เพาะปลูก (ไร่)	มูลค่า	ต้นทุนถดถอย	กำไรสุทธิ
ยางพารา	-	-	-	-
มะพร้าว	๑๑,๕๒๐	๑๔,๖๔๔	๘,๖๕๐	๑๑,๐๕๔
ข้าว	๕๐๐	๓๓๔	๖๗	๓๑๑
เงาะ	๑	๖	๓	๓
ทุเรียน	๓	๒๒	๔	๑๓
ส้มเขียวหวาน	-	-	-	-
ชาวโพก	๒	๑	๐.๕	๐.๕
มันสำปะหลัง	๑๒	๑๒	๔	๘
กาแฟ	๑๕	๕๐	๓๑	๑๙
พืชผัก	๗	๑๕	๔	๖
ไม้ผล	๒๕	๑๒๔	๕๐	๗๔
อื่น ๆ	๕๔	๑๓๐	๕๒	๗๘
รวม	๑๒,๑๕๔	๒๐,๕๘๖	๘,๘๖๕.๕	๑๑,๕๗๖.๕

รายไถ่และค่าใช้จ่ายของกสิกรในกิ่งอำเภอบ้านนาheim

พันบาท

ประเภท	พื้นที่เพาะปลูก (ไร่)	มูลค่า	ต้นทุนผลิต	กำไรสุทธิ
ยางพารา	๒๓,๑๑๗	๓๐,๗๔๖	๑๔,๔๓๓	๑๑,๔๑๓
มะพร้าว	๔,๓๔๒	๗,๕๑๐	๓,๒๔๔	๔,๒๖๖
ข้าว	๑๕,๔๕๔	๑๑,๖๗๑	๒,๐๖๒	๔,๖๐๙
เงาะ	๔๗๕	๕,๕๙๗	๒,๔๕๗	๒,๗๕๐
ทุเรียน	๑๖๒	๑,๑๙๒	๔๕๖	๗๐๖
ส้มเขียวหวาน	๑๑	๑๑๐	๒๓	๘๗
ข้าวโพก	๑๑๕	๖๔	๒๔	๓๖
มันสำปะหลัง	๑,๔๕๕	๒,๐๑๒	๖๒๔	๑,๓๘๘
กาแฟ	๗๔	๒๕๗	๑๖๓	๕๔
พืชผัก	๕	๑๐	๖	๔
ไม้ซุง	๒๖๐	๑,๓๔๔	๕๒๐	๔๒๔
อื่น ๆ	๓,๕๐๙	๔,๕๙๒	๓,๕๓๖	๕,๑๕๖
รวม	๕๐,๕๖๗	๖๙,๑๐๕	๓๒,๕๓๖	๓๖,๖๗๙

๔.๒.๒ ปศุสัตว์ การเลี้ยงสัตว์ในจังหวัดส่วนมากเลี้ยงเพื่อใช้งานและเลี้ยงในครัวเรือน ไม่ได้ทำเป็นอาชีพหลัก ที่เลี้ยงเป็นอาชีพข้างมีเฉพาะการเลี้ยงเป็ด มีสถาบันบำรุงพันธุ์สัตว์ สำนักงานส่งเสริมการเลี้ยงเป็ด เพื่อส่งเสริมและแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ให้กับผู้เลี้ยงเป็ด

ในปี พ.ศ. ๒๕๒๐ - ๒๕๒๔ จะมีโครงการเลี้ยงสัตว์เพิ่มขึ้นอีกหลายโครงการ เช่น

- ก. โครงการส่งเสริมการเลี้ยงโค (เนื้อ)
- ข. โครงการส่งเสริมการเลี้ยงกระบือ
- ค. โครงการส่งเสริมการเลี้ยงสุกร

เนื่องจากจังหวัดเพิ่งได้รับการส่งเสริมการเลี้ยงสัตว์จากรัฐบาล ทั้งนี้การเลี้ยงสัตว์ในจังหวัดจึงมีน้อยมาก เนื่องจากไม่ได้เลี้ยงเป็นอาชีพหลัก

อาชีพปศุสัตว์ไม่ได้ทำเป็นอาชีพหลัก และครัวเรือนเลี้ยงสัตว์โดยมากเป็นครัวเรือนกสิกรรม ครัวเรือนเกษตรกรจะต้องการลงทุนที่ไม่ต่ำกว่าการลงทุนทางภาคกสิกรรม ในที่นี้จึงใช้ตัวเลขการลงทุนเฉลี่ยจากภาคกสิกรรมต่อรายได้มาคิดเป็นต้นทุนของการเลี้ยงสัตว์ การลงทุนในค่านกสิกรรมเป็น ๔๐ % ของรายได้ทั้งหมด

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๑ จำนวนสัตว์เลี้ยงในอำเภอต่าง ๆ ของปี ๒๕๓๐

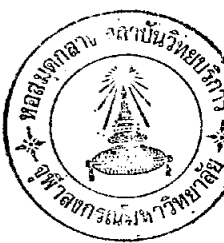
ตัว

อำเภอ	วัว	ควาย	หมู	เป็ด	ไก่	ช้าง	ม้า
เมือง	๕๖๓	๓๕๖	๔,๖๙๓	๔๑,๑๖๒	๖๓,๖๓๐	๑	๑๕
พุนพิน	๔,๘๒๑	๕,๐๙๒	๑๐,๙๑๖	๓๐,๓๐๖	๕๖,๐๒๕	๕๔	๒๐๕
บ้านนาสาร	๖,๒๔๔	๓,๓๓๔	๑๐,๑๕๑	๒,๓๕๔	๕๖,๘๕๓	๑๓	๕๓
ไชยา	๘๕๓	๓,๑๖๐	๖,๓๘๐	๑๔,๕๖๘	๕๑,๓๕๓	๑๑๐	๒๓๕
กาญจนเกษียร	๘๔	๕,๐๖๑	๑๓,๖๓๖	๔๓,๖๑๓	๕๕,๙๕๘	๓๖	๑๖๘
คีรีรัฐนิคม	๑,๕๓๖	๒,๓๐๓	๑๐,๓๘๕	๓๘๓	๓๐,๕๘๕	๔๖	๑๙๓
หาดงา	๓๖๔	๓,๕๕๖	๕,๕๓๖	๑๖,๖๔๓	๒๘,๒๕๐	๕๔	๑๘๑
พาดิน	๑,๖๙๑	๓,๒๑๙	๔,๖๐๒	๙,๙๖๖	๕๓,๓๑๖	๑๓	๓๕๓
คอนสัก	๓๑๓	๑,๖๖๙	๓,๖๐๕	๑,๓๕๕	๑๕,๙๕๓	๖	๓๓
พระแสง	๑,๒๐๓	๓,๖๕๐	๘,๙๓๑	๑,๘๘๘	๒๖,๓๙๓	๑๖	๘๖
เวียงสระ	๓,๖๕๓	๓,๕๕๔	๓,๐๓๓	๒,๓๘๕	๕๕,๙๓๕	๑๐	๕๑
พนม	๖๘	๖๑๘	๘,๖๕๕	๕๕๕	๖๑,๐๘๕	๒๕	๕๖
ตาชุน	๘๖	๓๘๙	๔,๖๕๓	๒๓๘	๑๐,๑๘๓	๑๓	๑๓
เคียนซา	๖๓๑	๖๓๖	๖,๑๖๕	๓๑๓	๘,๓๖๕	๙	๖๖
เกาะสมุย	๑๓	๑,๓๑๕	๓,๑๘๕	๕๓๕	๑๕,๖๓๐	-	๑๓
เกาะพะงัน	-	๕๓๓	๑,๕๕๕	๓๐	๕,๘๑๐	-	๓๕
บ้านนาเค็ม	-	-	-	-	-	-	-
รวม	๒๑,๓๕๖	๔๕,๓๑๘	๑๐๕,๙๙๖	๑๖๖,๘๓๐	๕๓๘,๘๓๕	๓๙๓	๑,๖๕๙

ตารางที่ ๑๒ มูลค่าของสัตว์เลี้ยง ปี ๒๕๒๐ และครัวเรือนที่สามารถรับได้จากปศุสัตว์

พันบาท

อำเภอ	วัว (๓,๑๕๔)	ควาย (๓,๔๐๓)	หมู (๑๓๐)	เป็ด (๒๐)	ไก่ (๑๕)	ช้าง (๓๐,๐๐๐)	ม้า (๑,๘๖๐)	รวม รายไร่	ค่าใช้จ่ายในการ เลี้ยงสัตว์ ๔๐% ของรายไร่	รายไร่สุทธิ	ครัวเรือน ที่สามารถ รับได้
เมือง	๑,๓๙๑,๑๕๓	๒,๙๕๐,๖๖๘	๕๕๘,๐๙๐	๘๓๓,๒๕๐	๓๕๔,๕๕๐	๓๐,๐๐๐	๒๓๓,๐๐๐	๖,๕๓๙.๖๐	๒,๖๑๓.๘๔	๓,๙๒๖.๗๖	๒๑๐
พุนพิน	๑๕,๒๖๙,๕๓๙	๑๙,๘๓๙,๐๓๖	๑,๔๑๙,๐๘๐	๖๐๖,๑๒๐	๘๕๐,๓๐๐	๑,๖๒๐,๐๐๐	๓๖๙,๐๐๐	๓๙,๙๕๘.๑๕	๑๕,๙๘๓.๒๖	๒๓,๙๗๕.๘๙	๑,๒๘๕
บ้านนาสาร	๑๙,๘๕๑,๑๕๖	๑๓,๐๑๒,๖๐๒	๑,๓๑๙,๖๓๐	๕๕,๘๘๐	๓๐๒,๖๕๕	๓๙๐,๐๐๐	๑๐๒,๖๐๐	๓๕,๕๓๓.๕๑	๑๔,๑๓๓.๔๑	๒๑,๔๐๐.๑๐	๑,๑๕๐
ไชยา	๒,๖๖๓,๐๓๓	๒๓,๙๕๕,๕๘๐	๘๘๑,๕๐๐	๒๒๑,๓๖๐	๓๓๖,๒๙๕	๓,๓๐๐,๐๐๐	๕๒๓,๐๐๐	๓๖,๒๓๘.๕๓	๑๔,๕๑๑.๕๓	๒๑,๗๒๖.๐๐	๑,๑๖๖
กาญจนบุรี	๒๖๕,๓๕๖	๑๙,๓๕๓,๐๘๓	๑,๕๙๐,๑๖๐	๙๕๒,๒๖๐	๓๓๙,๓๓๐	๙๖๐,๐๐๐	๒๓๐,๕๐๐	๒๙,๕๕๕.๖๓	๙,๓๙๕.๒๖	๒๐,๑๖๐.๓๗	๓๕๘
คีรีรัฐนิคม	๔,๘๓๙,๕๘๘	๙,๐๐๔,๒๒๑	๑,๕๐๒,๐๕๐	๑๕,๖๖๐	๕๕๘,๓๓๕	๑,๒๖๐,๐๐๐	๓๕๕,๖๐๐	๑๓,๓๓๙.๘๙	๖,๙๓๓.๙๖	๑๐,๔๐๖.๙๓	๕๕๓
หาฉาง	๑,๐๒๓,๕๑๖	๑๓,๕๓๙,๑๒๖	๓๐๖,๑๖๐	๒๕๒,๙๕๐	๕๒๓,๓๕๐	๑,๖๒๐,๐๐๐	๓๒๕,๘๐๐	๑๓,๓๕๖.๒๙	๕,๑๑๕.๕๒	๑๐,๒๔๐.๗๗	๕๓๖
พารณะ	๔,๐๓๘,๒๖๙	๒๘,๑๓๕,๓๕๓	๕๙๘,๒๖๐	๑๙๙,๓๒๐	๖๕๕,๓๕๐	๓๙๐,๐๐๐	๖๓๕,๕๐๐	๓๙,๓๓๒.๓๕	๑๓,๘๕๓.๑๐	๒๕,๔๗๙.๒๕	๑,๑๑๓
คอนสัก	๕๘๘,๓๖๓	๔,๓๕๖,๓๘๓	๕๖๘,๖๕๐	๒๓,๑๐๐	๒๓๙,๓๕๕	๑๘๐,๐๐๐	๕๙,๕๐๐	๖,๓๖๐.๐๖	๒,๓๐๕.๐๒	๔,๐๕๖.๐๔	๒๑๓
พระแสง	๓,๘๑๒,๙๑๓	๑๙,๒๐๖,๙๒๐	๑,๑๖๖,๒๒๐	๓๓,๓๖๐	๕๐๑,๘๙๕	๕๘๐,๐๐๐	๑๕๓,๖๐๐	๒๐,๒๕๓.๓๒	๘,๑๐๑.๓๓	๑๒,๑๕๑.๙๙	๖๕๑
เวียงสระ	๑๑,๕๐๕,๐๓๘	๑๓,๕๕๑,๙๓๒	๙๑๙,๒๙๐	๕๓,๓๐๐	๖๓๙,๐๒๕	๓๐๐,๐๐๐	๓๓,๘๐๐	๒๖,๙๕๖.๘๓	๑๐,๓๕๒.๓๓	๑๖,๖๐๔.๕๐	๘๖๓
พนม	๒๑๕,๘๑๒	๘๕๐,๘๕๕	๑,๑๒๕,๓๓๐	๙,๐๘๐	๓๑๖,๒๓๕	๓๒๐,๐๐๐	๘๒,๘๐๐	๓,๓๑๘.๑๙	๑,๓๒๓.๒๘	๒,๐๐๐.๙๑	๑๐๓
กาญจน	๒๕๙,๐๓๘	๑,๕๑๕,๒๖๓	๖๐๙,๑๑๐	๕,๕๖๐	๑๕๒,๘๐๕	-	๓๐,๖๐๐	๒,๕๓๐.๓๘	๑,๐๒๘.๑๕	๑,๕๐๒.๒๓	๘๓
เคียนซา	๘๕๖,๐๘๙	๑,๐๓๓,๒๒๘	๒๘๑,๕๕๐	๖,๓๕๐	๑๓๐,๘๓๕	๓๙๐,๐๐๐	๓๙,๖๐๐	๒,๓๕๑.๕๘	๑,๑๑๒.๖๓	๑,๒๓๘.๙๕	๘๑
เกาะสมุย	๕๓,๓๐๓	๖,๖๘๙,๓๕๒	๕๑๓,๙๒๐	๘,๖๘๐	๒๓๙,๕๕๐	-	๒๓,๕๐๐	๓,๕๓๓.๙๖	๑,๙๖๙.๕๖	๑,๕๖๔.๔๐	๒๓๙
เกาะพะงัน	-	๑,๓๐๕,๖๑๑	๒๐๑,๖๓๐	๖๐๐	๘๓,๑๕๐	-	๖๑,๒๐๐	๒,๐๕๖.๑๙	๘๒๓.๕๘	๑,๒๓๓.๖๑	๖๖
บ้านนาเคียน	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	๖๓,๕๓๒,๐๑๕	๑๓๘,๕๓๓,๓๕๕	๑๓,๖๕๙,๕๘๐	๓,๓๓๖,๖๖๐	๓,๑๕๓,๑๘๕	๑๑,๖๕๐,๐๐๐	๒,๙๕๖,๒๐๐	๒๕๕,๖๖๕.๘๕	๑๑๓,๘๖๕.๙๖	๑๔๒,๘๐๐.๘๙	๙,๑๕๕

(/ /) คือราคาขายเฉลี่ยของสัตว์แต่ละประเภทที่เกษตรกรได้รับ จากเอกสารสถิติราคาสินค้าเกษตรกรรมที่เกษตรกรขายได้ เขต ๑๓ หน้า ๓, ๘.

ตารางที่ ๑๓ คริวเรือที่ได้รับใ้จากการกสิกรรมและปศุสัตว์

อำเภอ	รายใ้จาก กสิกรรม พื้นบาท	คริวเรือ ที่รับใ้จาก การกสิกรรม	คริวเรือ ที่รับใ้จาก ปศุสัตว์	รวมคริวเรือ ที่รับใ้จากกสิกรรม และปศุสัตว์
เมือง	๑๓๔,๖๐๔	๔,๓๖๐	๒๑๐	๔,๕๗๐
พุนพิน	๓๐๐,๕๔๔	๑๖,๑๑๑	๑,๒๔๕	๑๗,๓๕๖
บ้านนาสาร	๓๒๕,๒๑๔	๑๒,๐๓๓	๑,๑๔๐	๑๓,๒๑๓
ไชยา	๔๑,๓๓๒	๔,๓๖๐	๑,๑๖๖	๕,๕๒๖
กาญจนดิษฐ์	๑๓๔,๓๓๐	๓,๕๓๑	๓๔๔	๔,๘๗๕
คีรีรัฐนิคม	๑๑๑,๐๓๔	๕,๕๕๒	๕๕๓	๖,๑๐๕
ท่าฉาง	๖๓,๖๐๔	๓,๖๒๔	๕๓๒	๔,๑๕๖
ทาสระ	๑๐๕,๐๐๔	๕,๖๒๔	๑,๑๑๓	๖,๗๓๖
คอนสัก	๓๐,๕๒๓	๑,๖๓๖	๒๑๓	๑,๘๕๓
พระแสง	๕๐,๕๓๔	๒,๓๐๔	๖๕๑	๓,๓๖๐
เวียงสระ	๑๔๓,๕๔๕	๓,๕๑๑	๔๖๓	๔,๓๗๔
พนม	๔๑,๕๓๔	๒,๒๖๑	๑๐๓	๒,๓๖๔
ท่าซุน	๔๕,๐๕๔	๒,๕๑๕	๔๓	๒,๕๕๘
เคียนซา	๒๕,๒๔๔	๑,๓๕๖	๔๔	๑,๔๐๐
เกาะสมุย	๑๐๔,๔๐๒	๕,๔๓๒	๒๓๔	๖,๐๓๑
เกาะพะงัน	๑๑,๕๓๖	๖๖๑	๖๖	๖๘๗
กิ่งอำเภอ บ้านนาเค็ม	๓๖,๖๓๔	๑,๕๖๖	-	๑,๕๖๖
รวม	๑,๓๐๖,๒๑๔	๔๑,๒๕๓	๕,๑๕๕	๑๐๐,๕๐๑

ตารางที่ ๑๔ เปรียบเทียบครัวเรือนเกษตรและครัวเรือนที่สามารถรับได้จากกิจกรรมและ
บุคคลิก

อำเภอ	ครัวเรือนเกษตร ปี ๒๕๒๐	ครัวเรือนที่รับได้จาก กิจกรรม - บุคคลิก	ครัวเรือนที่สามารถ รับได้อีก
เมือง	๓,๕๘๘	๔,๕๓๐	๒,๐๒๒
พุนพิน	๔,๐๒๕	๑๓,๓๙๖	๔,๓๓๑
บ้านนาสาร	๖,๘๓๔	๑๑,๒๑๑	๖,๓๓๔
ไชยา	๕,๒๐๑	๕,๕๒๖	๓๒๕
กาญจนคีรี	๑๐,๑๕๒	๘,๒๕๔	- ๑,๘๙๘
คีรีรัฐนิคม	๕,๘๙๐	๖,๕๐๔	๑,๖๑๔
หาดง	๓,๒๕๘	๕,๑๙๖	๑๙๘
หาชนะ	๕,๑๘๓	๖,๓๕๖	๒,๕๖๓
คอนสัก	๒,๕๘๒	๑,๘๕๓	- ๑,๑๒๙
พระแสง	๕,๕๘๒	๓,๓๖๐	- ๑,๒๒๒
เวียงสระ	๖,๓๓๕	๘,๓๓๘	๒,๕๐๓
พนม	๒,๒๙๖	๒,๓๒๘	๑๒๒
ตาชูน	๑,๓๒๕	๒,๕๕๘	๑,๑๓๓
เคียนซา	๒,๒๓๒	๑,๕๕๕	- ๕๗๗
เกาะสมุย	๕,๒๙๐	๖,๐๓๑	๓๔๑
เกาะพะงัน	๑,๑๙๓	๖๘๓	- ๕๑๐
กิ่งอำเภอบ้านนาเคิม	๒,๑๙๒	๑,๙๖๖	- ๒๒๖
รวม	๓๘,๖๙๓	๑๐๐,๕๐๑	๒๑,๓๕๕

ความสามารถในการรับจำนวนครัวเรือนจากการกสิกรรม และปศุสัตว์ จากตารางที่ ๑๔ ซึ่งมีอำเภอที่ผลิตจากการกสิกรรมและปศุสัตว์ไม่พอเลี้ยงครัวเรือน ในภาวะค่าครองชีพในระดับค่าตัวเฉลี่ยของภาค อำเภอเหล่านั้นคือ อำเภอทอนสัก อำเภอเคียนซา และ อำเภอเกาะพะงัน ทั้งสามอำเภอเป็นอำเภอที่มีพื้นที่น้อย ไร่พื้นที่ในการเพาะปลูกจริงในปี ๒๕๒๐ ในระหว่าง ๑๒,๐๐๐ - ๔๖,๐๐๐ ไร่ ในขณะที่ในอำเภอขุนพิณ ไร่พื้นที่ในการเพาะปลูกมากที่สุดของจังหวัดมากถึง ๑๑๖,๓๔๗ ไร่ มีความแตกต่างในพื้นที่ประมาณ ๑๑ เท่า ประกอบกับพืชที่ปลูกในอำเภอขุนพิณเป็นพืชเศรษฐกิจหลักเป็นส่วนมาก จึงทำให้อำเภอขุนพิณสามารถรับครัวเรือนเพิ่มได้อีกถึง ๘,๑๗๑ ครัวเรือน และเป็นอำเภอที่ผลิตจากการกสิกรรมและปศุสัตว์ สามารถรับจำนวนครัวเรือนได้สูงที่สุดในจังหวัด

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๔.๒.๓ ประมง

การประมงในจังหวัดสุราษฎร์ธานี มีทั้งการประมงน้ำจืด และประมงน้ำเค็ม เนื่องจากเป็นจังหวัดชายทะเล มีความยาวของฝั่งทะเลประมาณ ๑๕๖ กิโลเมตร ผลผลิตจากปลาน้ำจืดในปี ๒๕๒๐ มีน้อยมากเพียง ๕.๔ ตัน ของผลผลิตปริมาณล้นกว่าทั้งหมดของจังหวัด นอกนั้นเป็นผลผลิตจากการประมงทะเล ในปี ๒๕๒๐ คงเป็นสินค้าออกของจังหวัด มีมูลค่าประมาณ ๕๐,๔๑๕,๕๔๓.- บาท ในขณะที่ปริมาณปลาน้ำจืดมีสำหรับบริโภคภายในจังหวัดเท่านั้น

ลักษณะในการทำประมง ชาวประมงไทยแบ่งออกได้เป็น ๒ ประเภท คือ ประเภทธุรกิจ (Enterprise) และประเภที่ยังชีพ (Subsistent) ชาวประมงที่ประกอบอาชีพการประมงแบบธุรกิจนั้น ทำการประมงตลอดปี หรือทำการประมงเป็นอาชีพหลักอย่างเดียว ตลอดจนดูทำการประมง มีลูกจ้างเป็นจำนวนมาก มีเรือประมงขนาดกลางหรือขนาดใหญ่ เช่น อวนลาก อวนลอม อวนประเภทตีกาหรืออวนลอย และโป๊ะ การประกอบอาชีพประมงแบบธุรกิจใช้เครื่องมือทันสมัย ทำให้ได้ผลผลิตต่อคนต่อปีสูง แต่ชาวประมงประเภทธุรกิจทั่วประเทศมีจำนวนน้อย ชาวประมงไทยส่วนใหญ่ประกอบอาชีพการประมงแบบยังชีพ ใช้เครื่องมือและเรือประมงขนาดเล็ก ใช้คนในครอบครัว ไม่มีการจ้างลูกจ้าง ประกอบอาชีพการประมงเป็นอาชีพหลักหรือรองและมักเป็นลูกจ้างทำการประมงหรือประกอบอาชีพอย่างอื่นด้วย ในระยะ ๑๐ ปีที่ผ่านมา การประมงของประเทศไทยพัฒนาขึ้น และมีความโน้มเอียงไปในทางที่มีจำนวนชาวประมงธุรกิจเพิ่มขึ้น แต่อย่างไร

- ๑ สมุทสัทธิรายปี ประเทศไทย สำนักงานสถิติแห่งชาติ
- ๒ ประมงจังหวัด จังหวัดสุราษฎร์ธานี โรเนียว
- ๓ ทะพานปลาสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี
- ๔ สันต์ มั่นทุกุล "การประมงอวนลากในประเทศไทย" วิทยานิพนธ์วิทยาลัย

ก็ตาม ชาวประมงแบบยั้งชีพได้มีการใช้เครื่องบันทึกเรือ การใช้เครื่องบันทึกทำให้จับสัตว์น้ำได้มากขึ้น

วิธีทำการประมง

ก. เครื่องมือสำคัญที่ใช้ในครอบครัวประมงชุกชุมมี ๑๐ ชนิด คือ อวนลากแผ่นตะเฆ่ อวนลากคู่ อวนดำลอม อวนลอมปลากระทัก อวนลอมนั่ง อวนลอยปลาอินทรี อวนตักปลาหู โป๊ะ อวนตังเก

ข. เครื่องมือสำคัญที่ใช้ในครอบครัวประมงยั้งชีพมี ๒๓ ชนิด คือ อวนลากคานฉาง อวนรุน อวนลอยปลาจะละเมือก อวนลอยกุ้ง อวนลอยอื่น ๆ ตกหมึก ตกระวะรุนกุ้ง - เคย ซอนตาง ๆ เรือมีทลอก อวนอื่น ๆ เครื่องมือเคลื่อนที่อื่น ๆ เบ็ดราว เบ็ดตก จะนะ ละมู โม่ระ โทงหาง รั้วไธมาน ลอบปลา แร่วปู เครื่องมือประจำที่อื่น ๆ การประมงอื่น ๆ

ค. การเพาะเลี้ยงชายฝั่ง เช่นการเลี้ยงกุ้ง การเก็บหอยและการเลี้ยงหอยอื่น ๆ

ศูนย์วิทยุทรัพยากร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์, กรมประมง. สถิติการประมงทะเล ๒๕๒๐
สำรวจโดยวิธีสุ่มตัวอย่าง (กรุงเทพมหานคร : งานเศรษฐกิจการประมงและแผนงาน)
หน้า ๓๐.

เรื่องเดิม หน้า ๘๖.

ตารางที่ ๑๕ ปริมาณรายได้ ค่าใช้จ่ายและผลกำไรจากการประมงทะเล ปี ๒๕๒๐

อำเภอ	จำนวนปลา ตัน	มูลค่า พันบาท	ค่าใช้จ่าย พันบาท	กำไร พันบาท
เมือง	๒๓,๘๙๕.๐๐	๑๙๒,๒๑๙.๐๙	๑๕๘,๕๕๓.๑๙	๓๓,๖๖๖.๙๐
พุนพิน	๒๑๐.๖๐	๑,๕๑๕.๔๘	๑,๒๑๘.๓๘	๒๙๗.๑๐
ไชยา	๑๕๐.๐๐	๑,๐๓๐.๓๒	๘๒๘.๓๐	๒๐๒.๐๒
กาญจนบุรี	๒,๐๒๙.๐๐	๑๓,๘๕๓.๑๙	๑๑,๒๐๙.๕๒	๒,๖๔๓.๖๗
หาดงา	๒๐๓.๙๐	๑,๕๐๑.๐๙	๑,๑๒๖.๕๘	๓๗๔.๕๑
คอนสัก	๘๓.๐๐	๕๙๓.๘๒	๕๘๐.๖๕	๑๓.๑๗
หาชนะ	๓๓๑.๐๐	๕,๒๙๓.๙๐	๔,๒๕๙.๕๑	๑,๐๓๔.๓๙
เกาะสมุย	๓๐.๓๐	๕๘๓.๐๖	๓๘๘.๓๘	๑๙๔.๖๘
เกาะพะงัน	๕๙๐.๐๐	๖,๑๑๕.๖๐	๕,๙๑๖.๙๘	๑,๑๙๘.๖๒
รวม	๓๒,๓๙๖.๘๐	๒๒๒,๖๑๓.๓๒	๑๗๘,๘๘๑.๑๑	๔๓,๗๓๒.๒๑

หมายเหตุ.- ๑. มูลค่า ๖,๕๓๑.๕๖ บาท ต่อปลา ๑ ตัน โดยหักค่าเฉลี่ยจากหนังสือ
ในเชิงอรรถ ข้อ ๒.

๒. ต้นทุนการผลิต ๘๐.๓๙ % ของรายได้ จากหนังสือในเชิงอรรถ หน้า

๑๒๒

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

• สุราษฎร์ธานี, สำนักงานประมงจังหวัด. เอกสารโรเนียว
• เกษกรและสหกรณ์, กระทรวง กรมประมง งานเศรษฐกิจการประมงและ
แผนงาน. สถิติการประมงทะเล ๒๕๒๐ สำนวณโดยวิธีสุ่มตัวอย่าง. หน้า ๑๔ - ๒๙.

ตารางที่ ๑๖ รายได้และค่าใช้จ่ายในการประมงทะเลของจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ปี ๒๕๒๖/๒๕

รายได้และค่าใช้จ่าย (๑)	มูลค่า บาท (๒)	คิดเป็น อัตราส่วน ต่อรายได้ (๓)	หมายเหตุ (๔)
รายได้ในร้อยละ	๕,๑๓๖,๐๐๐	๑๐๐.๐๐	
ต้นทุนการผลิตรวม (๑) + ... (๓)	๔,๑๑๘,๐๑๖	๘๐.๓๘	
๑. การจ้างงาน			
จำนวนลูกเรือ (คน)	๔๓		
ค่าตอบแทน	๔๐๙,๘๕๐	๗.๙๘	
เงินสด	๓๒๐,๕๐๐		
สิ่งของ (อาหาร)	๘๙,๓๕๐		
๒. ค่าใช้จ่ายอุปกรณ์การประมง	๖๕๕,๑๖๘	๑๒.๗๕	
ฮวน	๑๑๘,๐๐๐		
พลั่ว จอบ มีด คราด	๔,๕๕๐		
เชือก	๕๕,๐๐๐		
รองเท้ายาง	๓,๓๖๐		
เชือกโบล่า	๑๐,๘๐๐		
กะบะทองปลา	๒๘,๘๐๐		

สำนักนายกรัฐมนตรี, สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคม
แห่งชาติ, การประมงทะเลภาคใต้ กรุงเทพมหานคร : กองบัญชาการประมงภาคใต้ ภาคผนวก

ตารางที่ ๑๖ :

รายใต้และค่าใช้จ่าย (๑)	มูลค่า บาท (๒)	คิดเป็น อัตราส่วน ต่อรายใต้ (๓)	หมายเหตุ (๔)
น้ำแข็ง อื่น ๆ	๔๓๐,๓๖๐ ๒,๓๐๐ ๕๐๐ ๓,๕๐๘ ๒,๕๐๐		สายพาน ถุงพลาสติก หลอดไฟ ลูกโป่ง
๓. เชื้อเพลิงพลังงาน โถง น้ำมันเครื่อง จารบี แก๊ส	๑,๖๖๒,๐๐๘ ๑,๕๘๑,๖๐๐ ๖๔,๘๐๐ ๑,๕๓๐ ๑๔,๐๘๘	๓๒.๓๕	
๔. ค่าซ่อมอุปกรณ์ อุปกรณ์ เรือ เครื่อง	๒๓๐,๐๐๐ ๓๐,๐๐๐ ๖๐,๐๐๐ ๑๕๐,๐๐๐	๔.๕๕	
๕. ค่าอาหารสัตว์ ทะเบียน ค่าเช่าแพปลา	๒๑,๐๐๐	๐.๕๑	
๖. ดอกเบี้ยจ่าย ๗. ค่าเสื่อม (๒๐ %)	- ๓๕๖,๐๐๐	- ๑๔.๕๕	
รายใต้นักลงทุนการผลิตรวม	๑,๐๐๕,๕๘๔	๑๔.๖๑	

ตารางที่ ๑๘ จำนวนครัวเรือนที่สามารถรับได้จากการประมง

พื้นที่

อำเภอ	(๑) กำไร	(๒)	ครัวเรือน ที่สามารถรับได้
		เฉลี่ยค่าใช้จ่ายต่อปี ต่อครัวเรือน	
เมือง	๓๓,๖๓๓.-	๓๓,๘๒๕.๘๖	๑,๑๑๔
พุนพิน	๒๘๓.-	๑๘,๖๕๔.๖๒	๑๖
ไชยา	๒๐๒.-	๑๘,๖๕๔.๖๒	๑๑
กาญจนบุรี	๒,๓๓๓.-	๑๘,๖๕๔.๖๒	๑๔๓
ทาดาง	๒๓๕.-	๑๘,๖๕๔.๖๒	๑๕
ทาชะนะ	๑,๐๓๘.-	๑๘,๖๕๔.๖๒	๕๖
คอนสัก	๑๑๓.-	๑๘,๖๕๔.๖๒	๖
เกาะสมุย	๘๕.-	๑๘,๖๕๔.๖๒	๕
เกาะพะงัน	๑,๑๘๘.-	๑๘,๖๕๔.๖๒	๖๔
รวม	๔๓,๖๓๓.-	-	๑,๔๓๔

หมายเหตุ.-

(๑) จากตารางที่ ๑๕

(๒) ค่าใช้จ่ายของอำเภอเมืองมากกว่าอำเภออื่นๆ เนื่องจากประชากร
ประมงในอำเภอเมืองส่วนมากอยู่ในเขตเทศบาล

๔.๒.๔ ป่าไม้

ลักษณะป่าไม้ของจังหวัดโดยทั่วไปประกอบด้วยป่าดงดิบ(Evergreen Forest) ป่าดงดิบผสม (Mixed Deciduous Forest) ป่าแห้ง (Dry Dipterocarp Forest) และป่าโกงกาง (Mangrove Forest)

ป่าไม้ทั้งป่าดงดิบและป่าแล้ง แบ่งเป็น

๑. ป่าสงวนแห่งชาติ ๑๐ ป่า เนื้อที่ ๓,๕๐๓.๖๓ ตารางกิโลเมตร เป็น ๒๔.๒๕ % ของพื้นที่จังหวัด

๒. ป่าเตรียมการสงวน ๑ ป่า เนื้อที่ ๑,๘๑๘.๓๓ ตารางกิโลเมตร เป็น ๑๖.๔๕ % ของพื้นที่จังหวัด

๓. ป่าตามมติคณะรัฐมนตรี ให้รักษาไว้เป็นป่าดงดิบของชาติ ๓ ป่า เนื้อที่ ๑๔๕.๘๖ ตารางกิโลเมตร เป็น ๑.๐๕ % ของพื้นที่จังหวัด

๔. ป่าโครงการทำไม้ของผู้รับสัมปทาน ๑๔ โครงการ

ก. บริษัทสุราษฎร์ธานีทำไม้ จำกัด ๑๑ โครงการ

ข. การรถไฟแห่งประเทศไทย ๒ โครงการ

ค. องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ๑ โครงการ

รวมพื้นที่ทำไม้ที่ให้สัมปทานบริษัทต่าง ๆ ๕,๑๕๔.๔ ตารางกิโลเมตร

๕. เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าคลองแสงเนื้อที่ ๑,๒๓๖ ตารางกิโลเมตร

๖. เขตห้ามล่าสัตว์ป่าหนองทุ่งทอง(อุทยานนกน้ำ) อำเภอกะเนียง เนื้อที่ ๒๔.๘๖ ตารางกิโลเมตร

เนื่องจากพื้นที่จังหวัดมีป่าถึง ๔๕ % ของพื้นที่ทั้งหมด มีป่าทำไม้ การทำไม้ กระบาระเลย ทั้งหมด ๑๔ โครงการ มีผู้ขอสัมปทาน ๓ หน่วยงาน คือ

• สำนักงานป่าไม้จังหวัดสุราษฎร์ธานี รายงานกิจการป่าไม้ปี ๒๕๑๐ เอกสาร โรเนียว หน้า ๖.

๑. สัมปทานของบริษัทรถราษฎรบ้านท่าไม้ จำกัด มีโครงการทั้งหมด ๑๑ โครงการ อยู่ในท้องที่อำเภอพนม อำเภอเคียนซา อำเภอตาชะโอน อำเภอท่าฉาง อำเภอคีรีรัฐนิคม อำเภอกอนลัดก อำเภอพระแสง และ อำเภอท่าชนะ เนื้อที่เหล่านี้ได้รับ สัมปทานทั้งหมด ๓,๔๔๖.๖ ตารางกิโลเมตร

๒. สัมปทานของกรมรถไฟแห่งประเทศไทย มี ๒ โครงการ อยู่ใน ท้องที่อำเภอบ้านนาสาร และ อำเภอท่าชนะ เนื้อที่สัมปทานทั้งหมด ๖๕๕ ตารางกิโลเมตร

๓. สัมปทานขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ มี ๑ โครงการ มีเนื้อที่ สัมปทาน ๖๕๐.๘ ตารางกิโลเมตร อยู่ในท้องที่อำเภอพนม

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ค่าใช้จ่ายในการทำไม้ไผ่จากฝ่ายเศรษฐกิจ กองแผนงาน กรมป่าไม้ ได้ศึกษา
ตัวเลขเกี่ยวกับการทำไม้ในปี ๒๕๑๐ ไว้ดังนี้ คือ

ค่าโคลนลัม	๓๐.-	บาท	ต่อ	ลูกบาศก์เมตร
ค่าชักลากจากตอไม้ออกจากป่า	๑๐๐.-	บาท	ต่อ	ลูกบาศก์เมตร
ค่าบรรทุกไปถึงโรงเลื่อย	๑๕๐.-	บาท	ต่อ	ลูกบาศก์เมตร
ค่าเสียผลประโยชน์ (คอกเบี้ย)	๓๘.-	บาท	ต่อ	ลูกบาศก์เมตร
รวมค่าทำไม้	๓๑๘.-	บาท	ต่อ	ลูกบาศก์เมตร

ค่าใช้จ่ายค่าแรงงาน ๑๓๐.- บาท คิดเป็น ๔๐.๙๕ % ของค่าต้นทุนทำไม้ ต่อ

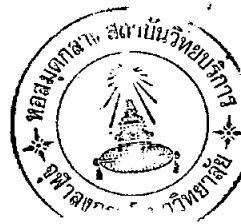
• ลูกบาศก์เมตร

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๘ ยอดผลิตไม้จากป่าสัมปทานเป็นรายอำเภอ ปี ๒๕๒๐

พันบาท

อำเภอ	ปริมาณ ม.	มูลค่า	ต้นทุน ทำไม้ทั้งหมด	ค่าภาคหลวง	รวมค่าใช้จ่าย	กำไรสุทธิ	ครัวเรือนที่รับได้
กาญจนบุรี	๒๔,๕๑๙.๖๕	๕๕,๓๕๓.๖๓	๓,๘๒๑.๓๓	๑,๐๔๘.๐๕	๕,๙๐๙.๘๑	๓๖,๕๔๓.๘๒	๑,๐๔๘
ศรีวิชัย	๕๓,๑๑๙.๓๖	๑๐๖,๕๘๖.๕๓	๑๘,๒๒๑.๒๐	๒,๐๖๕.๕๓	๒๐,๒๘๖.๖๓	๘๖,๓๐๐.๙๐	๒,๕๕๑
ทาง	๒๑,๕๕๖.๓๓	๕๐,๐๑๘.๕๓	๖,๘๕๑.๓๕	๕๕๙.๖๑	๗,๔๐๑.๐๐	๓๓,๒๑๗.๕๓	๕๕๒
หำชนะ	๑๙,๑๘๙.๑๕	๓๕,๘๐๖.๕๕	๖,๑๒๑.๓๕	๘๒๙.๕๘	๖,๙๕๑.๓๒	๒๘,๘๕๕.๒๓	๘๕๓
คอนสัก	๒๐,๘๒๓.๕๕	๓๘,๘๕๖.๓๓	๖,๖๕๒.๓๑	๕๓๖.๖๐	๗,๕๓๙.๓๑	๓๑,๓๑๗.๐๒	๕๒๕
พระแสง	๓๒,๓๕๐.๕๒	๖๑,๐๙๓.๘๑	๑๐,๕๕๕.๒๓	๑,๒๘๙.๘๕	๑๑,๓๓๕.๑๒	๕๐,๒๕๙.๖๙	๑,๕๕๙
พนม	๒๑,๕๕๒.๕๓	๕๑,๐๑๙.๕๐	๗,๐๑๒.๕๓	๘๕๘.๓๘	๗,๘๖๐.๘๑	๓๓,๑๕๘.๕๙	๕๕๐
เคียนซา	๓๕,๕๓๘.๑๓	๖๓,๑๓๕.๒๓	๑๑,๕๓๓.๐๕	๑,๕๑๑.๕๕	๑๒,๕๕๘.๕๓	๕๐,๕๗๖.๗๐	๑,๖๐๐
รวม	๒๓๓,๓๕๙.๖๕	๕๓๖,๒๓๑.๒๒	๓๕,๕๕๒.๑๐	๕,๕๒๙.๘๘	๘๕,๑๑๑.๕๘	๓๕๒,๑๕๙.๖๔	๑๐,๕๐๙

ครัวเรือนที่รับได้จากกำไรสุทธิ คิดจากค่าใช้จ่ายของคนในเมือง เนื่องจากผู้ประกอบการอยู่ในเมือง
 ครัวเรือนที่รับได้จากค่าแรง คิดจากค่าใช้จ่ายของคนในชนบท เนื่องจากผู้มีรายได้จากค่าแรงอยู่ในชนบท

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

* สำนักงานป่าไม้จังหวัดสุราษฎร์ธานี. รายงานกิจการป่าไม้ ปี ๒๕๒๐ เอกสารโรเนียว หน้า ๙.
 ๒ ไร่ราคาเฉลี่ยของไม้ ๓ ประเภท คือไม้เนื้อแข็ง ไม้ยาง และไม้อื่น ๆ ของฝ่ายสถิติป่าไม้ กองแผนงาน กรมป่าไม้ ไร่ราคาลูกบาศก์เมตรละ ๑,๘๖๖.- บาท
 ๓ เรื่องเดียว หน้าเดียวกัน

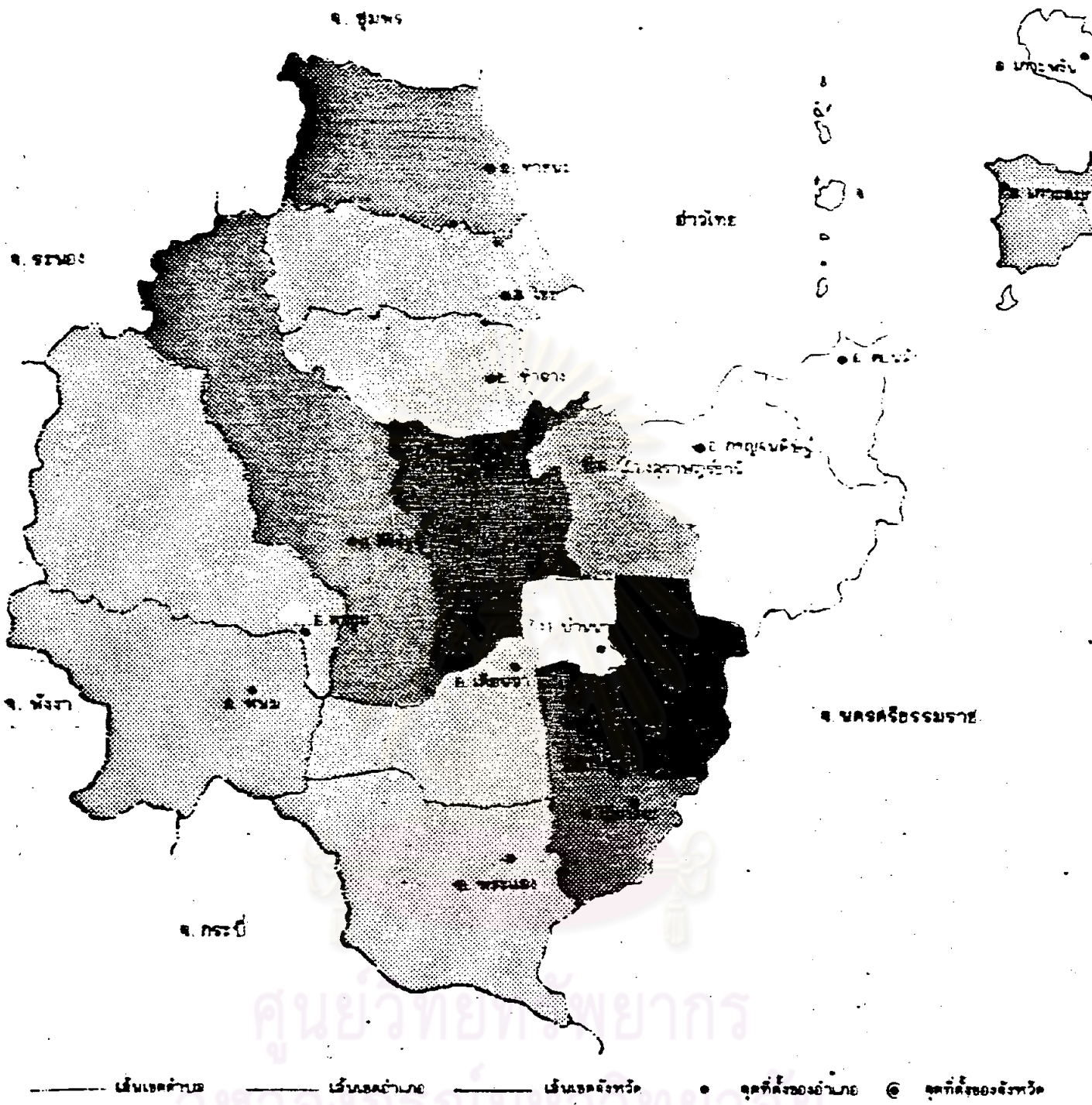
ตารางที่ ๑๔ จำนวนครัวเรือนที่สามารถรับได้จากสาขาเกษตรกรรม

อำเภอ	ครัวเรือนที่สามารถรับได้จากเกษตรกรรม			
	กสิกรรม	ปศุสัตว์	ประมง	ป่าไม้
เมือง	๔,๓๖๐	๒๑๐	๑,๑๑๔	-
ทუნพิน	๑๖,๑๑๑	๑,๒๔๕	๑๖	-
บ้านนาสาร	๑๒,๐๓๓	๑,๑๔๐	-	-
ไชยา	๔,๓๖๐	๑,๑๖๖	๑๑	-
กาญจนดิษฐ์	๗,๔๗๑	๗๔๘	๑๔๗	๑,๐๘๔
คีรีรัฐนิคม	๕,๘๕๒	๕๕๗	-	๒,๕๕๑
หาดงา	๓,๖๒๔	๕๗๒	๑๕	๘๕๒
ทาชนะ	๕,๖๒๔	๑,๑๑๗	๕๖	๘๕๓
คอนสัก	๑,๖๓๖	๒๑๗	๖	๕๒๕
พระแสง	๒,๗๐๔	๖๕๑	-	๑,๕๕๔
เวียงสระ	๗,๘๑๑	๘๖๗	-	-
พนม	๒,๒๒๑	๑๐๗	-	๕๘๐
ตาชูน	๒,๕๑๕	๘๓	-	-
เคียนซา	๑,๓๕๖	๘๔	-	๑,๖๐๐
เกาะสมุย	๕,๘๓๒	๒๓๔	๕	-
เกาะพะงัน	๖๒๑	๖๖	๖๔	-
กิ่งอำเภอบ้านนาเดิม	๑,๘๖๖	-	-	-
รวม	๘๑,๒๘๗	๘,๑๕๔	๑,๕๓๔	๑๐,๕๐๔

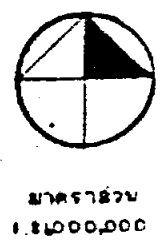
ตารางที่ ๒๐ เปรียบเทียบครัวเรือนเกษตรและจำนวนครัวเรือน
ที่สามารถรับได้จากการเกษตรกรรม

อำเภอ	ครัวเรือน เกษตร ปี ๒๕๒๐	ครัวเรือน ที่รับได้จากการ เกษตรกรรม	ครัวเรือนที่รับได้เพิ่ม	
			จำนวน	ร้อยละ
เมือง	๓,๕๔๘	๑๐,๖๘๔	๓,๑๓๖	๘.๓๓
พุนพิน	๘,๐๒๕	๑๓,๔๑๒	๘,๓๘๓	๒๓.๘๔
บ้านนาสาร	๖,๘๓๙	๑๓,๒๑๓	๖,๓๓๘	๑๘.๘๕
ไชยา	๕,๒๐๑	๕,๕๓๓	๓๓๖	๑.๐๐
กาญจนดิษฐ์	๑๐,๑๕๒	๘,๘๘๕	- ๖๕๓	- ๑.๘๖
คีรีรัฐนิคม	๘,๘๘๐	๘,๐๖๐	๘,๑๓๐	๑๒.๘๑
ทาดาง	๓,๒๕๘	๕,๑๖๓	๑,๘๐๕	๕.๖๓
พาชนะ	๘,๑๘๓	๓,๖๕๕	๓,๘๓๒	๑๐.๓๓
คอนสัก	๒,๘๘๒	๒,๓๘๘	- ๑๘๘	- ๐.๕๘
พระแสง	๘,๕๘๒	๘,๘๑๘	๒๓๓	๐.๓๑
เวียงสระ	๖,๓๓๕	๘,๓๓๘	๒,๘๐๓	๓.๑๕
พนม	๒,๒๘๖	๓,๓๐๘	๑,๐๑๒	๓.๐๑
ตาชูน	๑,๓๒๕	๒,๘๘๘	๑,๑๓๓	๓.๘๘
เคียนซา	๒,๒๓๒	๓,๐๘๕	๓๓๓	๒.๓๐
เกาะสมุย	๕,๒๘๐	๖,๐๓๖	๓๘๖	๒.๓๘
เกาะพะงัน	๑,๑๘๓	๓๕๑	- ๘๘๖	- ๑.๓๓
กิ่งอำเภอบ้านนาเค็ม	๒,๑๘๒	๑,๘๖๖	- ๒๒๖	- ๐.๖๓
รวม	๓๘,๖๘๓	๑๑๒,๒๘๘	๓๓,๕๘๓	๑๐๐.๐๐

ความสามารถในการรับกำลังประชากรของจังหวัดสุราษฎร์ธานี

อัตราการย่อยสลายของครัวเรือนที่ลามาารถรับได้เพิ่มในลาชาแทนตรกรรม

จำนวนครัวเรือนที่สามารถรับได้จากการเกษตรกรรม

รายได้จากการเกษตรกรรมของประชากรในอำเภอต่าง ๆ นั้น แบ่งตามความสามารถในการรับจำนวนครัวเรือนที่สามารถรับได้เป็น ๔ กลุ่มด้วยกัน คือ

๑. กลุ่มที่สามารถรับได้สูงสุดมี ๒ อำเภอ คือ อำเภอพุนพินและอำเภอบ้านนาสาร สามารถรับได้มากกว่า ๑๖ % ของจำนวนครัวเรือนที่รับได้ของจังหวัด

๒. กลุ่มที่สามารถรับได้รองลงมา มี ๔ อำเภอ คือ อำเภอเมือง อำเภอศรีวิชัย อำเภอท่าชนะ และ อำเภอเวียงสระ สามารถรับได้ในระหว่าง ๕ - ๑๓ % ของครัวเรือนที่รับได้เพิ่มของจังหวัด

๓. กลุ่มที่สามารถรับได้ค่อนข้างน้อยมี ๘ อำเภอ คือ อำเภอไชยา อำเภอหาดง อำเภอพระแสง อำเภอพนม อำเภอตาชูน อำเภอเคียนซา และอำเภอเกาะสมุย สามารถรับได้ในระหว่าง ๐ - ๕ % ของครัวเรือนที่รับได้เพิ่มของจังหวัด

๔. กลุ่มที่ศึกษาในการผลิตของสาขาเกษตรกรรมไม่สามารถรับจำนวนประชากรเกษตรได้ เนื่องจากจำนวนครัวเรือนที่มีอยู่เดิมมากกว่าจำนวนครัวเรือนที่ศึกษาในการผลิตจากการเกษตรกรรมสามารถรับได้ ได้แก่ อำเภอกาญจนดิษฐ์ อำเภอกอนสัก อำเภอเกาะพะงัน และ กิ่งอำเภอบ้านนาเดิม

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๔.๓ เหมืองแร่

ในจังหวัดสุราษฎร์ธานีมีแร่หลายชนิด เช่น แร่ทังกัม บิสมัท วุลแฟรม แร่ไรท์ และพลวง พื้นที่ที่มีแร่ชาติประมาณ ๑๕๖.๖๔ ตารางกิโลเมตร มีมากในอำเภอขนานนาสาร กิ่งอำเภอขนานนาเกษม อำเภอกาญจนดิษฐ์ อำเภอเกาะสมุยและอำเภอเกาะพะงัน และโดยเฉพาะในอำเภอขนานนาสารนั้น ได้มีการทำเหมืองแร่มาเป็นเวลานาน มีผู้ประกอบการทำเหมืองทั้งหมด ๕๖ ราย ในอำเภอขนานนาสารมีผู้ประกอบการมากที่สุดถึง ๓๔ ราย และมีจำนวนลูกจ้าง ๑,๐๓๕ คน ในปี ๒๕๒๐ นอกนั้นก็กระจายไปในอำเภออื่น ๆ ที่มีการทำเหมืองแร่

วิธีทำเหมืองแร่ มี เรือซุก ลูบ หาย หาย - เจาะเงิน หาย - อุโมงค์ หาย - ลูบ แอน และแลน - เจาะเงิน แมวรายได้จากเหมืองแร่ไม่เป็นโครงสร้างที่สำคัญของจังหวัด แต่การทำเหมืองแร่ก็ทำให้มีการจ้างงาน ทั้งผู้ประกอบการ และลูกจ้างในกิจการเหมืองแร่มีรายได้อ่าง รายได้จากการทำเหมืองแร่มีอีกร้อย ถึง ๕.๘๙ % ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในปี ๒๕๒๐ และเป็นสาขาที่ทำรายได้ให้กับจังหวัดที่สำคัญ แม้ว่าแร่จะเป็นทรัพยากรที่ไร้แล้วหมดไป แต่จากการเปรียบเทียบรายได้จากเหมืองแร่ในปี ๒๕๑๖ และปี ๒๕๒๐ ในราคาคงที่ปี ๒๕๑๔ แล้ว เห็นได้ว่ามูลค่าไม่เปลี่ยนแปลง แลกว่าปริมาณของแร่ที่ได้ในจังหวัดมีไคลดลง

ศูนย์วิทยพัทยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สุราษฎร์ธานี, สำนักงานจังหวัด. แผนพัฒนาจังหวัดสุราษฎร์ธานี พ.ศ. ๒๕๒๐

ตารางที่ ๒๑ จำนวนแร่เป็นรายอำเภอของปี ๒๕๒๐ คิดเทียบสัดส่วนจากผลผลิตแร่ เป็นรายอำเภอจากปี ๒๕๒๒

ตาราง ก- ผลผลิตเป็นรายอำเภอของปี ๒๕๒๓

อำเภอ	คิงุก		ยิปซั่ม		วูลแฟรม		แบไรท์		พลวง	
	หาบหลวง	ตัน	เมตริกตัน	%	หาบหลวง	%	เมตริกตัน	%	เมตริกตัน	%
บ้านนาสาร	๑,๐๑๓.๘๖	๘๐.๘๓	๑,๓๑๓.-	๑๐๐	-	-	-	-	-	-
กาญจนดิษฐ์	-	-	-	-	-	-	๑,๓๐๘.-	๑๐๐	-	-
เวียงสระ	-	-	-	-	-	-	-	-	๕,๐๖๓.-	๑๐๐
เกาะสมุย	๖๕.-	๕.๑๓	-	-	๔๐.๓๓	๑๐๐	-	-	-	-
เกาะพะงัน	๑๓๑.๓๑	๑๐.๘๓	-	-	-	-	-	-	-	-
บ้านนาเค็ม	๔๓.๖๒	๓.๕๓	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	๑,๒๕๓.๗๙	๑๐๐	๑,๓๑๓.-	๑๐๐	๔๐.๓๓	๑๐๐	๑,๓๐๘.-	๑๐๐	๕,๐๖๓.-	๑๐๐

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒ ผลผลิตเป็นรายอำเภอ ปี ๒๕๓๐ โดยเทียบสัดส่วนของปี ๒๕๒๒

อำเภอ	กัญก		บิขิม		วุลแฟรม		แบไรท์		พลวง	
	หยาบหลวง	%	เมตริกตัน	%	หยาบหลวง	%	เมตริกตัน	%	เมตริกตัน	%
บ้านนาสาร	๑๔,๐๓๔.๘๕	๔๐.๕๓	๔๐,๓๓๕.-	๑๐๐	-	-	-	-	-	-
กาญจนดิษฐ์	-	-	-	-	-	-	๓,๕๐๐.-	๑๐๐	-	-
เวียงสระ	-	-	-	-	-	-	-	-	๕๓,๐๖๓.-	๑๐๐
เกาะสมุย	๘๕๕.๑๓	๕.๑๓	-	-	๕๑๕.-	๑๐๐	-	-	-	-
เกาะพะงัน	๑,๘๑๓.๕๒	๑๐.๕๓	-	-	-	-	-	-	-	-
บ้านนาเค็ม	๒๐๓.๕๔	๓.๕๓	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	๑๓,๐๕๑.๙๔	๑๐๐	๔๐,๓๓๕.-	๑๐๐	๕๑๕.-	๑๐๐	๓,๕๐๐.-	๑๐๐	๕๓,๐๖๓.-	๑๐๐

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒๒ ปริมาณและมูลค่าแร่ ในปี ๒๕๒๐

บาท

ชนิด	หน่วย	ปริมาณ	ราคา ต่อหน่วย	มูลค่า
๑. กัญชง	ทนาย	๑๙,๓๗๑.๓๘	๑๑,๐๐๖.๐๐	๑๙๑,๓๐๕,๐๐๐.๐๐
๒. วูดแฮร์ม	ทนาย	๕๑๕.๐๐	๘,๕๐๐.๐๐	๔,๓๗๕,๐๐๐.๐๐
๓. ยิปซัม	เมตริกตัน	๘๐,๓๓๕.๐๐	๒๕๕.๐๐	๒๐,๕๘๕,๖๒๕.๐๐
๔. แบริท์	เมตริกตัน	๓,๕๐๐.๐๐	๕๑๐.๐๐	๑,๗๘๕,๐๐๐.๐๐
๕. พลวง	เมตริกตัน	๕๓.๐๖๒	๑๔,๐๐๐.๐๐	๗๔๒,๖๘๖.๐๐
				๒๐๑,๖๑๔,๐๑๖.๐๐

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จังหวัดสุราษฎร์ธานี, ทรัพยากรธรณีจังหวัด. เอกสารโรเนียว

กระทรวงอุตสาหกรรม, กรมทรัพยากรธรณี. ราคาเฉลี่ยจาก ท.ช.

๕๐ ก. กองเศรษฐกิจและเผยแพร่ (ข้อมูลสืบ)

ต้นทุนการทำเหมืองแร่ทอง • หายหลวง

บาท

	ที่ขุด	%	รวมพร้อม	%
๑. น้ำมันเชื้อเพลิง	๒,๓๖๓.๐๐	๔๕.๔๘	๔๒.๐๐	.๔๘
๒. เงินเดือน ค่าแรง	๑,๐๓๑.๐๐	๒๐.๖๑	๓๓๔.๐๐	๑๖.๔๘
๓. ค่าวัสดุสิ้นเปลือง อะไหล่	๔๘๖.๐๐	๑๕.๑๓	๑,๐๓๐.๐๐	๒๑.๔๘
๔. ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ				
รวมตลอดไป	๓๘๖.๐๐	๖.๖๖	๓๓๖.๐๐	๕.๘๘
๕. ค่าเสื่อมราคา	๑๕๕.๐๐	๓.๘๓	๓๗.๐๐	๐.๖๘
๖. ค่าตรวจทดลองแร่	๓๐.๐๐	๐.๓๘	-	-
๗. ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการถลุง	๒๐๑.๐๐	๓.๘๓	๓๘๕.๐๐	๘.๒๘
๘. ค่าภาคหลวง	-	-	๒,๑๕๑.๐๐	๔๕.๘๓
รวม	๕,๑๕๖.๐๐	๑๐๐.๐๐	๕,๖๕๕.๐๐	๑๐๐.๐๐

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๑. จำรัส อธิกุล. การศึกษารายรับและรายจ่ายของเหมืองแร่ที่ขุด (กรุงเทพมหานคร : กองเศรษฐกิจและแผนแม่บท, ๒๕๒๐) หน้า ๖.

๒. กระทรวงอุตสาหกรรม, กรมทรัพยากรธรณี. ต้นทุนการขุดได้จาก พ.ร.บ. ๔๐ ก. ของกองเศรษฐกิจและแผนแม่บท (ข้อมูลลับ)

ต้นทุนการทำเหมืองแร่ทองคำ • เมทริกทิน

บาท

	หลวง		แม่ไร่	
		%		%
๑. น้ำมันเชื้อเพลิง	๔๓.๕๒	๐.๗๖	๕๕.๘๒	๒๑.๓๘
๒. เงินเดือนและค่าแรง	๒,๔๔๔.๖๗	๒๐.๗๒	๔๑.๖๗	๓๑.๓๐
๓. ค่าวัสดุสิ้นเปลือง อะไหล่	๒,๐๔๙.๕๔	๑๙.๐๘	๓๔.๕๙	๑๘.๕๘
๔. ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ	๕๔๑.๕๐	๔.๕๘	๕.๕๕	๒.๐๙
๕. ค่าภาคหลวง	๔๒๙.๐๐	๓.๕๓	๕.๑๕	๑.๙๗
๖. ค่าเสื่อมราคา	๑๙.๕๗	๐.๑๘	๕.๕๖	๒.๑๓
๗. ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับ การลงทุน	๕,๕๖๐.๖๖	๕๐.๗๒	๖๔.๖๘	๒๖.๓๒
รวม	๑๐,๕๕๘.๕๐	๑๐๐.๐๐	๒๖๐.๘๑	๑๐๐.๐๐

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กระทรวงอุตสาหกรรม, กรมทรัพยากรธรณี. ต้นทุนการขุดจาก พ.ช.
๕๐ ก. ของกองเศรษฐกิจและเผยแพร่ (ข้อมูลลับ)

ต้นทุนการทำเหมืองขี้ผึ้งต่อเมตริกตัน

เนื่องจากต้นทุนการทำเหมืองขี้ผึ้งไม่มีในรายงาน จึงใช้ต้นทุนการทำเหมืองแร่ จาก **I - O Table** ของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ สรุปได้ว่า ต้นทุนการผลิตต่อ • เมตริกตัน เท่ากับ ๑๘๖.- บาท คิดเป็นค่าแรง ๒๖.๓๘ % ของต้นทุนการผลิต เท่ากับ ๓๘.๖๒ บาท

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒๓ รายได้ต้นทุนการผลิตเป็นรายอำเภอ

พันบาท

อำเภอ/ชนิดของแร่	มูลค่า	ต้นทุนการผลิต	กำไรสุทธิ	ครัวเรือนที่สามารถ รับได้
บ้านนาสาร ทุบูก ยิปซัม	๑๕๔,๘๒๓.๓๕	๓๓,๑๓๒.๙๒	๘๑,๖๙๐.๔๓	-
	๒๐,๕๙๙.๖๓	๑๒,๒๓๓.๘๐	๘,๓๖๖.๘๓	-
	รวม	๑๓๕,๕๒๐.๙๘	๔๕,๓๖๖.๗๒	๙๐,๐๕๗.๒๖
กาญจนดิษฐ์ แบริท์	๑,๕๓๕.๐๐	๙๑๓.๑๙	๕๒๑.๘๑	๑๕
เวียงสระ พลวง	๖๐๒.๘๓	๔๓๑.๓๐	๑๗๑.๕๓	๕
เกาะสมุย ทุบูก วุลแฟรม	๙,๘๙๐.๔๓	๔,๖๓๑.๘๘	๕,๒๕๘.๕๕	-
	๓,๖๓๓.๖๐	๔,๔๓๖.๓๓	๓,๒๐๐.๒๗	-
	รวม	๑๓,๕๒๔.๐๓	๙,๐๖๘.๒๑	๘,๔๕๘.๘๒
เกาะพะงัน ทุบูก	๑๙,๕๕๓.๑๒	๙,๕๒๕.๑๓	๑๐,๐๒๗.๙๙	๓๑๑
รวม	๒๑๔,๕๘๐.๐๐	๑๐๕,๓๖๙.๓๙	๑๐๙,๖๑๐.๖๑	๓,๒๕๐

๔.๔ อุตสาหกรรม

เนื่องจากจังหวัดสุราษฎร์ธานี ลาดั้งทางคมนาคมเดินทางคมนาคม ทั้งการติดต่อระหว่างจังหวัดและภายในจังหวัดคงได้กล่าวมาแล้ว ฉะนั้นโรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัดจึงมีน้อยมาก เนื่องจากนักลงทุนนิยมลงทุนที่จังหวัดอื่นที่มีกรรมขนาดสมควรกว่า ดังนั้นอุตสาหกรรมที่เกิดขึ้นในจังหวัดนี้ เกิดขึ้นเพราะแรงดึงดูดจากวัตถุดิบเกษตรภายในจังหวัด ทำให้เกิดอุตสาหกรรมการเกษตร เช่น โรงรมยาง อุตสาหกรรมปลาบ่อนและอาหารกระป๋อง เนื่องจากพื้นที่ปลูกยางพารามากและมีควรประมงทะเล จึงทำให้วัตถุดิบเหล่านี้ราคาถูกลำหรับโรงงานน้ำมันมะพร้าวก็เนื่องจากเหตุผลเช่นเดียวกัน เพราะในพื้นที่เป็นแหล่งที่ปลูกมะพร้าวมากที่สุดใภาคใต้

โรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัดมีทั้งหมด ๓๐ ประเภท รวมทั้งหมด ๓๓๒ โรงงาน (ยกเว้นการทำเหมืองแร่ เนื่องจากแยกเฉพาะเกี่ยวกับกิจการเหมืองแร่) โรงงานเหล่านี้แยกเป็นอุตสาหกรรมฐาน(Basic Industry) และอุตสาหกรรมบริการ (Nonbasic Industry) อุตสาหกรรมฐาน (Basic Industry) หมายถึงอุตสาหกรรมเพื่อการส่งออก หรืออุตสาหกรรมทดแทนการนำเข้า เป็นกิจกรรมพื้นฐานที่ก่อให้เกิดการจ้างงานในพื้นที่ หน่วยงานเศรษฐกิจกล่าวว่า ความเจริญของภาคนี้ขึ้นอยู่กับอุตสาหกรรมที่เป็นฐานเท่านั้น และจากอุตสาหกรรมฐานก็จะส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมบริการ (Non-Basic) ให้มีการจ้างงานเพิ่มขึ้น ในจังหวัดแบ่งเป็นโรงงานอุตสาหกรรมฐาน ๓๐๑ โรงงาน มีการจ้างงาน ๑,๔๔๓ คน และเป็นอุตสาหกรรมบริการ ๑๓๑ โรงงาน มีการจ้างงาน ๑,๐๕๑ คน ดังรายละเอียดในตารางที่ ๒๔

๔.๔.๑ ประเภทของอุตสาหกรรมตามลักษณะเศรษฐกิจ

ตารางที่ ๒๔ จำนวนประเภทอุตสาหกรรมตามลักษณะเศรษฐกิจ ปี ๒๕๒๐

ประเภทอุตสาหกรรม	อุตสาหกรรมฐาน		อุตสาหกรรมบริการ	
	จำนวน โรงงาน	จำนวน คนงาน	จำนวน โรงงาน	จำนวน คนงาน
น้ำมันมะพร้าว	๑๒	๑๓๓	-	-
ทำสิ่งไม้	๑๐	๕๑	-	-
โรงสี	๑๒๐	๒๓๒	-	-
ปลาขุ่น	๔	๖๔	-	-
มันเส้น มันเม็ด	๖	๒๕	-	-
อาหารกระป๋อง	๑	๔๐	-	-
ทำอิฐ	๑๑	๑๗๔	-	-
ยางรมควัน	๖	๑๕๓	-	-
ไม้หิน	๔	๘๖	-	-
ทำน้ำแข็ง	๑๑	๑๒๖	-	-
เลื่อยไม้	๔	๓๖๔	-	-
ทำขนม	-	-	๒	๓
ไสไม้	-	-	๓	๓๐๓
เครื่องเรือน	-	-	๑๑	๑๒๒
พิมพ์หนังสือ	-	-	๒	๒๔
บทความพิมพ์	-	-	๔	๑๓
ประตุนาฬิกาเหล็ก	-	-	๑	๕๗
หลอดกอกยาง	-	-	๒	๑๓
ขอมรดยนต์	-	-	๗๔	๕๐๔
รวม	๒๐๑	๑,๔๔๓	๑๒๒	๑,๐๕๑

ตารางที่ ๒๔ ประเภทอุตสาหกรรมตามลักษณะเศรษฐกิจในระดับอำเภอ (คนงาน)

อำเภอเมือง

ประเภท	อุตสาหกรรมฐาน		อุตสาหกรรมบริการ		รวมจำนวนคนงาน	
	ปี ๒๕๑๖	ปี ๒๕๒๐	ปี ๒๕๑๖	ปี ๒๕๒๐	ปี ๒๕๑๖	ปี ๒๕๒๐
น้ำมันมะพร้าว	๖	๖๓	-	-	-	-
น้ำตาล	๖๑	๘๔	-	-	-	-
เหล้าขมิ้น	๓๐	๑๔๔	-	-	-	-
โรงสี	๓๖	๕๖	-	-	-	-
มันเส้น มันเม็ด	๓	๑๓	-	-	-	-
อาหารกระป๋อง	-	๕๐	-	-	-	-
ผ้าใย	๑๐	๑๔๓	-	-	-	-
สิ่งไม้	๓๔	๕๓	-	-	-	-
ไม้หิน	๔	๔	-	-	-	-
ปลาแปน	-	๖๔	-	-	-	-
ยางรมควัน	-	๑๒๒	-	-	-	-
อาหาร (ขนม)	-	-	-	๓	-	-
ไสไม้	-	-	๑๐๓	๑๐๕	-	-
เฟอร์นิเจอร์	-	-	๒๐	๑๐๔	-	-
พิมพ์หนังสือ	-	-	๒๒	๒๒	-	-
ขกบาดมุมไฟ	-	-	๔	๑๓	-	-
ประตุนาตาทางเหล็ก	-	-	๒๓	๕๓	-	-
ซ่อมเครื่องยนต์	-	-	๒๔๑	๔๒๒	-	-
หลอดคอกขาง	-	-	๖	๑๓	-	-
รวม	๒๓๑	๓๕๕	๔๖๓	๓๕๓	๖๙๖	๗,๕๖๓

อำเภอห้วยทับทัน

ประเภท	อุตสาหกรรมฐาน		อุตสาหกรรมบริการ		รวมจำนวนคนงาน	
	ปี ๒๕๖๖	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๖	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๖	ปี ๒๕๖๐
โรงสี	๕๘	๓๑	-	-	-	-
น้ำมันมะพร้าว	๘	๘	-	-	-	-
น้ำแข็ง	๑๓	๑๓	-	-	-	-
เลื่อยไม้	๕๓	๑๓๖	-	-	-	-
ทำอั้งไม้	๒	๒	-	-	-	-
ยางแผนรมควีน	-	๖๕	-	-	-	-
ซ่อมเครื่องยนต์	-	-	๓๓	๕๕	-	-
เฟอร์นิเจอร์	-	-	๗	๗	-	-
รวม	๑๓๔	๓๐๐	๓๐	๖๒	๓๐๖	๓๖๔

อำเภอบ้านนาสาร

ประเภท	อุตสาหกรรมฐาน		อุตสาหกรรมบริการ		รวมจำนวนคนงาน	
	ปี ๒๕๖๖	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๖	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๖	ปี ๒๕๖๐
น้ำแข็ง	๖	๖	-	-	-	-
เลื่อยไม้	-	๖	-	-	-	-
ทำอิฐ	-	๖	-	-	-	-
รวม	๖	๓๐	-	-	๖	๓๐

อำเภอโรยา

ประเภท	อุตสาหกรรมฐาน		อุตสาหกรรมบริการ		รวมจำนวนคนงาน	
	ปี ๒๕๑๖	ปี ๒๕๓๐	ปี ๒๕๑๖	ปี ๒๕๓๐	ปี ๒๕๑๖	ปี ๒๕๓๐
น้ำแข็ง	๖	๖	-	-	-	-
สีขาว	๓๘	๕๓	-	-	-	-
ทำรังไม้	๖	๖	-	-	-	-
พิมพ์หนังสือ	-	-	๙	๙	-	-
ซ่อมเครื่องยนต	-	-	๑	๑	-	-
รวม	๕๐	๕๕	๑	๑๑	๕๑	๕๑

อำเภอการุณเกษิ

ประเภท	อุตสาหกรรมฐาน		อุตสาหกรรมบริการ		รวมจำนวนคนงาน	
	ปี ๒๕๑๖	ปี ๒๕๓๐	ปี ๒๕๑๖	ปี ๒๕๓๐	ปี ๒๕๑๖	ปี ๒๕๓๐
ทำอิฐ	-	๒๑	-	-	-	-
สีขาว	๔	๑๘	-	-	-	-
ไม้หิน	-	๒๒	-	-	-	-
ใสไม้	-	-	๓๐๒	๓๐๓	-	-
เฟอร์นิเจอร์	-	-	๑	๑	-	-
ซ่อมเครื่องยนต	-	-	-	๒	-	-
รวม	๔	๕๑	๓๐๓	๓๐๔	๓๐๗	๓๐๗

อำเภอคีรีรัฐนิคม

ประเภท	อุตสาหกรรมฐาน		อุตสาหกรรมบริการ		รวมจำนวนคนงาน	
	ปี ๒๕๖๖	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๖	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๖	ปี ๒๕๖๐
ไม้พื้น	๑๑	๑๑	-	-	-	-
สีขาว	๒	๒	-	-	-	-
เลื่อยไม้	๓๐	๓๐	-	-	-	-
รวม	๔๓	๔๓	-	-	๔๓	๔๓

อำเภอทาจาง

ประเภท	อุตสาหกรรมฐาน		อุตสาหกรรมบริการ		รวมจำนวนคนงาน	
	ปี ๒๕๖๖	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๖	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๖	ปี ๒๕๖๐
สีขาว	๓	๓	-	-	-	-
รวม	๓	๓	-	-	๓	๓

ศูนย์วิจัยทรัพยากรป่าไม้
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อำเภอทาบะ

ประเภท	อุตสาหกรรมฐาน		อุตสาหกรรมบริการ		รวมจำนวนคนงาน	
	ปี ๒๕๑๖	ปี ๒๕๒๐	ปี ๒๕๑๖	ปี ๒๕๒๐	ปี ๒๕๑๖	ปี ๒๕๒๐
ดีขาว	๒	๑๕	-	-	-	-
ไม่หิน	-	๒๐	-	-	-	-
เลื่อยไม้	-	๑๖	-	-	-	-
รวมเครื่องยนต์	-	-	๓	๓	-	-
รวม	๒	๕๑	๓	๓	๕	๖๓

อำเภอคอนสัก

ประเภท	อุตสาหกรรมฐาน		อุตสาหกรรมบริการ		รวมจำนวนคนงาน	
	ปี ๒๕๑๖	ปี ๒๕๒๐	ปี ๒๕๑๖	ปี ๒๕๒๐	ปี ๒๕๑๖	ปี ๒๕๒๐
ดีขาว	๑	๒	-	-	-	-
เฟอร์นิเจอร์	-	-	๖	๖	-	-
รวม	๑	๒	๖	๖	๖	๖

อำเภอเวียงสระ

ประเภท	อุตสาหกรรมฐาน		อุตสาหกรรมบริการ		รวมจำนวนคนงาน	
	ปี ๒๕๖๖	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๖	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๖	ปี ๒๕๖๐
สีขาว	๒	๒	-	-	-	-
เฉดสีไม่	-	๓๒	-	-	-	-
พิมพ์หนังสือ	-	-	๒	๒	-	-
รวม	๒	๓๒	๒	๒	๔	๓๒

อำเภอตากวน

ประเภท	อุตสาหกรรมฐาน		อุตสาหกรรมบริการ		รวมจำนวนคนงาน	
	ปี ๒๕๖๖	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๖	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๖	ปี ๒๕๖๐
สีขาว	๒	๒	-	-	-	-
ไม่หิน	๑๕	๑๕	-	-	-	-
รวม	๑๗	๑๗	-	-	๑๗	๑๗

อำเภอเกาะสมุย

ประเภท	อุตสาหกรรมฐาน		อุตสาหกรรมบริการ		รวมจำนวนคนงาน	
	ปี ๒๕๕๕	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๕๕	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๕๕	ปี ๒๕๖๐
น้ำมันมะพร้าว	๓	๕๒	-	-	-	-
ลิซ่า	๒	๒	-	-	-	-
น้ำแข็ง	๓	๑๓	-	-	-	-
ไม้มัน	-	๑๐	-	-	-	-
รวม	๓๘	๘๗	-	-	๓๘	๘๗

กิ่งอำเภอย่านบ่อเค็ม

ประเภท	อุตสาหกรรมฐาน		อุตสาหกรรมบริการ		รวมจำนวนคนงาน	
	ปี ๒๕๕๕	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๕๕	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๕๕	ปี ๒๕๖๐
มันเส้น มันเม็ด	-	๑๒	-	-	-	-
รวม	-	๑๒	-	-	-	๑๒

จำนวนและประเภทของโรงงานเหล่านี้จะกระจายไปตามแหล่งวัตถุดิบ เช่น โรงสีข้าวมีมากที่อำเภอไธยา อำเภอพุนพินและอำเภอเมือง ตามลำดับ เนื่องจากอำเภอเหล่านี้เป็นแหล่งปลูกข้าวที่สำคัญของจังหวัด โรงงานทำน้ำมันมะพร้าวจะมีมากที่อำเภอเกาะสมุย โรงเลื่อยมีมากในอำเภอกาญจนบุรี อำเภอพุนพินและอำเภอเมือง โรงยางแวนรมควันมีมากในอำเภอพุนพิน สำหรับโรงขอมเครื่องขนคั้นมีมากในอำเภอเมือง ซึ่งเป็นแหล่งกลางที่สำคัญในด้านการบริการของจังหวัด และมีมากน้อยกระจายไปตามลำดับความสำคัญของชุมชน

โรงงานที่มีการจ้างงานมากที่สุด ในจังหวัด คือ โรงขอมเครื่องขนคั้น มีการจ้างงานทั้งหมด ๔๖๓ คน รองลงมาคือโรงเลื่อยมีการจ้างงาน ๓๖๔ คน สำหรับโรงสีข้าวซึ่งมีถึง ๑๒๐ โรง แต่มีการจ้างงานเพียง ๑๔๖ คนเท่านั้น เพราะส่วนมากเป็นโรงสีขนาดเล็ก ใช้คนงานเพียง ๑ หรือ ๒ คน โรงสีขนาดใหญ่ที่สุดจ้างคนงาน ๑๐ คน เนื่องจากพื้นที่การทำนามีน้อย ที่นาส่วนมากยังไม่ได้รับการชลประทานจึงให้ผลผลิตต่ำ โรงสีจึงเป็นโรงสีขนาดเล็ก เพียงเพื่อให้บริการเฉพาะในท้องถิ่นเท่านั้นและมีกระจายไปทั่วทุกอำเภอ

ศูนย์วิทยพัทยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ต้นทุนการหาอุตสาหกรรมที่ล่าช้า

ต้นทุนการขนาน้ำมันมะพร้าว ๑ กิโลกรัม

	บาท	ร้อยละ
ค่ามะพร้าวแห้ง ๑.๕๕ กิโลกรัม ๆ ละ ๑๐.- บาท	๑๕.๕๐	๕๕.๕๒
ค่าแรง	= ๑.๐๐	๑.๐๒
ค่าน้ำมัน	= ๑.๑๕	๐.๙๖
ไฟฟ้า	= ๑.๑๕	๐.๙๖
ค่าเสื่อมราคา	= ๑.๑๐	๐.๕๒
ค่าขนส่ง	= ๑.๒๖	๑.๑๒
รวมต้นทุน	= ๑๘.๑๖	๑๐๐.๐๐

รายได้จากการขายน้ำมันมะพร้าว ๑ กิโลกรัม	= ๒๐.๐๐	บาท
รายได้จากการขายกากมะพร้าว ๐.๖๒ กิโลกรัม ๆ ละ ๒.- บาท	= ๑.๒๔	บาท
รวมรายได้	= ๒๑.๒๔	บาท

รวมรายได้ ๒๑.๒๔ บาท ค่าไร ๑.๖๒ บาท = ค่าไร ๕.๒๕ % ของต้นทุน

หมายเหตุ.- ใช้ราคาวัตถุดิบ ราคาขายน้ำมันมะพร้าวและกากมะพร้าวในปี ๒๕๑๐ มะพร้าวแห้ง ๑๐๐ กิโลกรัม ทำน้ำมันมะพร้าวได้ ๖๐ กิโลกรัม กาก ๓๙ กิโลกรัม ระเหย ๓ กิโลกรัม

ศูนย์วิจัยเทคโนโลยีการเกษตร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กระทรวงพาณิชย์, กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์, อุตสาหกรรมน้ำมันพืช
(กรุงเทพมหานคร : กองวิจัยสินค้าและการตลาด ๒๕๑๕) หน้า ๔๔.

ต้นทุนโรงสีข้าวถั่วเฉลี่ยต่อเกวียน

ต้นทุนสีข้าว	บาท	ร้อยละ
ค่าแคว้น	๕๐.-	๓๘.๑๐
ค่าแรงงาน	๑๐๐.-	๔๓.๖๒
ค่าเสื่อม	๓๐.-	๑๔.๒๘
รวม	๒๘๐.-	๑๐๐.๐๐
รายได้จากค่าจ้าง	=	๕๐.- บาท
จากไร่ข้าว • $\frac{๑}{๒}$ กระสอบ ๆ ละ ๑๑๐.- บาท	=	๑๖๕.- บาท
จากปลายข้าว • ถัง ๆ ละ ๕๐.- บาท	=	๕๐.- บาท
รวม	=	๓๐๕.- บาท
• ปี สีข้าวประมาณ ๒๐๐ วัน		

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากการสอบถามเจ้าของโรงสีจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ต้นทุนการไม่หินตอ • ลูกบาศก์เมตร

	บาท	ร้อยละ
สัมปทาน	๑๕.๐๐	๑๖.๖๗
ค่าประกอบกร		
ค่าน้ำมัน	๕๐.๐๐	๕๕.๕๕
ค่าไฟฟ้า	๖.๐๐	๖.๖๗
วัสดุระเบิด	๔.๕๐	๕.๐๐
ค่าแรงงาน	๑๕.๐๐	๑๕.๕๖
ค่าเสื่อม	๖.๖๐	๗.๒๗
รวมต้นทุน	๙๐.๐๐	๑๐๐.๐๐

หินรายลูกบาศก์เมตรละ ๑๐๐.๐๐ บาท

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

• สอบถามจากผู้ทำอุตสาหกรรมไม่หิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ต้นทุนการผลิตยางแผ่นรมควันค ๑๐,๐๐๐ กิโลกรัม

ยางดิบ ๑๐,๐๐๐ กิโลกรัม ไร่ยางรมควัน ๘,๐๐๐ กิโลกรัม

	บาท	ร้อยละ
ต้นทุน คายางดิบ ๑๐,๐๐๐ กิโลกรัม	= ๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐.๐๐	๖๔.๔๓
ค่าแรงงาน	= ๑,๐๐๐,๐๐๐.๐๐	๐.๓๑
ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ	= ๕๕,๐๐๐,๐๐๐.๐๐	๓๔.๒๖
รวมต้นทุน	= ๑๕๕,๐๐๐,๐๐๐.๐๐	๑๐๐.๐๐
ราคาขาย ยางแผ่นรมควันกิโลกรัมละ	๓๓.๖๓ บาท	
ยางแผ่นรมควัน ๘,๐๐๐ กิโลกรัม	= ๒๖๙,๐๓๐,๐๐๐.๐๐	บาท
ลงทุน ๑๕๕,๐๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท โคกกำไร	= ๕๓,๕๓๐,๐๐๐.๐๐	บาท
ลงทุน ๑๐๐.๐๐ บาท	= ๓๓.๖๓	บาท

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ต้นทุนการผลิตน้ำแข็งต่อ ๑ ของ

	บาท	ร้อยละ
วัตถุดิบ	๑.๓๔	๕.๕๔
การดำเนินงาน	๔.๔๑	๓๐.๓๐
ภาษี	๒.๕๒	๑๐.๔๒
ค่าไฟฟ้า	๑๕.๐๐	๖๕.๐๐
ค่าเสื่อมเครื่องจักรโรงงาน	๐.๕๒	๑.๙๔
รวมต้นทุน	๒๓.๘๙	๑๐๐.๐๐

ขายร้อยละ ๒๕.๐๐ บาท ค่าไร้องละ ๐.๔๑ บาท

ศูนย์วิทยพัชกร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กระทรวงพาณิชย์, กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์. รายงานผลการศึกษาวิจัย
น้ำแข็ง (กรุงเทพมหานคร : พิมพ์โรงพิมพ์ชาวพาณิชย์, ๒๕๒๕) หน้า ๘,

ต้นทุนการผลิตปลาบ่อกุ้ง • กิโลกรัม/บาท

รายการ	บาท	ร้อยละ
วัตถุดิบ	๔.๖๔	๗๘.๖๔
ภาชนะบรรจุ	๐.๐๗	๑.๑๒
แรงงาน	๐.๒๔	๔.๔๖
ซ่อมแซมเครื่องจักร	๐.๐๕	๐.๘๐
น้ำมันเชื้อเพลิงและหล่อลื่น	๐.๕๒	๘.๖๔
ไฟฟ้า - ประปา	๐.๐๕	๐.๘๐
ค่าเสื่อมเครื่องจักรและอาคาร	๐.๐๕	๐.๘๐
เงินเดือนและเบี้ยเลี้ยง	๐.๐๕	๐.๘๐
ค่ารับรองและค่าเฝ้า	๐.๐๕	๐.๘๐
ค่าจัดจำหน่ายและขนส่ง	๐.๒๔	๔.๖๓
ค่าบริการค่าเนิบบการ	๐.๑๔	๒.๔๖
รวมต้นทุน	๖.๒๓	๑๐๐.๐๐

ราคาขายส่งกิโลกรัมละ	๗.๐๐	บาท
กำลังการผลิตเต็มที่	๓๙,๓๒๕	ตัน/ปี
กำลังการผลิตแท้จริง	๑๖,๘๕๐	ตัน/ปี
ปริมาณการผลิตที่จกทะเลเป็นนไว้	๑๑,๖๖๐	ตัน/ปี

กระทรวงอุตสาหกรรม, กองเศรษฐกิจอุตสาหกรรม. รายงานการศึกษา
อุตสาหกรรมปลาบ่อกุ้ง (ศูนย์พัฒนาเศรษฐกิจอุตสาหกรรมภาคใต้ :) หน้า ๑๖.

๑ เรื่องเกี่ยวกับ หน้า ๒๒.

๒ เรื่องเกี่ยวกับ หน้า ๑๓.

กระทรวงอุตสาหกรรม, สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม. (กองควบคุม
โรงงาน) ข้อมูล

ต้นทุนการทำสิ่งไม้คอง • ดั้ง

รายการ	เงินลงทุน บาท	ร้อยละ
ค่าที่ดิน	๐.๕๐	๑.๕๕
ค่าเครื่องจักรต้นกำลัง	๐.๓๕	๑.๑๕
ค่าอุปกรณ์การผลิต	๐.๓๓	๐.๙๑
ค่าอาคารโรงเรือน	๐.๓๑	๐.๘๓
ค่าดอกเบี้ยหมุนเวียน	๐.๑๓	๐.๔๒
ค่าไมทอนยางพารา	๘.๐๐	๓๑.๘๑
ค่ากระแสไฟฟ้า	๑.๔๓	๕.๖๕
ค่าจ้างเงินเดือน	๘.๑๓	๒๖.๕๘
ค่าบำรุงรักษา	๐.๑๕	๐.๔๖
ค่าแรงคองคั้ง	๒.๕๐	๘.๙๕
ค่าตะปู	๕.๐๐	๑๙.๘๘
ค่าลวดรัดคั้ง	๑.๐๐	๓.๙๕
ค่าใช้จ่ายคานการตลาด	๑.๕๐	๕.๙๖
รวมต้นทุน	๒๕.๑๕	๑๐๐.๐๐

ราคาส่งใบละ ๓๓.๐๐ บาท

กระทรวงอุตสาหกรรม, สำนักงานปลัดกระทรวง. รายงานการศึกษา
อุตสาหกรรมสิ่งไม้ยางพารา (ศูนย์พัฒนาเศรษฐกิจอุตสาหกรรมภาคใต้ : ๒๕๒๒) หน้า

๓๑.

เรื่องเดียวกัน หน้า ๓๖.

ต้นทุนโรงเลื่อยไม้

ต้นทุนในการเลื่อยไม้ ๑๐๐ ม.

	บาท	ร้อยละ
ค่าไม้	๑๔๖,๖๐๐.๐๐	๔๘.๕๔
น้ำมัน	๘๕๐.๐๐	๐.๓๓
ค่าจ้าง	๑๔,๐๐๐.๐๐	๔.๖๔
ค่าค่าเนื้บกิจการ	๑,๓๐๐.๐๐	๐.๕๔
ค่าเลื่อย	๘๒๐.๐๐	๐.๓๕
ค่าไฟฟ้า	๑,๐๐๐.๐๐	๐.๕๔
รวมค่าใช้จ่าย	๑๖๔,๓๐๐.๐๐	๑๐๐.๐๐

กำไรในการเลื่อยไม้ ๑๐๐ ม. = ๒๑๕,๓๐๐.๐๐ บาท โดยมี
 ค่าแรงงานเป็น ๕.๖๔ % ของต้นทุนการผลิต

รายได้

ไม้	๑ คน	=	๑๐,๐๐๐.๐๐	บาท
ไม้ท่อน	๑ หลา	=	๖๐.๐๐	บาท
โคไม้	๔๐ คน	=	๔๐๐,๐๐๐.๐๐	บาท
ไม้ท่อน	๔๐๐ หลา	=	๒๔,๐๐๐.๐๐	บาท

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากการสอบถามผู้ทำอุตสาหกรรมโรงเลื่อย จังหวัดสุราษฎร์ธานี

คณพูนทำอัฐ

คณพูนการทำอัฐถวายมือของอัฐจำนวน ๕๐๐ กอน

	บาท	รอยละ			
ค่าวัสดุโดยตรง	๑๐.๐๐	๑๕.๓๘			
แรงงาน	๔๐.๐๐	๖๑.๕๘			
ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ	๑๕.๐๐	๒๓.๐๘			
รวมคณพูน	๖๕.๐๐	๑๐๐.๐๐			
คณพูนในการทำอัฐ	๑๐๐	กอน	=	๑๓.๐๐	บาท
ราคาขายอัฐ	๑๐๐	กอน	=	๒๐.๐๐	บาท
กำไรจากอัฐ	๑๐๐	กอน	=	๓.๐๐	บาท

ศูนย์วิทยพัทยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากการสอบถามเจ้าของโรงทำอัฐ

ต้นทุนการผลิตปลากระป๋องคอ • กระป๋อง

	บาท	รอยละ
กระป๋อง	๑.๒๒	๑๖.๖๘
เนื้อปลา	๔.๓๔	๕๕.๕๕
ส่วนผสมแคง	๐.๖๑	๘.๓๒
น้ำแข็ง เกลือ กออง กาว ฉลาก	๐.๑๗	๒.๑๘
แรงงาน	๐.๕๕	๖.๑๕
อื่น ๆ	๐.๕๑	๗.๐๕
รวมต้นทุน	๗.๓๐	๑๐๐.๐๐

ปลากระป๋องจากโรงงานชายกระป๋องละ ๕.๕๐ บาท

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กระทรวงอุตสาหกรรม, กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม. การศึกษาและวิจัย
ภาวะเศรษฐกิจอุตสาหกรรมอาหารทะเลบรรจุกระป๋อง (กรุงเทพมหานคร : กองบริการ
อุตสาหกรรม, ๒๕๒๒) หน้า ๕๗.

เรื่องเดียวกัน หน้า ๗๒.

ต้นทุนการหว่านเมล็ดพืช • กิโลกรัม

	บาท	ร้อยละ
วัตถุดิบ	.๕๐	๖๐.๒๔
ค่าขนส่ง (๒ ครั้ง)	.๒๕	๓๐.๑๒
ค่าแรง	.๐๕	๕.๘๒
ค่าเสื่อมราคา	.๑๕	๑๘.๘๒
รวมค่าใช้จ่าย	.๙๕	๑๐๐.๐๐

รายได้จากการขายเมล็ดพืชโดยเฉลี่ยกิโลกรัมละ ๑.๕๐ บาท

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒๖ รายได้ ค่าใช้จ่ายและค่าแรงของอุตสาหกรรมประเภทต่าง ๆ คอ ๑ หน่วย

บาท

ประเภท	หน่วย	รายได้	ต้นทุน	กำไร	ค่าแรงเป็นอัตรา ร้อยละของต้นทุน
น้ำมันมะพร้าว	๑ กิโลกรัม	๓๑.๒๔	๑๘.๖๒	๑.๖๒	๑.๐๒
โรงสี	๑ เกวียน	๓๐๕.๐๐	๒๑๐.๐๐	๕๕.๐๐	๔๓.๖๒
โมหิน	๑ ลูกบาศก์เมตร	๑๐๐.๐๐	๕๐.๐๐	๑๐.๐๐	๑๕.๕๕
บางแผนรมคว้น	๑ คัน	๒๑,๓๐๓.๐๐	๑๕,๕๑๐.๐๐	๕,๓๕๓.๐๐	.๓๑
น้ำแข็ง	๑ ทอง	๒๕.๐๐	๒๔.๑๔	๐.๘๖	๔.๓๓
ปลาปน	๑ กิโลกรัม	๓.๐๐	๒.๒๓	๐.๓๓	๕.๒๖
สิ่งไม้	๑ สิ่ง	๓๓๐.๐๐	๒๕.๑๕	๖.๘๕	๒๓.๒๔
กัญ	๑๐๐ กอน	๒๐.๐๐	๑๓.๐๐	๓.๐๐	๒๑.๕๓
มันเส้น	๑ คัน	๑,๕๐๐.๐๐	๘๓๐.๐๐	๕๓๐.๐๐	๔.๘๒
อาหารกระป๋อง	๑๐๐ กระป๋อง	๕๕๐.๐๐	๓๓๑.๐๐	๒๑๘.๐๐	๖.๑๕
เลื่อยไม้	๑๐๐ ลูกบาศก์เมตร	๕๒๕,๐๐๐.๐๐	๓๐๘,๓๐๐.๐๐	๒๑๕,๓๐๐.๐๐	๔.๖๔

ตารางที่ ๒๗ มูลค่าและมูลค่าจากอุตสาหกรรมของจังหวัดสุราษฎร์ธานี

พันบาท

ประเภท	ปริมาณ	มูลค่า	ต้นทุน	กำไร
ปลาบ่น	๑ ตัน	๓.๐๐	๖.๓๓	๐.๓๓
อำเภอเมือง รวม	๑๑,๖๖๐ ตัน	๔๑,๖๖๐.๐๐	๓๓,๑๐๔.๓๐	๘,๕๕๕.๗๐
โรงเลื่อย	๑๐๐ ม. ^๓	๕๒๕.๐๐	๒๐๘.๓๐	๓๑๖.๗๐
รวม	๖๒,๓๘๐ ม. ^๓	๓๖๖,๑๘๓.๓๐	๑๓๐,๓๓๐.๓๓	๒๓๕,๘๕๒.๙๗
อำเภอเมือง	๑๘,๑๓๐ ม. ^๓	๕๑,๐๖๔.๘๐	๓๕,๘๖๖.๙๖	๑๕,๑๙๗.๘๔
อำเภอพุนพิน	๑๑,๐๐๐ ม. ^๓	๔๖,๖๕๐.๐๐	๓๖,๕๑๓.๐๐	๑๐,๑๓๗.๐๐
อำเภอบ้านนาสาร	๒,๑๐๐ ม. ^๓	๕,๙๐๕.๐๐	๔,๓๕๘.๓๐	๑,๕๔๖.๗๐
อำเภอคีรีรัฐนิคม	๑๕,๐๐๐ ม. ^๓	๕๕,๓๖๐.๐๐	๓๖,๑๖๘.๐๐	๑๙,๑๙๒.๐๐
อำเภอท่าชนะ	๕,๕๖๐ ม. ^๓	๑๕,๓๓๕.๕๐	๙,๕๕๕.๕๕	๕,๗๘๐.๐๐
อำเภอเวียงสระ	๑๒,๐๐๐ ม. ^๓	๕๐,๘๘๐.๐๐	๓๕,๕๕๖.๐๐	๑๕,๓๒๔.๐๐
อาหารกระป๋อง	๑๐๐ กระป๋อง	.๕๕๐	.๓๓๑	.๒๑๙
อำเภอเมือง รวม	๑,๑๕๓,๐๐๐	๑๐,๕๕๕.๐๐	๕,๕๕๑.๑๒	๕,๐๐๓.๘๘
รวม	๑,๑๕๓,๐๐๐	๑๐,๕๕๕.๐๐	๕,๕๕๑.๑๒	๕,๐๐๓.๘๘
มันเส้น	๑ ตัน	๑.๕๐	.๘๓	.๖๗
รวม	๕๕,๕๓๐ ตัน	๑๐๕,๗๙๕.๐๐	๔๕,๕๓๐.๑๐	๖๐,๒๖๔.๙๐
อำเภอเมือง	๕๕,๓๕๐ ตัน	๑๐๓,๕๕๐.๐๐	๔๓,๕๓๐.๕๐	๖๐,๐๑๙.๕๐
กิ่งอำเภอ				
บ้านนาเกษิม	๒๐๐ ตัน	๓๐๐.๐๐	๑๕๐.๐๐	๑๕๐.๐๐

* ปริมาณการผลิตที่จดทะเบียนที่อุตสาหกรรมจังหวัด จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ประเภท	ปริมาณ	มูลค่า	ต้นทุน	กำไร
โรงสี	๑ เกวียน	.๓๐๕	.๒๑๐	.๐๙๕
รวม	๕๘,๘๐๐ เกวียน	๑๘,๑๑๓.๐๐	๑๒,๔๓๘.๐๐	๕,๖๗๕.๐๐
อำเภอเมือง	๑๕,๖๐๐ เกวียน	๓,๘๘๓.๐๐	๒,๖๕๖.๐๐	๑,๒๒๗.๐๐
อำเภอพุนพิน	๑๘,๘๐๐ เกวียน	๕,๕๑๘.๐๐	๓,๑๐๘.๐๐	๑,๕๐๖.๐๐
อำเภอไชยา	๑๑,๒๐๐ เกวียน	๓,๕๑๖.๐๐	๒,๓๕๓.๐๐	๑,๐๖๓.๐๐
อำเภอกาญจนบุรี	๖,๐๐๐ เกวียน	๑,๘๓๐.๐๐	๑,๒๒๐.๐๐	๕๑๐.๐๐
อำเภอสิริวิบูลย์	๕๐๐ เกวียน	๑๒๒.๐๐	๘๕.๐๐	๓๗.๐๐
อำเภอหาดฉาง	๒,๒๐๐ เกวียน	๖๓๕.๐๐	๔๖๒.๐๐	๑๗๓.๐๐
อำเภอทาสระ	๑๐,๐๐๐ เกวียน	๓,๐๕๐.๐๐	๒,๑๐๐.๐๐	๙๕๐.๐๐
อำเภอคอนสัก	๑,๐๐๐ เกวียน	๓๐๕.๐๐	๒๑๐.๐๐	๙๕.๐๐
อำเภอเวียงสระ	๕๐๐ เกวียน	๑๒๒.๐๐	๘๕.๐๐	๓๗.๐๐
อำเภอตาชุน	๕๐๐ เกวียน	๑๒๒.๐๐	๘๕.๐๐	๓๗.๐๐
อำเภอเกาะสมุย	๕๐๐ เกวียน	๑๒๒.๐๐	๘๕.๐๐	๓๗.๐๐
น้ำแข็ง	๑ ไร่	.๐๒๕	.๐๒๕๒	.๐๐๐๘
รวม	๑,๒๔๘,๘๖๕ ไร่	๓๑,๒๒๘.๑๓	๒๐,๒๒๘.๘๕	๑๐,๙๙๙.๒๘
อำเภอเมือง	๔๔๓,๘๔๐ ไร่	๑๑,๒๖๖.๐๐	๗,๒๓๗.๓๒	๔,๐๒๘.๖๘
อำเภอพุนพิน	๓๘,๔๓๕ ไร่	๑,๕๖๑.๘๘	๑,๐๙๘.๑๐	๔๖๓.๗๘
อำเภอบ้านนาสาร	๖๕,๓๐๐ ไร่	๑,๖๔๒.๕๐	๑,๐๘๘.๐๓	๕๕๔.๔๗
อำเภอไชยา	๑๒,๓๓๕ ไร่	๓๑๘.๓๘	๒๐๘.๑๖	๑๐๙.๒๒
อำเภอเกาะสมุย	๑๘๘,๑๓๕ ไร่	๓,๖๐๘.๓๗	๒,๕๕๘.๐๘	๑,๐๕๐.๒๙

ประเภท	ปริมาณ	มูลค่า	ต้นทุน	กำไร
ลิ้งไม้	๑ ลิ้ง	.๐๓๕	.๐๒๕๒	.๐๐๖๘
รวม	๒๑๒,๔๐๐ ลิ้ง	๖,๗๙๖.๘๐	๕,๓๕๒.๔๔	๑,๔๔๔.๓๖
อำเภอเมือง	๔๑,๔๐๐ ลิ้ง	๑,๓๒๔.๘๐	๑,๐๔๓.๒๘	๒๘๑.๕๒
อำเภอทუნพิน	๓๖,๐๐๐ ลิ้ง	๑,๑๕๖.๐๐	๙๐๓.๒๐	๒๕๒.๘๐
อำเภอไชยา	๑๓๕,๐๐๐ ลิ้ง	๔,๓๑๖.๐๐	๓,๔๐๖.๐๐	๙๑๐.๐๐
อิฐ	๑๐๐ ก้อน	.๐๒๐	.๐๑๓	.๐๐๗
รวม	๒๑,๕๕๔,๓๒๐ ก้อน	๔,๓๐๘.๘๖	๒,๘๐๐.๗๖	๑,๕๐๘.๑๐
อำเภอเมือง	๑๔,๕๕๔,๓๒๐ ก้อน	๒,๙๑๖.๘๖	๑,๘๙๕.๙๖	๑,๐๒๐.๙๐
อำเภอนานนาสาร	๓๒๐,๐๐๐ ก้อน	๑๕๕.๐๐	๙๓.๖๐	๖๑.๔๐
อำเภอกาญจนบุรี	๖,๖๘๐,๐๐๐ ก้อน	๑,๒๓๖.๐๐	๘๑๑.๒๐	๔๒๔.๘๐
น้ำมันมะพร้าว	๑ ถัง	๒๑.๒๘	๑๘.๖๒	๒.๖๖
รวม	๑๖,๕๑๔ ถัง	๓๔๘,๖๓๓.๓๖	๓๒๕,๐๕๒.๖๘	๒๓,๕๘๐.๖๘
อำเภอเมือง	๕,๕๕๔ ถัง	๑๑๕,๓๑๕.๕๒	๑๐๖,๘๘๙.๗๖	๘,๔๒๕.๗๖
อำเภอทუნพิน	๕,๕๒๐ ถัง	๑๑๓,๒๕๕.๘๐	๑๐๘,๓๐๖.๘๐	๔,๙๔๙.๐๐
อำเภอเกาะสมุย	๕,๕๔๐ ถัง	๑๑๙,๐๖๒.๐๔	๑๐๙,๘๕๖.๑๒	๘,๒๐๕.๙๒

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประเภท	ปริมาณ	มูลค่า	ต้นทุน	กำไร
ไม้พื้น	๑,๐๐๐	๑๐๐.๐๐	๕๐.๐๐	๕๐.๐๐
	ลูกบาศก์เมตร			
รวม	๒๕๐,๖๐๐	๒๕,๐๖๐.๐๐	๑๓,๕๕๕.๐๐	๑๓,๕๐๖.๐๐
	ลูกบาศก์เมตร			
อำเภอเมือง	๑๖,๘๐๐	๑,๖๘๐.๐๐	๑,๕๑๖.๐๐	๑๖๔.๐๐
	ลูกบาศก์เมตร			
อำเภอกาญจนบุรี	๑๐๘,๐๐๐	๑๐,๘๐๐.๐๐	๕,๓๕๐.๐๐	๕,๔๕๐.๐๐
	ลูกบาศก์เมตร			
อำเภอศรีวิชัย	๕,๖๐๐	๕๖๐.๐๐	๔๖๕.๐๐	๙๕.๐๐
	ลูกบาศก์เมตร			
อำเภอทาบะ	๖๐,๐๐๐	๖,๐๐๐.๐๐	๕,๕๐๐.๐๐	๕๐๐.๐๐
	ลูกบาศก์เมตร			
อำเภอทาบะ	๕๐,๐๐๐	๕,๐๐๐.๐๐	๔,๕๐๐.๐๐	๕๐๐.๐๐
	ลูกบาศก์เมตร			
อำเภอเกาะลุมพินี	๖,๓๐๐	๖๓๐.๐๐	๕๕๕.๐๐	๗๕.๐๐
	ลูกบาศก์เมตร			
ยางแผ่นรมควัน	๑ ตัน	๒๑.๓๐๓	๑๕.๕๑	๕.๗๙๓
รวม	๓๐,๓๓๒ ตัน	๔๓๖,๕๕๕.๓๑	๓๑๕,๕๖๕.๓๒	๑๒๐,๙๘๙.๙๙
อำเภอเมือง	๕,๓๖๐ ตัน	๑๕๕,๓๕๖.๐๔	๑๕๕,๑๓๓.๖๐	๒๒,๒๒๒.๔๔
อำเภอทาบะ	๑๑,๐๑๒ ตัน	๓๓๕,๕๕๕.๖๓	๑๗๐,๓๓๑.๗๒	๑๖๕,๒๒๓.๙๑

ตารางที่ ๒ รายได้จากอุตสาหกรรมภายในอำเภอต่าง ๆ

อำเภอเมือง

พันบาท

ประเภท	กำไร	ค่าแรง	รวม
ปลาแป้น	๘,๕๑๑.๘๐	๓,๘๕๕.๕๘	๑๒,๓๕๗.๓๘
โรงเลื่อย	๔๑,๒๕๑.๘๘	๓,๕๕๑.๐๕	๔๔,๘๐๒.๙๓
อาหารกระป๋อง	๒,๕๖๒.๘๘	๕๑๓.๕๐	๓,๐๗๖.๓๘
มันเส้น	๕๖,๐๑๓.๕๐	๒,๓๑๐.๓๕	๕๘,๓๒๓.๘๕
โรงสี	๑,๑๕๓.๐๐	๑,๒๖๐.๐๓	๒,๔๑๓.๐๓
น้ำแข็ง	๗๕๘.๒๓	๑,๕๑๐.๓๑	๒,๒๖๘.๕๔
สิ่งไม้	๒๔๕.๖๖	๒๘๕.๖๑	๕๓๑.๒๗
อิฐ	๑,๐๒๐.๕๐	๑,๑๖๖.๕๘	๒,๑๘๗.๐๘
น้ำมันมะพร้าว	๘,๘๒๕.๓๖	๑,๐๕๐.๒๘	๙,๘๗๖.๐๔
ไม้หิน	๑๖๘.๐๐	๒๓๕.๑๒	๔๐๓.๑๒
ช่างแผนรรมควิน	๕๕,๒๒๒.๕๘	๑,๐๓๐.๓๓	๕๖,๒๕๓.๙๑
รวม	๑๓๘,๓๓๕.๐๘	๑๓,๖๕๘.๘๘	๑๕๑,๙๙๓.๙๖

อำเภอชุมพูน

พันบาท

ประเภท	กำไร	ค่าแรง	รวม
โรงเลื่อย	๒๓,๓๒๙.๐๐	๑,๔๗๖.๖๔	๒๔,๘๐๕.๖๔
โรงสี	๑,๕๐๕.๐๐	๑,๕๘๐.๐๓	๓,๐๘๕.๐๓
น้ำแข็ง	๖๓.๓๔	๑๕๓.๒๐	๒๑๖.๕๔
ตั้งไม้	๒๕๔.๕๐	๒๕๓.๕๔	๕๐๘.๐๔
น้ำมันมะพร้าว	๔,๕๖๕.๕๐	๑,๑๐๕.๖๔	๕,๖๗๑.๑๔
ยางแผ่นรมควัน	๖๓,๗๕๒.๕๑	๑,๒๑๒.๖๕	๖๔,๙๖๕.๑๖
รวม	๕๔,๑๓๙.๐๑	๖,๑๕๖.๗๖	๖๐,๒๙๕.๗๗

อำเภอขานนาสาร

พันบาท

ประเภท	กำไร	ค่าแรง	รวม
โรงเลื่อย	๕,๕๒๙.๗๐	๓๓๓.๕๕	๕,๘๖๓.๒๕
น้ำแข็ง	๕๒.๕๖	๑๓๒.๓๗	๑๘๕.๙๓
อิฐ	๕๐.๕๐	๕๗.๕๕	๑๐๘.๐๕
รวม	๕,๖๓๒.๗๖	๕๒๓.๔๗	๖,๑๕๖.๒๓

อำเภอโง้ง

พันบาท

ประเภท	กำไร	ค่าแรง	รวม
โรงสี	๑,๐๖๔.๐๐	๑,๑๓๐.๐๒	๒,๑๙๔.๐๒
น้ำแข็ง	๑๐.๓๒	๒๕.๓๕	๓๕.๖๗
สิ่งไม่	๕๓๑.๕๐	๕๒๗.๐๓	๑,๐๕๘.๕๓
รวม	๒,๐๐๕.๘๒	๒,๐๘๒.๔๐	๔,๐๘๘.๒๒

อำเภอกาญจนบุรี

พันบาท

ประเภท	กำไร	ค่าแรง	รวม
โรงสี	๕๓๐.๐๐	๖๐๐.๐๑	๑,๑๓๐.๐๑
อู่	๕๓๖.๔๐	๕๕๖.๑๓	๑,๐๙๒.๕๓
ไม้หิน	๑,๐๘๐.๐๐	๑,๕๑๑.๕๖	๒,๕๙๑.๕๖
รวม	๒,๐๘๖.๔๐	๒,๖๖๗.๖๐	๔,๗๕๔.๐๐

อำเภอศรีวิชัย

พื้นที่

ประเภท	กำไร	ค่าแรง	รวม
โรงเรียน	๓๖,๑๔๓.๐๐	๓,๕๑๘.๖๐	๓๙,๖๖๑.๖๐
โรงเรียน	๓๔.๐๐	๕๐.๐๐	๘๔.๐๐
มูลนิธิ	๕๖.๐๐	๑๓๖.๓๕	๑๙๒.๓๕
รวม	๓๖,๑๓๓.๐๐	๓,๖๐๔.๙๕	๓๙,๗๓๗.๙๕

อำเภอหาดฉาง

พื้นที่

ประเภท	กำไร	ค่าแรง	รวม
โรงเรียน	๒๖๘.๐๐	๒๓๐.๐๐	๔๙๘.๐๐
รวม	๒๖๘.๐๐	๒๓๐.๐๐	๔๙๘.๐๐

ศูนย์วิจัยเทคโนโลยี
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อำเภอห้วยชนะ

พันบาท

ประเภท	กำไร	ค่าแรง	รวม
โรงเลื่อย	๙,๘๓๕.๙๒	๘๓๐.๖๓	๑๐,๖๖๖.๕๕
โรงสี	๙๕๐.๐๐	๑,๐๐๐.๐๒	๑,๙๕๐.๐๒
ไม้คั้น	๖๐๐.๐๐	๘๓๙.๓๐	๑,๔๓๙.๓๐
รวม	๑๑,๓๘๕.๙๒	๒,๖๖๙.๙๕	๑๔,๐๕๖.๘๗

อำเภอคอนสัก

พันบาท

ประเภท	กำไร	ค่าแรง	รวม
โรงสี	๙๕.๐๐	๑๐๐.๐๐	๑๙๕.๐๐
รวม	๙๕.๐๐	๑๐๐.๐๐	๑๙๕.๐๐

อำเภอเวียงสระ

พันบาท

ประเภท	กำไร	ค่าแรง	รวม
โรงเลื่อย	๒๕,๘๘๕.๐๐	๓,๑๕๕.๖๕	๒๘,๐๔๐.๖๕
โรงสี	๓๘.๐๐	๕๐.๐๐	๘๘.๐๐
รวม	๒๕,๙๒๓.๐๐	๓,๑๕๕.๖๕	๒๘,๐๗๘.๖๕

อำเภอตาขุน

พันบาท

ประเภท	กำไร	ค่าแรง	รวม
โรงสี	๓๘.๐๐	๕๐.๐๐	๘๘.๐๐
ไม้หิน	๕๐๖.๐๐	๖๕๕.๗๕	๑,๑๖๑.๗๕
รวม	๕๔๔.๐๐	๗๐๕.๗๕	๑,๒๔๙.๗๕

อำเภอเกาะสมุย

พืชมณฑล

ประเภท	กำไร	ค่าแรง	รวม
โรงสี	๓๘.๐๐	๕๐.๐๐	๘๘.๐๐
น้ำแข็ง	๑๑๕.๓๕	๒๕๐.๖๕	๓๖๕.๐๐
น้ำมันมะพร้าว	๘,๘๖๖.๕๖	๑,๑๐๕.๖๘	๙,๙๗๒.๒๔
ไม้คั้น	๖๖.๐๐	๘๖.๓๓	๑๕๒.๓๓
รวม	๙,๐๘๕.๙๑	๑,๕๙๒.๐๖	๑๐,๖๗๗.๙๗

กิ่งอำเภอย่านนาเค็ม

พืชมณฑล

ประเภท	กำไร	ค่าแรง	รวม
มันเส้น	๖๕๘.๕๐	๒๕.๕๐	๖๘๔.๐๐
รวม	๖๕๘.๕๐	๒๕.๕๐	๖๘๔.๐๐

๔.๔.๒ จำนวนครัวเรือนที่สามารถรับได้จากอุตสาหกรรมฐาน

ตารางที่ ๒๙ ครัวเรือนที่สามารถรับได้จากอุตสาหกรรมฐานของจังหวัด

อำเภอ	รายได้ พันบาท	ครัวเรือนที่รับได้
เมือง	๑๓๔,๓๓๒.๐๙	๕,๑๖๓
พุนพิน	๙๘,๑๓๙.๐๙	๒,๙๐๒
บ้านนาสาร	๔,๖๓๒.๖๖	๑๓๓
ไชยา	๒,๐๐๕.๓๒	๑๐๘
กาญจนดิษฐ์	๒,๐๘๖.๘๐	๑๑๒
คีรีรัฐนิคม	๓๐,๓๓๒.๐๐	๑,๖๒๖
ท่าฉาง	๒๐๙.๐๐	๑๑
ท่าชนะ	๑๑,๓๘๕.๙๒	๖๑๐
คอนสัก	๙๕.๐๐	๕
พระแสง	-	-
เวียงสระ	๒๕,๙๒๒.๐๐	๑,๓๙๐
ตาชูน	๕๓๘.๐๐	๒๙
เกาะสมุย	๙,๐๓๓.๘๖	๔๘๔
กิ่งอำเภอบ้านนาเดิม	๖๙๘.๕๐	๓๓
รวม	๓๕๙,๘๙๕.๕๕	๑๒,๖๑๘

หมายเหตุ.- ในอำเภอเมือง อำเภอพุนพินและอำเภอบ้านนาสารคิดค่าใช้จ่ายครัวเรือน
ในเขตเทศบาล (๓๓,๘๒๕.๙๖ บาท) เนื่องจากอัตรากาครองชีพในชุมชนทั้งสามอำเภอนี้
ใกล้เคียงกัน ซึ่งเป็นชุมชนที่มีความเจริญทางเศรษฐกิจสูงในจังหวัด ส่วนอำเภออื่น ๆ
คิดค่าใช้จ่ายครัวเรือนนอกเขตเทศบาล (๑๘,๖๕๔.๖๒ บาท)

๔.๕ จำนวนครัวเรือนที่ภาคเอกชนสามารถรับได้

ตารางที่ ๓๐ ครัวเรือนที่กำลังผลิตภาคเอกชนสามารถรับได้

ครัวเรือน

อำเภอ	ครัวเรือนทั้งหมด ปี ๒๕๒๐	ครัวเรือน ที่รับได้จาก การเกษตรกรรม	ครัวเรือน ที่รับได้จาก เหมืองแร่	ครัวเรือน ที่รับได้จาก อุตสาหกรรม	รวมครัวเรือน ที่ภาคเอกชน รับได้	ครัวเรือน ที่รับได้เพิ่มขึ้น	อัตราร้อยละ
เมือง	๑๔,๘๖๓	๑๐,๖๔๔	-	๕,๑๖๗	๑๕,๘๑๑	๑,๓๘๘	๘.๐๘
พุนพิน	๘,๘๕๑	๑๗,๘๑๒	-	๒,๘๐๒	๒๐,๓๑๔	๑๐,๘๗๓	๓๑.๘๘
บ้านนาสาร	๗,๕๐๓	๑๓,๒๑๓	๒,๖๖๑	๑๓๗	๑๖,๐๑๑	๘,๕๐๘	๒๕.๐๒
ไชยา	๕,๘๑๘	๕,๕๓๗	-	๑๐๘	๕,๖๔๕	- ๒๗๔	- ๐.๘๑
กาญจนดิษฐ์	๑๐,๓๕๘	๘,๘๘๕	๑๕	๑๑๒	๘,๖๒๒	- ๗๒๗	- ๒.๑๗
คีรีรัฐนิคม	๘,๘๘๕	๘,๐๖๐	-	๑,๖๒๖	๑๐,๖๘๖	๕,๗๐๑	๑๖.๗๗
หาดนาง	๓,๗๓๑	๕,๑๖๓	-	๑๑	๕,๑๗๔	๑,๔๔๓	๘.๒๘
พาชนะ	๘,๘๐๓	๗,๖๕๕	-	๖๑๐	๘,๒๖๕	๓,๘๖๒	๑๑.๓๖
คอนสัก	๓,๑๐๗	๒,๗๘๔	-	๕	๒,๗๘๙	- ๓๑๘	- ๐.๘๘
พระแสง	๘,๘๕๒	๘,๘๑๘	-	-	๘,๘๑๘	- ๑๗๓	- ๐.๕๑
เวียงสระ	๘,๘๓๘	๘,๗๗๘	๘	๑,๓๘๐	๑๐,๑๖๖	๑,๒๓๓	๓.๖๓
พนม	๒,๘๖๓	๓,๓๐๘	-	-	๓,๓๐๘	๘๕๕	๒.๘๘
กาญจน	๑,๗๗๕	๒,๘๘๘	-	๒๘	๒,๙๑๖	๗๕๒	๒.๒๑
เคียนซา	๒,๒๘๒	๓,๐๘๕	-	-	๓,๐๘๕	๗๖๓	๒.๒๘
เกาะสมุย	๕,๘๘๐	๖,๐๗๖	๒๘๘	๘๘๘	๖,๘๐๘	๘๑๘	๒.๘๑
เกาะพะงัน	๑,๘๓๘	๓๕๑	๓๑๑	-	๑,๐๖๒	- ๓๗๖	- ๑.๑๑
กิ่งอำเภอบ้านนาเค็ม	๒,๓๐๘	๑,๘๖๖	-	๓๗	๒,๐๐๓	- ๓๐๕	- ๐.๘๐
รวม	๘๘,๐๘๘	๑๑๒,๒๘๘	๓,๒๘๐	๑๒,๖๑๘	๑๒๘,๑๐๒	๓๘,๐๐๘	๑๐๐.๐๐

๔.๖ ภาครัฐบาล

เงินที่รัฐบาลใช้จ่ายในพื้นที่ต่าง ๆ เช่น เป็นเงินเคื่อนข้าราชการ และลูกจ้าง หรือเงินในการจัดทำโครงการพัฒนาต่าง ๆ เช่น การสร้างเขื่อน สร้างถนน เงินเหล่านี้ส่วนหนึ่งจะถูกใช้จ่ายในโครงการ เงินของพื้นที่นั้นเป็นค่าอุปโภคและบริโภคของคนงานและยังเป็นค่าจ้างแรงงานแก่คนในท้องถิ่นบางส่วนด้วย เงินจำนวนดังกล่าวนี้จะเป็นส่วนก่อให้เกิดการขยายตัวทางการค้าและธุรกิจ ซึ่งจะเจริญมากขึ้นแคไทนยอมขึ้นอยู่กับจำนวนเงินที่ตกอยู่กับท้องถิ่นในแต่ละโครงการนั้น ๆ ความสำคัญของเงินจากรัฐบาลกลางในการพัฒนาพื้นที่มีบทบาทสำคัญมาก ในบางประเทศได้ใช้เป็นนโยบายในการพัฒนาพื้นที่ล้าหลังทางเศรษฐกิจ เช่น มีนโยบายให้ข้าราชการบ้านานูไปอยู่ในเมืองที่ล้าหลังทางเศรษฐกิจ เพื่อให้การใช้จ่ายเงินบ้านานูเหล่านั้นก่อให้เกิดตลาดการค้าทำให้เมืองมีการขยายตัวทางการค้าและบริการ

สำหรับในพื้นที่ศึกษานี้เนื่องจากตัวเลขข้อมูลในหลาย ๆ ด้านยังขาดอยู่ ฉะนั้นในการสืบสวนเงินค่าใช้จ่ายของรัฐบาลกลางในพื้นที่ที่นำมาวิเคราะห์ในที่นี้ นำเฉพาะเงินที่รัฐบาลส่วนกลางจ่ายเป็นเงินเคื่อนให้แก่ข้าราชการและลูกจ้าง ส่วนหนึ่งข้าราชการที่อยู่ในพื้นที่จะต้องใช้จ่ายในการอุปโภคบริโภค และอีกส่วนหนึ่งอาจจะเป็นเงินโอนไปยังพื้นที่อื่น ๆ แต่ในการคิดความสามารถในการรับจำนวนประชากรนั้น จะนำเฉพาะเงินเคื่อนหักด้วยภาษีเงินได้ซึ่งเป็นเงินที่ข้าราชการเหล่านั้นนำมาจ่ายได้จริง และในการคำนวณเงินภาษีที่หักนั้นได้ใช้อัตราตัวเฉลี่ยในการคิดภาษีเป็น ๓ % ของรายได้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๓๑ จำนวนผู้ทำงานและเงินได้ในอำเภอต่าง ๆ ของข้าราชการและลูกจ้างปี ๒๕๒๐
พื้นที่

อำเภอ	ข้าราชการและลูกจ้าง		ภาษี ข้าราชการ	รายได้หลังจาก หักภาษี ข้าราชการ	ความสามารถ ที่รับได้จาก ภาครัฐบาล
	จำนวนคน	จำนวนเงิน			
เมือง	๒,๓๕๓	๓๓,๕๔๔.๖๐	๒,๒๐๓.๕๔	๓๑,๓๓๓.๐๖	๒,๑๑๐
พุนพิน	๑,๐๕๒	๒๔,๕๕๖.๙๐	๘๕๓.๓๑	๒๓,๖๐๓.๑๙	๘๑๖
บ้านนาสาร	๓๕๖	๒๐,๕๙๙.๓๓	๖๑๕.๙๘	๑๙,๙๘๓.๓๕	๕๘๘
ไชยา	๖๓๓	๑๖,๘๓๕.๕๒	๕๐๖.๒๖	๑๖,๓๒๙.๑๖	๘๓๘
กาญจนภิษร	๖๘๘	๑๘,๓๕๑.๕๙	๕๕๐.๕๕	๑๓,๘๐๑.๐๔	๙๕๔
คีรีรัฐนิคม	๔๕๓	๑๑,๙๕๐.๓๕	๓๕๘.๕๒	๑๑,๕๙๒.๒๓	๖๒๑
ทาดาง	๔๒๙	๑๑,๓๕๙.๖๓	๓๕๒.๕๙	๑๑,๐๐๗.๑๘	๖๑๑
พาสระ	๔๑๘	๑๐,๓๒๙.๙๙	๓๒๑.๘๘	๑๐,๐๐๗.๑๑	๕๕๘
คอนสัก	๓๐๒	๘,๓๒๓.๖๐	๒๕๙.๓๑	๘,๐๖๓.๘๙	๕๓๓
พระแสง	๔๙๙	๑๓,๕๕๓.๕๐	๔๐๓.๕๒	๑๓,๑๕๐.๙๘	๖๙๙
เวียงสระ	๕๑๖	๑๓,๓๕๘.๒๙	๔๑๒.๕๕	๑๓,๐๓๕.๘๔	๓๑๕
พนม	๓๕๕	๑๑,๑๕๘.๑๖	๓๓๕.๓๕	๑๐,๘๒๒.๘๑	๕๘๐
ตาชูน	๓๐๐	๘,๐๘๓.๓๖	๒๕๒.๖๒	๗,๘๓๐.๗๔	๕๒๑
เคียนซา	๒๘๓	๗,๘๓๘.๙๘	๒๓๖.๓๓	๗,๖๐๒.๖๕	๕๑๐
เกาะสมุย	๖๑๒	๑๕,๒๓๙.๕๓	๕๕๓.๑๘	๑๔,๖๘๖.๓๕	๓๕๒
เกาะพะงัน	๑๙๙	๕,๓๙๐.๖๓	๑๖๑.๓๒	๕,๒๒๙.๓๑	๒๘๐
กิ่งอำเภอ บ้านนาเค็ม	๒๓๐	๘,๒๕๖.๖๒	๒๕๓.๓๐	๘,๐๐๓.๓๒	๕๒๙
รวม	๑๐,๕๒๖	๒๘๓,๓๒๘.๓๐	๘,๕๑๑.๘๘	๒๗๕,๘๑๖.๔๖	๑๑,๘๙๕

๔.๘ จำนวนครัวเรือนที่ภาคเอกชนและภาครัฐบาลสามารถรับได้

ตารางที่ ๓๒ จำนวนครัวเรือนที่ภาคเอกชนและภาครัฐบาลสามารถรับได้ ในปี ๒๕๒๐

อำเภอ	ครัวเรือน ปี ๒๕๒๐	ครัวเรือนซึ่งภาคเอกชนรับได้	ครัวเรือนซึ่งภาครัฐบาลรับได้	ครัวเรือนที่รับได้รวม	ภาคเอกชนรับได้ร้อยละ	ร้อยละของครัวเรือนที่รับได้เพิ่ม
เมือง	๑๔,๔๖๓	๑๕,๘๕๑	๒,๑๑๐	๑๗,๙๖๑	๘๘.๒๕	๒๔.๑๔
พุนพิน	๘,๔๔๑	๒๐,๓๑๔	๘๑๖	๒๑,๑๓๐	๘๖.๑๔	๑๒๓.๘๑
บ้านนาสาร	๗,๕๐๓	๑๖,๐๑๑	๕๘๘	๑๖,๕๙๙	๘๖.๔๖	๑๒๑.๒๓
ไชยา	๕,๘๑๘	๕,๖๔๕	๘๗๘	๖,๕๒๓	๘๖.๕๔	๑๐.๒๐
กาญจนภิษฐ์	๑๐,๓๕๘	๘,๖๒๒	๘๕๘	๑๐,๔๘๐	๘๐.๘๘	๒.๐๘
คีรีรัฐนิคม	๔,๘๘๕	๑๐,๖๘๖	๖๒๑	๑๑,๓๐๗	๘๘.๕๑	๑๒๖.๘๒
หาดนาง	๓,๗๓๑	๕,๑๗๔	๖๑๑	๕,๗๘๕	๘๘.๔๘	๕๕.๐๕
ทาสนะ	๔,๔๐๓	๘,๒๖๕	๕๕๘	๘,๘๒๓	๘๓.๖๘	๑๐๐.๓๘
คอนสัก	๓,๑๐๗	๒,๗๘๘	๕๓๓	๓,๓๒๑	๘๖.๕๖	๓.๗๐
พระแสง	๔,๘๘๒	๕,๘๑๘	๖๘๘	๖,๕๐๖	๘๗.๓๓	๑๐.๕๘
เวียงสระ	๘,๘๓๘	๑๐,๑๗๒	๗๑๕	๑๐,๘๘๗	๘๓.๔๓	๒๑.๗๘
พนม	๒,๔๖๓	๓,๓๐๘	๕๘๐	๓,๘๘๘	๘๕.๐๘	๕๗.๘๖
ตาชูน	๑,๗๗๕	๒,๕๒๗	๕๒๑	๒,๙๘๘	๘๕.๗๒	๖๖.๐๘
เคียนซา	๒,๒๘๒	๓,๐๕๕	๕๑๐	๓,๕๕๕	๘๘.๑๓	๕๑.๘๐
เกาะสมุย	๕,๘๘๐	๖,๘๐๘	๗๘๒	๗,๖๐๑	๘๘.๕๘	๒๖.๘๘
เกาะพะงัน	๑,๕๓๘	๑,๐๖๒	๒๘๐	๑,๓๔๒	๗๘.๑๘	- ๖.๖๘
กิ่งอำเภอบ้านนาเค็ม	๒,๓๐๘	๒,๐๐๓	๕๒๘	๒,๕๓๑	๘๒.๓๖	๕.๓๗
รวม	๘๔,๐๘๘	๑๒๘,๑๐๒	๑๑,๘๘๕	๑๓๙,๙๘๗	๘๑.๕๐	๔๘.๗๘

หมายเหตุ.- ให้ครัวเรือนที่รับได้ทั้งหมดเป็น ๑๐๐ %

ตารางที่ ๓๓ จำนวนครัวเรือนที่สามารถรับได้จากเศรษฐกิจหลักในแต่ละสาขา ปี ๒๕๒๐

อำเภอ	กิจกรรม	ปศุสัตว์ ประมง และป่าไม้	เหมืองแร่	อุตสาหกรรม	รัฐบาล
เมือง	๘,๓๖๐	๑,๓๒๔	-	๕,๑๖๓	๒,๑๑๐
พุนพิน	๑๖,๑๑๑	๑,๓๐๑	-	๒,๕๐๒	๘๑๖
บ้านนาสาร	๑๒,๐๓๓	๑,๑๕๐	๒,๖๖๑	๑๓๓	๕๔๔
ไชยา	๘,๓๖๐	๑,๑๓๓	-	๑๐๘	๘๓๘
กาญจนดิษฐ์	๓,๕๓๑	๒,๐๒๔	๑๕	๑๑๒	๕๕๔
คีรีรัฐนิคม	๕,๕๕๒	๓,๑๐๘	-	๑,๖๒๖	๖๒๑
ท่าฉาง	๓,๖๒๔	๑,๕๓๘	-	๑๑	๖๑๑
ท่าชนะ	๕,๖๒๘	๒,๐๒๖	-	๖๑๐	๕๕๘
คอนสัก	๑,๖๓๖	๑,๑๕๘	-	๕	๕๓๓
พระแสง	๒,๓๐๘	๒,๑๑๐	-	-	๖๕๕
เวียงสระ	๓,๕๑๑	๘๖๓	๕	๑,๓๕๐	๓๑๕
พนม	๒,๒๒๑	๑,๐๘๓	-	-	๕๘๐
ตาขุน	๒,๕๑๕	๘๓	-	๒๕	๕๒๑
เคียนซา	๑,๓๕๖	๑,๖๕๘	-	-	๕๑๐
เกาะสมุย	๕,๘๓๒	๒๕๕	๒๕๕	๕๕๕	๓๕๒
เกาะพะงัน	๖๒๑	๑๓๐	๓๑๑	-	๒๘๐
กิ่งอำเภอ บ้านนาเค็ม	๑,๕๖๖	-	-	๓๓	๕๒๘
รวม	๘๑,๒๕๓	๒๐,๕๕๓	๓,๒๕๐	๑๒,๖๑๘	๑๑,๘๕๕

ตารางที่ ๓๔ จำนวนครัวเรือนที่สามารถรับได้เนื่องจากรายได้จากเศรษฐกิจหลักปี ๒๕๒๐

อำเภอ	กลีกรวม	เกษตรกรรม	เกษตรกรรม และ เหมืองแร่	ภาคเอกชน	ภาคเอกชน และ ภาครัฐบาล
เมือง	๕,๓๖๐	๑๐,๖๔๔	๑๐,๖๔๔	๑๕,๘๕๑	๑๗,๕๖๑
พุนพิน	๑๖,๑๑๑	๑๗,๔๑๒	๑๗,๔๑๒	๒๐,๓๑๔	๒๑,๑๓๐
บ้านนาสาร	๑๒,๐๗๓	๑๓,๒๑๓	๑๕,๘๗๔	๑๖,๐๑๑	๑๖,๕๙๙
ไชยา	๔,๓๖๐	๕,๕๓๗	๕,๕๓๗	๕,๖๔๕	๖,๕๒๓
กาญจนบุรี	๗,๕๗๑	๘,๔๙๕	๘,๕๑๐	๘,๖๒๒	๑๐,๕๗๖
คีรีรัฐนิคม	๕,๙๕๒	๘,๐๖๐	๘,๐๖๐	๑๐,๖๘๖	๑๑,๓๐๗
ทาด่าง	๓,๖๒๔	๕,๑๖๓	๕,๑๖๓	๕,๑๗๔	๕,๗๘๕
ทาดนะ	๕,๖๒๙	๗,๖๕๕	๗,๖๕๕	๘,๒๖๕	๘,๘๒๓
ก่อนสัก	๑,๖๓๖	๓,๗๘๔	๒,๗๘๔	๒,๗๘๙	๓,๒๒๒
พระแสง	๒,๗๐๙	๔,๘๑๙	๔,๘๑๙	๔,๘๑๙	๕,๕๑๘
เวียงสระ	๗,๙๑๑	๘,๗๗๘	๘,๗๗๒	๑๐,๑๗๒	๑๐,๘๘๗
พนม	๒,๒๒๑	๓,๓๐๘	๓,๓๐๘	๓,๓๐๘	๓,๘๘๘
ตาชูน	๒,๔๑๕	๒,๔๙๘	๒,๔๙๘	๒,๕๒๗	๒,๙๔๘
เคียนซา	๑,๓๕๖	๓,๐๔๕	๓,๐๔๕	๓,๐๔๕	๓,๕๕๕
เกาะสมุย	๕,๘๓๒	๖,๐๗๖	๖,๓๒๕	๖,๘๐๙	๗,๖๐๑
เกาะพะงัน	๖๒๑	๗๕๑	๑,๐๖๒	๑,๐๖๒	๑,๓๕๒
กิ่งอำเภอ บ้านนาเค็ม	๑,๕๖๖	๑,๕๖๖	๑,๕๖๖	๒,๐๐๓	๒,๕๓๒
รวม	๘๑,๒๘๗	๑๑๒,๒๔๔	๑๑๕,๕๕๔	๑๒๘,๑๐๒	๑๓๙,๙๙๗

* คือจำนวนครัวเรือนที่รับได้เนื่องจากกำไรจากการเกษตรกรรม เหมืองแร่

และอุตสาหกรรม

๔.๓.๑ เมื่อพิจารณาถึงความสามารถเนื่องจากผลผลิตของพื้นที่ในภาคเศรษฐกิจหลักทั้งหมด อันประกอบด้วยรายได้จากสามภาคเศรษฐกิจ (Primary Sector) อุตสาหกรรม และเหมืองแร่ (Secondary Sector) และเงินจากรัฐบาลซึ่งจ่ายเป็นเงินเคื่อนให้ ข้าราชการ และ ลูกจ้าง (Tertiary Sector) ซึ่งแบ่งออกได้เป็น ๒ ประเภทสำคัญคือภาคเอกชนและภาครัฐบาล แต่ความสามารถในการรับจำนวนประชากรจากภาครัฐบาลในพื้นที่มีเพียง ๔.๕๐ % ของจำนวนประชากรที่รับได้ทั้งหมด ทั้งนี้จึงพิจารณาเฉพาะความสามารถในการรับจำนวนประชากรอื่นเนื่องจากภาคเอกชน ซึ่งเป็นศักยภาพอันเกิดจากผลผลิตในพื้นที่ที่ทำให้สามารถรับจำนวนประชากรได้ถึง ๙๑.๕๐ % ของจำนวนประชากรที่รับได้ทั้งหมดเป็นจำนวน ๑๒๘,๑๐๒ ครัวเรือน และเมื่อเปรียบเทียบด้วยจำนวนครัวเรือนที่มีอยู่เดิมปี ๒๕๒๐ สามารถรับได้เพิ่มจากจำนวนเดิม ๓๔,๐๐๔ ครัวเรือน เป็นร้อยละ ๑๖.๑๔ ของครัวเรือนเดิม ในจำนวนครัวเรือนที่สามารถรับได้นี้จะมีความแตกต่างกันไปในแต่ละพื้นที่ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับศักยภาพ (Potential) ในการผลิต อันเนื่องจากในพื้นที่นั้นมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบ ตัวอย่างเช่น ในอำเภอเมืองจะรับจำนวนครัวเรือนประชากรเนื่องจากรายได้จากอุตสาหกรรมได้มากกว่าอำเภออื่น ๆ แต่ในอำเภอพุนพินและอำเภอบ้านนาสาร จะรับจำนวนครัวเรือนประชากรเนื่องจากรายได้จากการกสิกรรมเป็นอันตัมสูงกว่าอำเภออื่น ๆ และในบางอำเภอรายได้จากผลผลิตในสาขาเศรษฐกิจหลักเมื่อรวมกันแล้วไม่เพียงพอในการเลี้ยงจำนวนครัวเรือนประชากรให้มีระดับการครองชีพตามค่าที่กำหนดไว้ได้ แต่ในบางอำเภอสามารถรับจำนวนประชากรได้เพิ่มอีกถึง ๑๑๕.๑๗ % ของครัวเรือนเดิม ผลผลิตในพื้นที่ซึ่งทำให้มูลค่าต่างกันโดยเปรียบเทียบในสาขาเดียวกันเช่น รายได้เฉลี่ยต่อไร่ในการทำกสิกรรมมีค่าแตกต่างกัน หรือความได้เปรียบในสาขาที่แตกต่างกัน เช่น ในบางอำเภอไม่มีรายได้เนื่องจากอุตสาหกรรมเลย สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นเนื่องจากความแตกต่างในการนำทรัพยากรมาใช้ให้ได้รับประโยชน์สูงสุด ซึ่งประกอบด้วยปัจจัยสำคัญดังนี้ คือ

แรงงาน (Labour)

ที่ดิน (Land)

เงินทุน (Capital)

ผู้ประกอบการ (Entrepreneurship)

ที่ตั้ง (Location)

ก. แรงงาน ซึ่งมีความสำคัญทั้งปริมาณและคุณภาพของแรงงานในบางพื้นที่ มีจำนวนแรงงานมาก แต่แรงงานเหล่านั้นมีคุณภาพต่ำ อาจเนื่องจากการไม่ขยันทำงาน หรือไม่มีความสามารถในการนำเอาวิชาการแขนงใหม่มาใช้ในการประกอบอาชีพ ก็จะทำให้ได้ผลผลิตต่ำกว่าในพื้นที่ที่มีจำนวนแรงงานเท่ากัน แต่คุณภาพของแรงงานสูงกว่า เช่น มีความขยันมากกว่า หรือมีความสามารถในการนำเอาเทคนิควิชาการแขนงใหม่มาใช้ในการปรับปรุงผลผลิตให้เพิ่มสูงขึ้น

ข. ที่ดิน ซึ่งหมายถึงการได้ประโยชน์จากการใช้ที่ดิน ตัวอย่างเช่น ในการทำกสิกรรมในพื้นที่ที่แตกต่างกัน แต่ปลูกพืชชนิดเดียวกัน จะให้ผลตอบแทนต่อหน่วยที่แตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับความอุดมสมบูรณ์ของพื้นที่ไม่เท่ากัน นอกจากนี้ผลตอบแทนเนื่องจากพื้นที่ต่อหน่วยทำให้ได้ผลตอบแทนที่ต่างกัน เช่น ในการกสิกรรมต้องใช้พื้นที่มาก แต่ให้ผลตอบแทนต่อหน่วยต่ำกว่าการใช้พื้นที่ในการทำอุตสาหกรรม และถ้าหากพิจารณาถึงการใช้พื้นที่ในการทำกสิกรรมซึ่งพื้นที่ที่ได้รับการชลประทาน จะให้ผลตอบแทนในการทำกสิกรรมสูงกว่าพื้นที่ที่ไม่ได้รับการชลประทาน

ค. เงินทุน เป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ผลตอบแทนแตกต่างกัน เช่น มีเงินทุนในการซื้อเครื่องทุ่นแรงมาใช้ หรือสามารถใช้เงินทุนในการปรับปรุงกระบวนการผลิต ทำให้ลดต้นทุนการผลิตต่อหน่วย หรือมีโอกาสในการเลือกลงทุนในโครงการที่ให้ผลตอบแทนสูงกว่า

ง. ผู้ประกอบการ เช่น นายธนาคาร พ่อค้าคนกลาง และผู้ประกอบการค้าอุตสาหกรรม มีบทบาทสำคัญในการทำให้ผลผลิตในแต่ละพื้นที่แตกต่างกัน ซึ่งจะเห็นได้ชัดในสาขาอุตสาหกรรม ในอำเภอเมืองมีจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมมาก เนื่องจากมีผู้ประกอบการมาก จึงทำให้มูลค่าการผลิตในสาขาอุตสาหกรรมมีค่าสูงกว่าอำเภออื่น ๆ

๑. แหล่งที่กึ่งของอำเภอต่าง ๆ ก่อให้เกิดการได้เปรียบในการผลิต เช่นในอำเภอที่มี Infrastructure คือ ถนน ไฟฟ้า ประปาและโทรศัพท์สมบุรณ์ และทอเพียง จึงมีแรงดึงดูดในการลงทุนทางเศรษฐกิจได้ดีกว่า ทั้งทางด้านเกษตรกรรม และอุตสาหกรรม ซึ่งเห็นได้ชัดว่าในอำเภอที่มีการคมนาคมสะดวกจะมีมูลค่าเนื่องจากการผลิตสูง เช่น อำเภอเมือง อำเภอสุพิน และ อำเภอบ้านนาสาร

ด้วยปัจจัยซึ่งเป็นตัวแปรที่ทำให้มูลค่าในสาขาต่าง ๆ ในแต่ละอำเภอแตกต่างกัน มีผลทำให้ความสามารถในการรับจำนวนประชากรไม่เท่ากัน ซึ่งแบ่งกลุ่มอำเภอต่าง ๆ ตามความสามารถในการรับจำนวนประชากร เนื่องจากศักยภาพในการผลิตของพื้นที่ ได้เป็น ๔ กลุ่ม เรียงลำดับตามกลุ่มอำเภอที่รับได้สูงสุด คือ

กลุ่มที่ ๑ รับจำนวนครัวเรือนประชากรได้มากกว่า ๑๕,๐๐๐ ครัวเรือน ได้แก่ อำเภอบ้านนาสาร อำเภอเมือง และ อำเภอสุพิน

กลุ่มที่ ๒ รับจำนวนครัวเรือนประชากรได้ตั้งแต่ ๘,๐๐๐ ถึง ๑๒,๐๐๐ ครัวเรือน ได้แก่อำเภอท่าชนะ อำเภอกาญจนดิษฐ์ อำเภอเวียงสระและอำเภอศรีรัฐนิคม

กลุ่มที่ ๓ รับจำนวนครัวเรือนประชากรได้ตั้งแต่ ๔,๐๐๐ ถึง ๗,๐๐๐ ครัวเรือน คือ อำเภอพระแสง อำเภอหาดง อำเภอไชยา และ อำเภอเกาะสมุย

กลุ่มที่ ๔ รับจำนวนครัวเรือนประชากรได้ตั้งแต่ ๒,๐๐๐ ถึง ๔,๐๐๐ ครัวเรือน คือ อำเภอเคียนซา อำเภอพนม อำเภอคอนสัก อำเภอดำรง และกิ่งอำเภอบ้านนาเคิม

กลุ่มที่ ๕ คืออำเภอเกาะพะงัน ซึ่งมีความสามารถรับจำนวนประชากรได้น้อยที่สุด รับได้เพียง ๑,๐๖๒ ครัวเรือน

ถ้าหากนำจำนวนครัวเรือนประชากรที่สามารถรับได้ เนื่องจากศักยภาพในการผลิตทางภาคเอกชน มาเปรียบเทียบกับจำนวนครัวเรือนที่มีอยู่เดิมเพื่อจะได้ทราบว่าในอำเภอไหนบ้าง ที่สามารถรับจำนวนครัวเรือนประชากรได้เพิ่มจากจำนวนครัวเรือนซึ่งมีอยู่เดิมนาน้อยแตกต่างกัน ซึ่งแบ่งได้เป็น ๔ กลุ่ม คือ (รายละเอียดจากตารางที่ ๑๐)

กลุ่มที่ ๑ คืออำเภอที่จำนวนครัวเรือน ปี ๒๕๒๐ มีมากกว่าจำนวนครัวเรือนที่สามารถรับได้ ได้แก่ อำเภอเกาะพะงัน อำเภอไชยา ถึงอำเภอบ้านนาเค็ม อำเภอกาญจนดิษฐ์ อำเภอพระแสง และอำเภอคอนสัก แสดงให้เห็นได้ว่าศักยภาพในการผลิตของพื้นที่ไม่สามารถเลี้ยงจำนวนครัวเรือนประชากรที่มีอยู่ในอำเภอเหล่านี้ได้ในระดับค่าใช้จ่ายของครัวเรือนที่กำหนดไว้ ถ้าหากจะให้ครัวเรือนประชากรมีระดับค่าใช้จ่ายในการอุปโภคบริโภคของครัวเรือนในระดับที่กำหนดไว้ ครัวเรือนประชากรเหล่านี้จะต้องมีรายได้จากเงินประเภทอื่น ๆ เช่น เงินจากค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวหรือเงินโอนจากพื้นที่อื่น หรือมีเงินค่าใช้จ่ายในการอุปโภคบริโภคในครัวเรือนของประชากรในอำเภอเหล่านี้ จะต้องต่ำกว่าค่าใช้จ่ายครัวเรือนที่กำหนดไว้ ซึ่งอำเภอเหล่านี้อาจจะมีปัญหาความยากจนเมื่อมีประชากรเพิ่มมากยิ่งขึ้น

กลุ่มที่ ๒ คือ กลุ่มอำเภอที่สามารถรับจำนวนครัวเรือนประชากรได้เพิ่มจากจำนวนครัวเรือนประชากรเดิมอีกตั้งแต่ ๕๐๐ ถึง ๑,๖๐๐ ครัวเรือน ได้แก่ อำเภอเกาะสมุย อำเภอหาดง อำเภอเมือง อำเภอตาขุน อำเภอพนม อำเภอเคียนซา และอำเภอเวียงสระ ในกลุ่มอำเภอเหล่านี้เป็นอำเภอที่มีศักยภาพในการผลิตต่ำ นอกจากอำเภอเวียงสระและอำเภอเมืองซึ่งมีศักยภาพในการผลิตสูง แต่รับจำนวนครัวเรือนประชากรเพิ่มได้น้อย เนื่องจากมีจำนวนประชากรเดิมอาศัยอยู่มาก

กลุ่มที่ ๓ คือ กลุ่มอำเภอที่สามารถรับจำนวนครัวเรือนประชากรได้เพิ่มจากจำนวนครัวเรือนประชากรเดิม ในปี ๒๕๒๐ ได้อีกตั้งแต่ ๓,๐๐๐ ถึง ๖,๐๐๐ ครัวเรือน ได้แก่ อำเภอท่าชนะ และอำเภอคีรีรัฐนิคม ทั้งสองอำเภอมีสถียรภาพในการผลิตในกลุ่มที่ ๒ ของการแบ่งกลุ่มตามศักยภาพในการผลิตซึ่งเป็นกลุ่มที่มีศักยภาพในการผลิตค่อนข้างสูง ประกอบกับจำนวนประชากรที่มีอยู่เดิมในปี ๒๕๒๐ ค่อนข้างน้อย ใกล้เคียงกัน แต่เมื่อเปรียบเทียบศักยภาพในการผลิตแล้ว อำเภอคีรีรัฐนิคมจะมีศักยภาพในการผลิตสูงกว่าอำเภอท่าชนะมาก

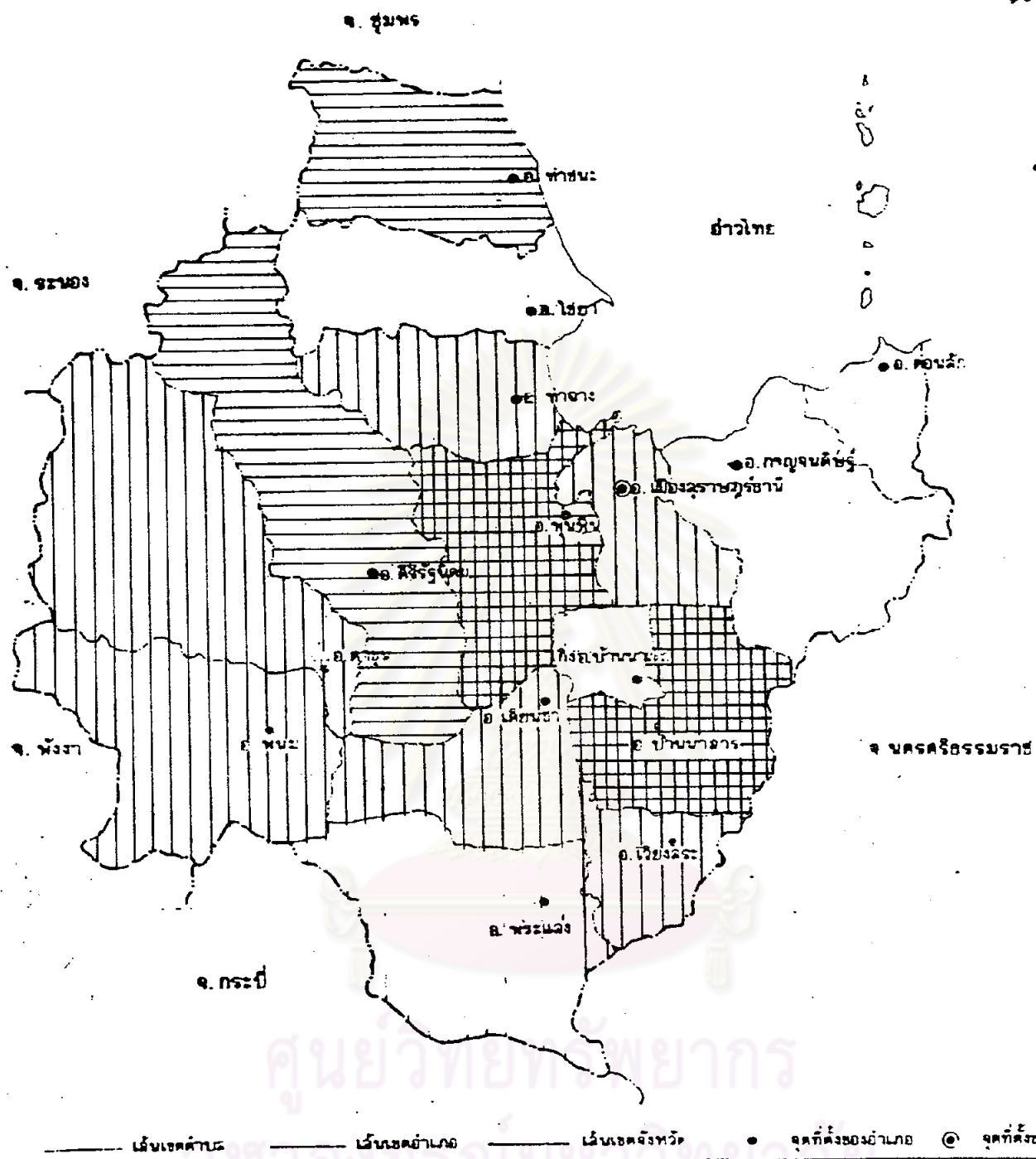
กลุ่มที่ ๔ คือ กลุ่มอำเภอที่สามารถรับจำนวนครัวเรือนประชากรได้เพิ่มสูงสุดในจังหวัด คือสามารถรับจำนวนครัวเรือนได้มากกว่า ๔,๐๐๐ ครัวเรือน คืออำเภอบ้านนาสาร และอำเภอบ้านนาสาร ทั้งสองอำเภอมีสถียรภาพในการผลิตสูง จึงสามารถรับจำนวนครัวเรือน

ประชากรไทยสูงสุด แม้จำนวนครัวเรือนประชากรที่มีอยู่เดิมมีอยู่มากแล้วก็ตาม

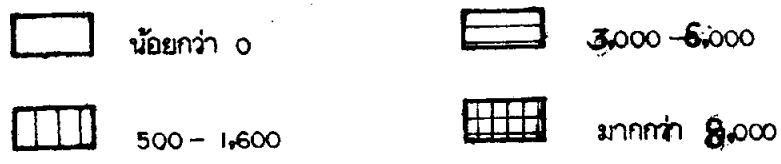
ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ความล้ามารถในการรับกำลังประชากรของจังหวัดสุราษฎร์ธานี

จำนวนครัวเรือนที่รับได้เมื่อเปรียบเทียบกับครัวเรือนปี 2520

๔.๓.๒ จำนวนครัวเรือนที่ภาคเอกชนรับได้เนื่องจากศักยภาพในการผลิตจากสาขาต่าง ๆ ในพื้นที่ ถ้าหากยกกระชับอัตราค่าจ้างของครัวเรือนเพิ่มขึ้นอีก ๑๐ % ของค่าจ้างที่กำหนดไว้ ทำให้จำนวนครัวเรือนที่สามารถรับได้ลดลงจาก ๑๒๔,๑๐๒ ครัวเรือน เหลือเพียง ๑๑๖,๔๕๕ ครัวเรือน ลดลง ๑๑,๖๔๗ ครัวเรือน และจากจำนวนครัวเรือนที่รับได้เพิ่มเมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนครัวเรือน ปี ๒๕๒๐ ๓๔,๐๐๔ ครัวเรือน คงเหลือเป็นจำนวนครัวเรือนที่สามารถรับได้เพิ่มเพียง ๒๒,๓๕๗ ครัวเรือน ทำให้ความสามารถในการรับจำนวนประชากรในแต่ละอำเภอลดลง มีผลทำให้อำเภอที่ศักยภาพในการผลิตเลี้ยงจำนวนครัวเรือนที่มีอยู่เดิมไม่ได้เพิ่มขึ้นอีก ๑ อำเภอ คือ อำเภอเมือง จากจำนวนครัวเรือนเดิมซึ่งมีอยู่ ๖ อำเภอ

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๓๕ จำนวนครัวเรือนที่สามารถรับได้หลังจากปรับค่าใช่จ่ายเพิ่มขึ้น
๑๐ เปอร์เซ็นต์

อำเภอ	ครัวเรือน ปี ๒๕๒๐	ครัวเรือนที่รับได้ เมื่อปรับค่าใช่จ่าย เพิ่มขึ้น ๑๐ %	จำนวนครัวเรือน ที่รับได้
เมือง	๑๔,๔๖๓	๑๔,๔๑๐	- ๕๓
พุนพิน	๔,๔๔๑	๑๔,๔๖๓	๔,๐๒๖
บ้านนาสาร	๓,๕๐๓	๑๔,๕๕๕	๓,๐๕๒
ไชยา	๕,๘๑๘	๕,๑๓๒	- ๗๘๖
กาญจนบุรี	๑๐,๓๕๘	๘,๓๘๓	- ๑,๙๗๕
คีรีรัฐนิคม	๔,๘๘๕	๔,๓๑๕	- ๕๗๐
ทาดาง	๓,๓๓๑	๔,๓๐๔	๙๗๓
ทาดานะ	๔,๕๐๓	๓,๕๑๔	- ๙๘๙
คอนสัก	๓,๑๐๓	๒,๕๓๕	- ๕๖๘
พระแสง	๔,๘๘๒	๔,๓๘๑	- ๕๐๑
เวียงสระ	๘,๘๓๘	๘,๒๘๓	- ๕๕๕
พนม	๒,๕๖๓	๓,๐๐๓	๔๔๐
ตาชูน	๑,๓๓๕	๒,๕๘๓	๑๒๘
เคียนซา	๒,๕๘๒	๒,๓๖๘	- ๒๑๔
เกาะสมุย	๕,๘๘๐	๖,๑๘๐	๓๐๐
เกาะพะงัน	๑,๕๓๘	๘๖๕	- ๖๗๓
กิ่งอำเภอบ้านนาเค็ม	๒,๓๐๘	๑,๘๒๑	- ๔๘๗
จังหวัด	๘๔,๐๘๘	๑๑๖,๔๕๕	๓๒,๓๕๗

* คำนวณจากตารางที่ ๓๐.

๔.๓.๓ ความสามารถในการรับจำนวนประชากรสูงสุด (Ultimate) ของพื้นที่ พิจารณาเฉพาะอาชีพในการกสิกรรม เนื่องจาก

ก. รายได้จากกสิกรรมมีมูลค่าสูงสุด เมื่อเปรียบเทียบจากรายได้สาขาต่าง ๆ ของจังหวัด

ข. อาชีพกสิกรรมจำเป็นต้องใช้พื้นที่มากกว่าอาชีพอื่น

ค. ผลผลิตและมูลค่าของการทำกสิกรรม จะแปรผันโดยตรงกับปริมาณการใช้ที่ดิน

ง. ประชากรอยู่ในอาชีพนี้ถึง ๔๓.๔๔ % ของประชากรจังหวัด

ในการพิจารณาความสามารถในการรับจำนวนประชากรสูงสุดของพื้นที่โดยการหารรายได้ค่าสูงสุด และโดยการนำเอาศักยภาพในการผลิตและความจุของพื้นที่มาพิจารณาร่วมกัน เพื่อคำนวณหากำไรเฉลี่ยต่อไร่ของแต่ละอำเภอ แล้วจึงนำกำไรเฉลี่ยต่อไร่ไปหารค่าใช้จ่ายครัวเรือนในเขตชนบท คือ ๑๔.๖๔๔๖๒ พันบาท ต่อปี ได้เป็นจำนวนพื้นที่ใช้ในการกสิกรรมและมีมูลค่าไรเท่ากับ ๑๔.๖๔๔๖๒ พันบาท ต่อปี ซึ่งเป็นค่าใช้จ่ายในการอุปโภคบริโภคของครัวเรือน • ครัวเรือน แล้วนำจำนวนพื้นที่ที่สามารถเลี้ยงครัวเรือนกสิกรได้ • ครัวเรือน ไปหารพื้นที่กสิกรรม ที่คำนวณได้ ผลที่ได้คือจำนวนครัวเรือนกสิกรที่พื้นที่สามารถรับได้สูงสุด หรือโดยการใส่สูตร

$$\text{จำนวนครัวเรือนกสิกรที่พื้นที่รับได้สูงสุด} = \frac{\text{พื้นที่กสิกรรม} \times \text{ผลกำไรต่อไร่}}{\text{ค่าใช้จ่ายครัวเรือน}}$$

โดยให้ค่า ๑๔.๖๔๔๖๒ ซึ่งเป็นค่าใช้จ่ายต่อไร่ของครัวเรือนในเขตชนบทเป็นค่าคงที่

• คือพื้นที่ทั้งหมด - พื้นที่ป่าไม้และเมือง เนื่องจากพื้นที่เหล่านี้สามารถนำมาพัฒนาใช้ในการกสิกรรมได้

จากการคำนวณทำให้โคคาความแตกต่างของความสามารถรับจำนวนครัวเรือนกสิกร ถึงรายละเอียดจากตารางที่ ๓๖ จึงมีผลทำให้มีความหนาแน่นประชากรสูงสุดของแต่ละอำเภอแตกต่างกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความสามารถของศักยภาพในการผลิตของอำเภอนั้น ๆ รายละเอียดจากตารางที่ ๓๗ จากตารางที่ ๓๔ และแผนภูมิหน้า ๒๐๒ ทำให้เปรียบเทียบได้ว่า ในอำเภอไหนมีความสามารถในการรับจำนวนประชากรได้มากน้อยแตกต่างกัน ซึ่งขึ้นอยู่กับปริมาณพื้นที่กสิกรรมที่ยังไม่ได้อาศัยประโยชน์เป็นสำคัญ จากแผนภูมิหน้า ๒๐๒ และตารางที่ ๓๖ จะมีความสัมพันธ์ระหว่างพื้นที่ที่สามารถปรับปรุงใช้ในการกสิกรรมกับจำนวนครัวเรือนกสิกรที่สามารถรับได้ คืออำเภอที่มีพื้นที่กสิกรรมที่ไม่ได้อาศัยประโยชน์มากก็จะรับจำนวนครัวเรือนกสิกรได้มาก พื้นที่จากตารางที่ ๓๔ ได้แสดงรายละเอียดความสามารถในการรับจำนวนครัวเรือนกสิกรในอำเภอต่าง ๆ เนื่องจากรายได้จากผลผลิตในปัจจุบันและถ้าหากปรับปรุงใช้พื้นที่กสิกรรมเต็มที่แล้วจะสามารถรับจำนวนกสิกรได้เพิ่มจากจำนวนครัวเรือนเดิม ปี ๒๕๒๐ ในอำเภอต่าง ๆ เป็นจำนวนมากน้อยแตกต่างกัน

สรุปได้ว่าในอำเภอต่าง ๆ มีความสามารถรับจำนวนครัวเรือนกสิกรเพิ่มได้อีก และในอำเภอต่าง ๆ เหล่านั้น จะไม่สามารถรับจำนวนกสิกรได้มากกว่าจำนวนสูงสุดที่คำนวณได้ ถ้าไม่มีการพัฒนาทรัพยากรแรงงานและรูปแบบในการผลิต อันทำให้ได้ผลผลิตต่อหน่วยเพิ่มมากขึ้น และถ้าหากมีจำนวนครัวเรือนกสิกรปัจจุบันมากกว่าจำนวนครัวเรือนกสิกรสูงสุดที่พื้นที่สามารถรับได้ก็จะก่อให้เกิดปัญหาความยากจนซึ่งเป็นปัญหาเศรษฐกิจ อันก่อให้เกิดปัญหาดังคมและการเมืองติดตามมา และในจังหวัดสุราษฎร์ธานีมีอยู่ ๒ อำเภอ คือ อำเภอคอนสัก และ กิ่งอำเภอบ้านนาเดิม

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๖ เปรียบเทียบจำนวนครัวเรือนในปัจจุบัน ครัวเรือนที่สามารถรับได้จากผลผลิตและครัวเรือนที่สามารถรับได้สูงสุด ปี ๒๕๒๐.

อำเภอ	กำไรเฉลี่ย ต่อไร่ พื้นที่ พัฒนา	พื้นที่ที่สามารถ เลี้ยงได้ • ครัวเรือน ไร่	จำนวนครัวเรือนที่รับได้			จำนวนครัวเรือนกสิกร ปี ๒๕๒๐ จากการประมาณไว้
			สูงสุด ^๑	ในปัจจุบัน ^๒	จากผลผลิต ^๓	
เมือง	๑.๖๔	๑๑.๐๕	๑๑,๘๗๗	๓,๕๕๘	๔,๓๖๐	๘,๕๒๐
พุนพิน	๐.๕๕	๑๕.๖๕	๒๕,๓๓๘	๘,๐๒๕	๑๖,๑๑๑	๔,๕๖๔
บ้านนาสาร	๐.๕๘	๑๕.๐๕	๑๓,๐๖๐	๖,๘๓๔	๑๒,๐๓๓	๘,๐๓๔
ไชยา	๐.๓๕	๒๕.๒๑	๒๐,๓๑๑	๕,๒๐๑	๔,๓๖๐	๕,๘๕๕
กาญจนบุรี	๐.๓๖	๒๕.๕๕	๑๒,๘๘๓	๑๐,๑๕๒	๓,๕๓๑	๑๑,๕๖๖
คีรีรัฐนิคม	๐.๓๖	๒๕.๕๕	๑๒,๘๘๔	๕,๘๕๐	๕,๕๕๒	๖,๐๖๐
หาดง	๐.๕๖	๕๐.๕๕	๓,๓๕๓	๑,๒๕๘	๑,๖๖๕	๓,๓๐๓
ทาสระ	๐.๓๘	๒๓.๕๒	๕,๐๕๕	๕,๑๘๑	๕,๖๖๔	๕,๑๘๓
คอนสัก	๐.๖๓	๒๓.๕๕	๒,๕๕๖	๒,๕๕๒	๑,๖๖๖	๓,๕๕๕
พระแสง	๐.๕๕	๑๕.๕๕	๑๕,๖๖๕	๕,๕๕๒	๒,๓๐๔	๓,๕๕๓
เวียงสระ	๐.๕๓	๒๐.๐๖	๑๐,๕๖๖	๖,๕๓๕	๓,๕๑๑	๖,๑๑๕
พนม	๐.๕๑	๒๓.๐๓	๕,๐๓๒	๒,๕๖๖	๒,๕๖๑	๒,๕๖๐
ตาชูน	๑.๐๐	๑๕.๖๕	๑๐,๐๘๓	๑,๕๖๕	๒,๕๑๕	๑,๕๑๐
เคียนซา	๐.๖๑	๓๐.๕๕	๑๕,๐๖๑	๒,๕๓๖	๑,๕๕๖	๓,๑๕๕
เกาะสมุย	๐.๕๓	๑๕.๒๓	๕,๕๖๖	๕,๕๕๐	๕,๕๓๒	๕,๕๖๖
เกาะพะงัน	๐.๕๕	๑๕.๖๕	๕,๕๖๖	๑,๑๕๓	๖๖๑	๑,๕๕๓
กิ่งอำเภอบ้านนาเดิม	๐.๓๓	๒๕.๕๕	๑,๕๓๕	๒,๑๕๒	๑,๕๖๖	๓,๐๕๖
รวม	๐.๕๕	๒๑.๑๕	๑๕๐,๕๑๕	๓๕,๖๕๓	๕๑,๕๓๓	๕๐,๐๕๒

^๑ กำไรจากการกสิกรรม ทารกควบคุมพื้นที่ปลูกพืชเศรษฐกิจ

^๒ ค่าใช้จ่ายในครัวเรือน ๑๕,๖๕๕.๖๖ บาทต่อปี ทารกควบคุมรายไร่เฉลี่ยต่อไร่

^๓ พื้นที่กสิกรรม ทารกควบคุมพื้นที่ที่สามารถเลี้ยงได้ • ครัวเรือน

ตารางที่ ๑๓ จำนวนครัวเรือนที่สามารถรับโคอีกเมื่อเปรี๊ยะเทียมโคโดยใช้จำนวนครัวเรือน
สูงสุด เป็นเกณฑ์ในการพิจารณา

อำเภอ	รับโคเพิ่มจากครัวเรือน*		จากขอขม	ความหนาแน่น สูงสุดในพื้นที่ กิจกรรม
	ปี ๒๕๒๐	ปี ๒๕๓๐		
เมือง	๔,๒๗๔	๓,๕๐๗	๒,๕๖๗	๑๓๔
พุนพิน	๑๗,๓๕๓	๑๕,๘๐๔	๕,๒๖๗	๑๕๑
บ้านนาสาร	๖,๑๘๑	๕,๐๒๑	๕๘๗	๑๕๗
ไชยา	๑๕,๕๑๐	๑๕,๘๑๗	๑๖,๓๕๑	๑๕๕
กาญจนบุรี	๒,๗๓๑	๑,๕๑๗	๕,๕๑๒	๑๕๓
คีรีรัฐนิคม	๗,๕๓๕	๖,๗๖๕	๖,๕๗๒	๑๕๓
พาดัง	๕,๐๕๕	๓,๖๕๐	๓,๗๖๕	๕๒
ทาสนะ	๕,๕๑๒	๕,๕๐๘	๓,๕๖๖	๑๕๗
คอนสัก	- ๓๘๖	- ๘๕๕	๕๖๐	๑๓๕
พระแสง	๑๕,๐๘๒	๑๑,๑๒๑	๑๕,๕๕๕	๑๘๕
เวียงสระ	๕,๐๖๑	๕,๓๖๒	๒,๕๖๕	๑๘๗
พนม	๖,๗๗๖	๖,๒๑๒	๖,๕๕๑	๑๖๓
ตาชูน	๘,๗๖๒	๘,๒๗๗	๗,๖๗๖	๒๐๑
เคียนซา	๑๑,๗๘๕	๑๐,๕๐๖	๑๒,๗๐๕	๑๒๒
เกาะสมุย	๖๗๖	๑,๕๕๐	๑๓๕	๑๕๕
เกาะพะงัน	๓,๐๓๕	๒,๕๕๕	๓,๖๑๑	๑๕๑
กิ่งอำเภอบ้านนาเคิม	- ๒๑๘	- ๑,๐๘๒	๘	๑๕๗
รวม	๑๑๑,๕๗๒	๑๐๐,๑๗๗	๕๘,๕๗๒	๑๗๗

* ที่มา .- จากตารางที่ ๑๒.

ตารางที่ ๓๘ การไร้พื้นที่ในอำเภอต่าง ๆ ปี ๒๕๒๐

ไร่

อำเภอ	พื้นที่ชลประทาน	พื้นที่ปลูกพืชเศรษฐกิจ	พื้นที่ขยายได้ ในอนาคตก	ร้อยละ ของพื้นที่ขยาย
เมือง	๑๓๐,๕๖๔	๑๐๓,๐๓๒	๒๓๓,๕๓๓	๑.๑๔
พุนพิน	๕๕๘,๕๒๕	๓๑๖,๓๘๔	๑๕๑,๖๓๖	๓.๓๔
บ้านนาสาร	๒๕๘,๖๖๔	๒๒๔,๓๐๔	๑๘,๕๖๐	๐.๘๑
ไชยา	๕๒๒,๑๒๕	๑๐๔,๕๖๘	๕๑๒,๕๕๓	๑๓.๖๖
กาญจนภิษฐ์	๓๑๖,๒๘๑	๑๘๒,๓๓๖	๑๓๓,๕๕๕	๕.๓๔
คีรีรัฐนิคม	๓๑๕,๘๑๔	๑๕๕,๓๑๐	๑๖๔,๕๐๔	๓.๒๖
ท่าฉาง	๒๕๘,๑๕๐	๑๕๓,๘๕๖	๑๕๐,๒๕๕	๖.๕๓
ทาสระ	๓๑๓,๕๕๕	๑๓๔,๑๘๓	๘๑,๓๕๓	๓.๕๓
คอนสัก	๓๒,๒๓๕	๕๕,๒๖๓	๒๓,๐๐๘	๑.๑๖
พระแสง	๓๓๐,๕๘๑	๕๓,๓๖๐	๓๑๖,๓๒๑	๑๓.๕๖
เวียงสระ	๒๐๔,๓๕๕	๑๕๘,๓๓๑	๕๑,๐๑๓	๒.๑๘
พนม	๒๐๘,๕๒๕	๕๑,๕๖๕	๑๕๓,๕๖๑	๖.๓๕
ตาชูน	๑๘๘,๑๒๕	๕๕,๑๕๕	๑๕๒,๕๒๖	๖.๑๒
เคียนซา	๕๒๕,๕๓๕	๕๑,๑๘๕	๓๘๘,๓๕๐	๑๖.๖๕
เกาะสมุย	๑๑๕,๓๒๕	๑๑๑,๓๕๕	๒,๕๒๖	๐.๑๓
เกาะพะงัน	๘๓,๑๒๕	๑๒,๑๕๕	๓๐,๕๘๑	๓.๐๕
กิ่งอำเภอบ้านนาเคิม	๕๐,๕๓๑	๕๐,๕๖๓	- ๓๖	- .๐๑
รวม	๕,๒๓๓,๕๕๕	๑,๕๘๘,๕๓๓	๒,๓๓๕,๕๕๕	๑๐๐.๐๐

พื้นที่ชลประทาน = พื้นที่ทั้งหมด - พื้นที่ป่าไม้และพื้นที่เมือง

ตารางที่ ๓๘ การไร่ที่ดินในอำเภอต่าง ๆ ปี ๒๕๒๐

ตารางกิโลเมตร

อำเภอ	พื้นที่ทั้งหมด	รอยละ	พื้นที่ป่าไม้	พื้นที่ถกถาวร	พื้นที่เมือง	ไร่ปลูกพืชเศรษฐกิจ
๑. เมือง	๒๔๔.๐๐	๑.๘๐	๓๓.๑๔	๒๐๘.๘๑	๖.๘๕	๑๖๔.๘๕
	๑๐๐.๐๐	๓.๐๖	๑๓.๓๑	๘๓.๘๐	๒.๙๔	๖๖.๒๐
๒. ชุมชน	๑,๓๐๑.๑๖	๘.๙๐	๔๐๐.๔๔	๘๙๓.๕๘	๓.๒๔	๕๐๖.๘๖
	๑๐๐.๐๐	๑๐.๕๐	๓๓.๓๔	๖๖.๓๔	๐.๒๓	๔๑.๒๐
๓. บ้านนาสาร	๓๒๐.๐๐	๕.๒๒	๒๕๕.๐๐	๓๙๓.๘๓	๖๙.๑๓	๓๖๙.๕๓
	๑๐๐.๐๐	๑๕.๓๒	๓๕.๔๒	๕๕.๒๖	๘.๓๒	๕๑.๐๕
๔. ไร่ยา	๑,๒๒๒.๐๐	๘.๘๕	๓๓๑.๕๘	๘๙๐.๕๐	๑๕.๐๒	๑๓๕.๓๑
	๑๐๐.๐๐	๒๔.๕๓	๓๐.๔๑	๖๘.๓๖	๑.๒๓	๑๔.๓๕
๕. กาญจนบุรี	๔๔๓.๕๓	๓.๒๓	๔๖๔.๕๒	๕๐๖.๐๕	๒๒.๐๐	๒๔๑.๓๕
	๑๐๐.๐๐	๓๑.๘๐	๕๓.๐๖	๕๐.๓๓	๒.๒๑	๒๔.๒๕
๖. ศิริรัฐนิคม	๑,๓๔๔.๐๐	๔.๓๓	๘๕๒.๕๐	๕๐๓.๓๑	๒.๓๔	๓๓๒.๕๐
	๑๐๐.๐๐	๕๑.๕๓	๖๒.๕๕	๓๓.๓๔	๐.๒๑	๑๓.๒๓
๗. ทาฉาง	๑,๑๕๔.๕๐	๘.๕๐	๖๓๕.๓๖	๕๓๓.๐๕	๓.๖๐	๓๓๖.๖๓
	๑๐๐.๐๐	๕๔.๕๓	๕๘.๒๐	๕๑.๑๕	๐.๖๕	๒๐.๕๑
๘. ทาชนะ	๑,๑๕๕.๐๐	๘.๓๓	๘๐๐.๐๐	๓๕๘.๐๓	๖.๕๓	๒๑๕.๓๐
	๑๐๐.๐๐	๕๘.๓๕	๖๔.๒๖	๓๐.๑๕	๐.๖๐	๑๘.๕๕
๙. คอนสัก	๓๓๔.๐๐	๒.๕๒	๑๕๓.๓๖	๑๑๕.๖๕	๒๑.๐๐	๓๒.๕๓
	๑๐๐.๐๐	๖๐.๓๖	๕๔.๐๕	๓๕.๖๒	๖.๒๕	๒๑.๖๕
๑๐. พระแสง	๑,๓๘๒.๐๖	๑๐.๐๑	๓๘๘.๒๕	๕๙๒.๓๓	๑.๐๐	๘๖.๐๒
	๑๐๐.๐๐	๓๐.๓๓	๕๓.๐๕	๕๒.๘๕	๐.๐๓	๖.๒๒

* พื้นที่เมือง คือพื้นที่ในเขตเทศบาลเมือง เทศบาลตำบลและเขตสุขาภิบาล

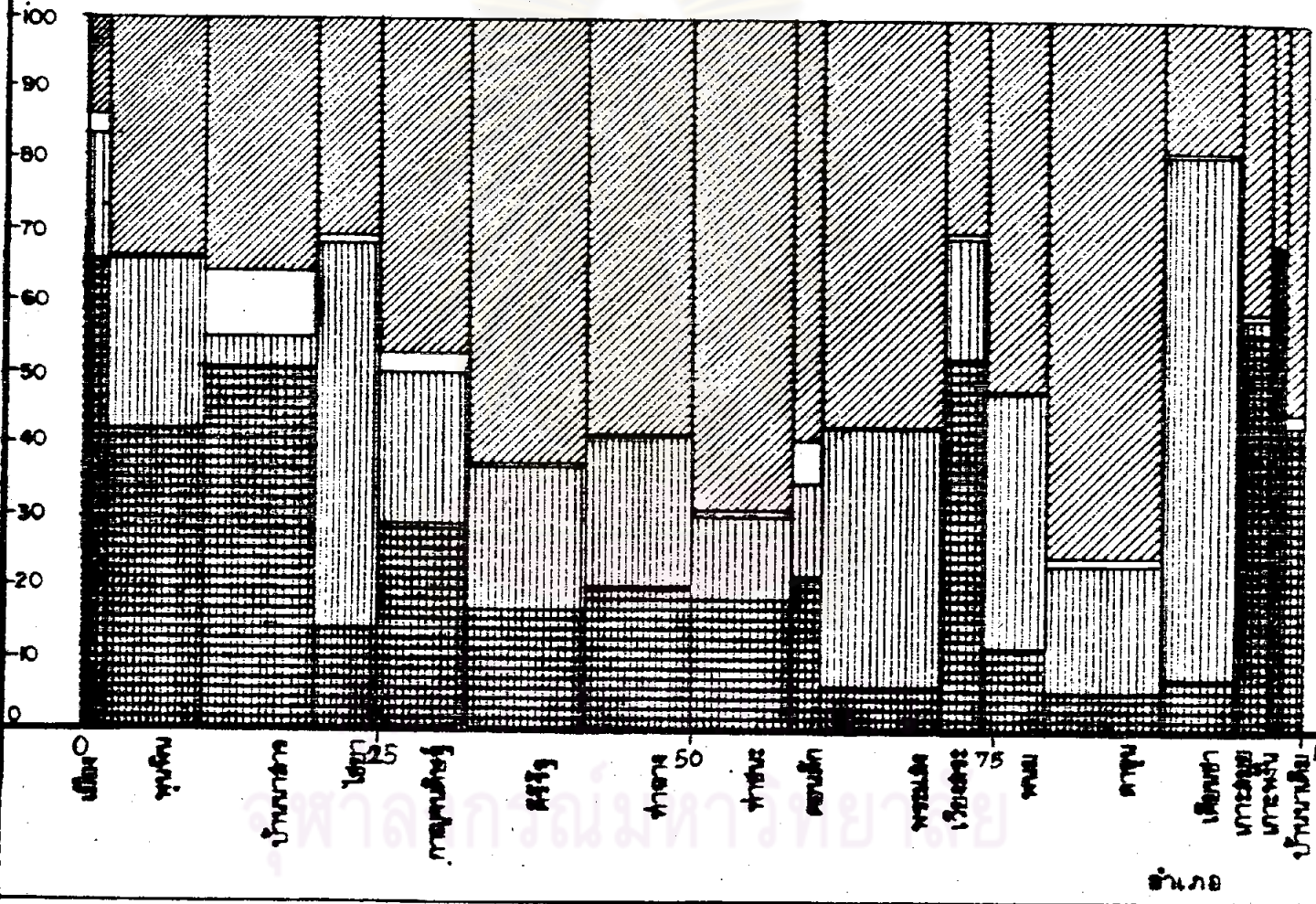
ตารางกิโลเมตร

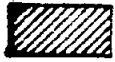

อำเภอ	พื้นที่ทั้งหมด	รอยละ	พื้นที่ป่าไม้	พื้นที่ชลประทาน	พื้นที่เมือง	ใช้ปลูกพืชเศรษฐกิจ
๑๑. เวียงสระ	๔๕๐.๐๐	๓.๕๘	๑๕๒.๐๐	๓๓๕.๕๕	๓.๐๕	๒๕๓.๓๓
	๑๐๐.๐๐	๓๕.๒๕	๒๕.๕๘	๖๕.๓๘	๐.๖๕	๕๒.๓๘
๑๒. พนม	๓๐๓.๐๐	๕.๐๕	๓๖๖.๓๒	๓๓๕.๒๘	๒.๐๐	๘๒.๓๕
	๑๐๐.๐๐	๓๕.๓๕	๕๒.๑๓	๕๓.๕๕	๐.๒๘	๑๑.๓๑
๑๓. กาญจน	๑,๓๐๐.๐๐	๕.๕๒	๕๕๕.๐๐	๓๐๑.๐๐	๑๕.๐๐	๓๒๒.๓๒
	๑๐๐.๐๐	๘๘.๓๖	๓๕.๓๐	๒๓.๑๕	๑.๑๕	๕.๕๖
๑๔. เขียนซา	๘๕๐.๐๐	๖.๑๖	๑๖๐.๐๐	๖๘๓.๕๖	๒.๐๕	๖๕.๕๐
	๑๐๐.๐๐	๕๕.๕๒	๑๕.๕๒	๘๐.๕๕	๐.๒๕	๓.๓๕
๑๕. เกาะสมุย	๓๑๕.๐๕	๒.๓๑	๑๓๒.๐๐	๑๘๓.๕๖	๓.๕๕	๑๓๕.๕๖
	๑๐๐.๐๐	๕๓.๒๓	๕๑.๓๓	๕๓.๕๕	๑.๐๕	๕๖.๐๖
๑๖. เกาะพะงัน	๑๕๓.๐๐	๑.๕๐	๖๐.๐๐	๑๓๓.๐๐	-	๑๕.๕๓
	๑๐๐.๐๐	๕๕.๖๓	๓๑.๐๕	๖๕.๕๑	-	๑๐.๐๓
๑๗. กิ่งอำเภอย่านนาเทียม	๑๕๕.๐๐	๑.๓๖	๑๐๕.๐๕	๘๐.๖๕	๓.๒๓	๘๐.๓๕
	๑๐๐.๐๐	๕๕.๕๕	๕๕.๕๕	๕๒.๕๒	๑.๓๕	๕๒.๕๕
รวม	๑๓,๘๐๒.๑๕	๑๐๐.๐๐	๖,๓๕๑.๒๕	๖,๘๘๕.๓๘	๑๕๒.๕๑	๓,๑๐๑.๕๕
	๑๐๐.๐๐	-	๕๕.๑๓	๕๕.๕๕	๑.๓๒	๒๒.๕๓

สัดส่วนประเภทการใช้ที่ดินในอำเภอต่างๆ ซึ่งแบ่งตามสัดส่วนพื้นที่-

อำเภอ ปี 2520

พื้นที่

-
พื้นที่ป่าไม้
-
พื้นที่การเกษตรที่สามารถขยายได้ในอนาคต
-
พื้นที่เมือง
-
พื้นที่การเกษตรที่เฉพาะปลูกข้าว

การเปรียบเทียบความสามารถในการรับจำนวนประชากร ระหว่างการคำนวณมูลค่าของ
กิจกรรม จากการศึกษาและการคำนวณมูลค่าจากกองบัญชีประชาชาติ

การคำนวณรายได้จากการกิจกรรมในจังหวัดสุราษฎร์ธานี คำนวณได้ดังนี้ คือ

๑. โดยนำผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ของพืชตั้งแต่ปี ๒๕๑๐ ถึงปี ๒๕๒๐ โดยประมาณ
มาหาค่าเฉลี่ยต่อไร่ คูณด้วยขนาดพื้นที่เก็บเกี่ยวเป็นผลผลิตในพื้นที่ทั้งหมด คูณด้วยราคา
ที่กสิกรขายได้ในแต่ละพืชเศรษฐกิจ ลบด้วยต้นทุนการผลิตในแต่ละพืช จึงเป็นเงินรายได้
จากการกิจกรรมทั้งหมด เป็นมูลค่า ๑,๙๐๒.๒ ล้านบาท เมื่อเปรียบเทียบกับมูลค่าที่
คำนวณจากกองบัญชีประชาชาติ ในปี ๒๕๒๐ ซึ่งโดยประมาณการไว้ มีมูลค่า ๔๔๖.๖ ล้าน
บาท แต่มูลค่าในปี ๒๕๒๒ ซึ่งเป็นฉบับปรับปรุงใหม่ มีมูลค่า ๑,๙๐๔.๑ ล้านบาท ใน
ราคาตลาด และเป็นมูลค่าใกล้เคียงกับมูลค่าจากการคำนวณในการวิเคราะห์

๒. เมื่อได้เปรียบเทียบมูลค่าจากการคำนวณของกองรายได้ประชาชาติ ซึ่งมี
มูลค่าต่ำกว่ามูลค่าที่คำนวณได้จากการวิเคราะห์ เพื่อใช้ในการเปรียบเทียบถึงความ
สามารถในการรับจำนวนประชากรในอาชีพกสิกรรมในระดับตำบล

จึงได้นำมูลค่าที่กองบัญชีประชาชาติได้ประมาณการไว้ นำมาคำนวณหาความ
สามารถในการรับจำนวนประชากรในระดับตำบลซึ่งรับได้จากการกิจกรรม และนำมูลค่าที่ได้
จากการคำนวณจากการวิเคราะห์ มาใช้คำนวณความสามารถในการรับจำนวนประชากร
ของพื้นที่ซึ่งสามารถรับได้ เป็นการเปรียบเทียบถึงความสามารถรับจำนวนกสิกรต่ำสุดและ
สูงสุด จากรายได้ในกิจกรรม โดยนำ G.D.P. เฉพาะจากการกิจกรรมของกองบัญชี
ประชาชาติใหม่ค่าเป็น ๑๐๐ และเฉลี่ยเป็นมูลค่าจากการกิจกรรมในระดับอำเภอ โดยใช้
สัดส่วนมูลค่าที่คำนวณได้จากการวิเคราะห์ ได้ดังนี้คือ

ตารางที่ ๕๐ จำนวนครัวเรือนกลีกรที่สามารถรับได้ในระดับต่ำและระดับสูง ปี ๒๕๓๐

พันบาท

อำเภอ	รายได้ จากการ คำนวณ	ร้อยละ	รายได้จากการ คำนวณของ กองบัญชี ประชาชาติ	จำนวนครัวเรือนที่รับได้	
				จากการ คำนวณ	จากกองบัญชี ประชาชาติ
เมือง	๑๓๔,๖๐๘	๑๐.๓๖	๑๐๑,๓๒๔	๘,๓๖๐	๕,๕๒๖
พุนพิน	๓๐๐,๕๔๔	๑๓.๖๖	๑๓๕,๒๓๔	๑๖,๑๑๑	๘,๓๕๐
บ้านนาสาร	๓๒๕,๒๑๘	๑๓.๒๓	๑๓๐,๕๒๓	๑๒,๐๓๓	๖,๘๘๓
ไชยา	๔๑,๓๓๒	๔.๓๔	๔๓,๑๖๐	๔,๓๖๐	๒,๕๒๔
กาญจนบุรี	๑๓๘,๓๓๐	๔.๑๘	๔๐,๔๐๓	๓,๕๓๑	๔,๓๓๒
คีรีรัฐนิคม	๑๑๑,๐๓๘	๖.๕๒	๖๘,๓๒๖	๕,๘๕๒	๓,๕๕๔
หาดง	๖๓,๖๐๘	๓.๘๓	๓๘,๑๖๔	๓,๖๒๔	๒,๑๐๐
พาดิน	๑๐๕,๐๐๘	๖.๑๓	๖๐,๔๓๓	๕,๖๒๘	๓,๒๖๓
คอนสัก	๓๐,๕๒๓	๑.๓๘	๑๓,๖๖๐	๑,๖๖๖	๘๘๓
พระแสง	๕๐,๕๓๘	๒.๘๓	๒๘,๓๐๒	๒,๓๐๘	๑,๕๓๑
เวียงสระ	๑๔๓,๕๔๔	๔.๖๓	๔๕,๕๓๔	๓,๕๑๑	๔,๕๔๕
พนม	๔๑,๕๓๔	๒.๕๓	๒๓,๕๓๔	๒,๒๒๑	๑,๒๔๕
ตาชูน	๔๕,๐๕๘	๒.๖๕	๒๖,๑๕๕	๒,๕๑๕	๑,๕๐๒
เคียนซา	๒๕,๒๔๔	๑.๕๘	๑๕,๓๐๐	๑,๓๕๖	๓๕๔
เกาะสมุย	๑๐๘,๘๐๒	๖.๓๘	๖๓,๐๕๘	๕,๘๓๒	๓,๓๔๐
เกาะพะงัน	๑๑,๕๓๖	๐.๖๕	๖,๓๐๘	๖๖๑	๓๖๐
กิ่งอำเภอ บ้านนาเดิม	๓๖,๖๓๘	๒.๑๕	๒๑,๒๑๒	๑,๕๖๖	๑,๑๓๓
รวม	๑,๓๐๒,๒๑๘	๑๐๐	๘๔๖,๖๐๐	๘๑,๓๕๓	๕๒,๕๕๘

* มูลค่าจากการคำนวณ ÷ ค่าใช้จ่ายครัวเรือน = ๑๔.๖๕๕๖๖ พันบาท

๒ มูลค่าจากกองบัญชีประชาชาติ ÷ ค่าใช้จ่ายครัวเรือน = ๑๔.๖๕๕๖๖ พันบาท

จากตารางที่ ๔๐ เห็นได้ว่าจำนวนครัวเรือนที่สามารถรับได้เนื่องจากมูลค่า
ที่คำนวณได้จากกองบัญชีประชาชาติ ซึ่งเป็นความสามารถรับค่าในการรับจำนวนกสิกรได้
๕๒,๔๔๕ ครัวเรือน และความสามารถรับได้จากการคำนวณการวิเคราะห์รับจำนวน
ครัวเรือนได้ ๕๐,๒๔๗ ครัวเรือน ให้เป็นความสามารถสูงสุดในการรับจำนวนประชากร
จากการกสิกรรม ทั้งนี้ จำนวนครัวเรือนในระดั้มค่าและระดั้มสูงมีความแตกต่างถึง
๒,๑๙๘ ครัวเรือน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๔.๓.๔ การจัดลำดับพื้นที่ยากจนในเขตชนบทของจังหวัดสุราษฎร์ธานี

การจัดกลุ่มพื้นที่ยากจนโดยหาความสัมพันธ์ระหว่างรายได้เฉลี่ยของครัวเรือนในอำเภอต่าง ๆ และความสามารถในการรับจำนวนประชากรเพิ่มได้มากที่สุด เมื่อใช้พื้นที่ถดถอยที่โดยเปรียบเทียบกับจำนวนถดถอย ปี ๒๕๒๐ โดยให้แกน X เป็นรายได้เฉลี่ยของครัวเรือนถดถอยในอำเภอต่าง ๆ และให้จัดกลุ่มรายได้เป็น ๓ กลุ่ม โดยให้ครัวเรือนถดถอยที่มีรายได้สูงกว่าและต่ำกว่าค่า Mean (จำนวน ๒๐.๓๔ พันบาท) ๒๐ % เป็นครัวเรือนที่มีรายได้ระดับกลาง คือมีค่าระหว่าง ๑๖.๒๗ พันบาท ถึง ๒๔.๔๑ พันบาท ครัวเรือนที่มีรายได้จากถดถอยต่ำกว่า ๑๖.๒๗ พันบาท เป็นครัวเรือนที่ยากจน และครัวเรือนที่มีรายได้เฉลี่ยสูงกว่า ๒๔.๔๑ พันบาท เป็นครัวเรือนที่มีรายได้สูง และให้แกน X แทนจำนวนครัวเรือนที่สามารถรับได้เพิ่ม ซึ่งมีค่า Mean = ๖,๕๖๓ ดังนั้นอำเภอที่สามารถรับจำนวนครัวเรือนถดถอยได้มากกว่า ๖,๕๖๓ ครัวเรือน จึงเป็นอำเภอที่สามารถรับครัวเรือนถดถอยได้สูง จากแผนภูมิหน้า ๒๐๑ จึงจัดกลุ่มอำเภอได้เป็น ๓ กลุ่ม คือ

- ๑. อำเภอที่ยากจนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี คืออำเภอเกาะพะงัน อำเภอคอนสติก อำเภอพระแสง อำเภอเคียนซา อำเภอกาญจนดิษฐ์และอำเภอไชยา ซึ่งแบ่งเป็นกลุ่มย่อยได้ ๒ ลักษณะ คือ
  - ก. อำเภอที่ยากจนและรับจำนวนถดถอยเพิ่มได้น้อย คือ อำเภอเกาะพะงัน อำเภอคอนสติก อำเภอกาญจนดิษฐ์
  - ข. อำเภอที่ยากจนแต่รับจำนวนถดถอยเพิ่มได้มาก คือ อำเภอพระแสง อำเภอเคียนซา และ อำเภอไชยา
- ๒. อำเภอที่มีรายได้นานกลาง คือ กิ่งอำเภอบ้านนาเคิม อำเภอพนม อำเภอเกาะสมุย อำเภอหาดง อำเภอคีรีรัฐนิคม อำเภอเมือง และ อำเภอเวียงสระ
- ๓. อำเภอที่มีรายได้สูง คือ อำเภอท่าชนะ อำเภอบ้านนาสาร อำเภอตาชูน และ อำเภอพุนพิน

ตารางที่ ๔๑ จำนวนครัวเรือนที่รับได้เพิ่มสูงสุดและรายได้ครัวเรือนปี ๒๕๒๐

อำเภอ	รายได้จาก กิจกรรม พัฒนา	ครัวเรือน กสิกร	รายได้เฉลี่ย ต่อครัวเรือน พัฒนา	จำนวน ครัวเรือน ที่รับได้เพิ่ม
เมือง	๑๓๔,๖๐๔	๓,๕๕๔	๒๓.๑๓	๕,๒๓๔
พุนพิน	๓๐๐,๕๕๔	๔,๐๒๕	๓๓.๕๕	๑๓,๑๕๓
บ้านนาสาร	๒๒๕,๒๑๔	๖,๔๓๔	๓๒.๓๔	๖,๑๕๑
ไชยา	๔๑,๑๑๒	๕,๒๐๑	๑๕.๖๔	๑๕,๕๑๐
กาญจนภิษย์	๑๓๔,๓๓๐	๑๐,๑๕๒	๑๓.๓๓	๒,๓๓๑
คีรีรัฐนิคม	๑๑๑,๐๓๔	๕,๕๕๐	๒๒.๓๑	๓,๕๓๔
ทาดาง	๖๓,๖๐๔	๓,๒๕๔	๒๐.๓๕	๕,๑๕๕
ทาดนะ	๑๐๕,๐๐๔	๕,๑๕๓	๒๕.๑๐	๕,๕๑๒
คอนสัก	๓๐,๕๒๓	๒,๕๕๒	๑๐.๒๔	- ๑๕๖
พระแสง	๕๐,๕๓๔	๕,๕๕๒	๑๑.๐๓	๑๕,๐๕๓
เวียงสระ	๑๕๓,๕๕๕	๖,๓๓๕	๒๓.๑๕	๕,๐๖๑
พนม	๕๑,๕๓๔	๒,๒๕๖	๑๕.๐๕	๖,๓๓๖
ตาขุน	๕๕,๐๕๕	๑,๑๕๕	๑๕.๐๑	๕,๓๖๒
เคียนซา	๒๕,๒๕๕	๒,๒๓๖	๑๑.๑๓	๑๑,๓๕๔
เกาะสมุย	๑๐๕,๕๐๒	๕,๒๕๐	๒๐.๕๓	๖๓๖
เกาะพะงัน	๑๑,๕๓๖	๑,๑๕๓	๕.๖๓	๓,๐๓๕
กิ่งอำเภอบ้านนาเดิม	๑๖,๖๓๔	๒,๑๕๒	๑๖.๓๓	- ๒๑๕
รวม	๑,๓๐๒,๒๑๕	๓๕,๖๕๓	๒๐.๑๕	๑๑๑,๕๓๖

จำนวนครัวเรือนที่รับได้สูงสุด ครอบคลุมจำนวนครัวเรือน ปี ๒๕๒๐
จากตารางที่ ๓๓

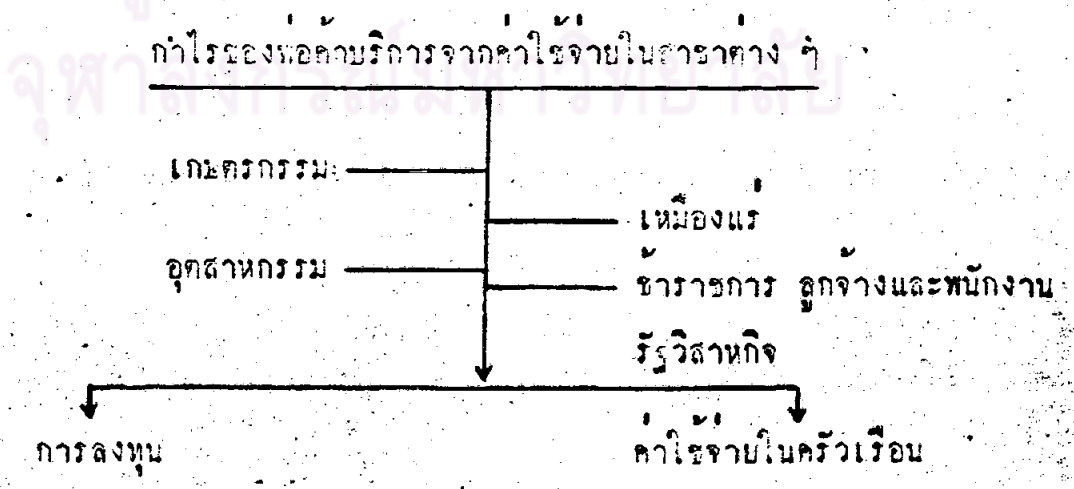

๔.๕ ความสามารถของประชากรเกษตรในการเลี้ยงประชากรเมือง

อาชีพของประชากรเมืองจะอยู่ได้ ต้องพึ่งพาอยู่กับรายได้ของประชากรเกษตร ถ้าหากเกษตรกรมีรายได้ ก็จะสามารถขายตัวของกิจการค้า และบริการในเมือง ขยายตัวตามไปด้วย เพราะเงินรายได้จากเกษตรกรกรมต่าง ๆ จะต้องนำมาใช้จ่ายในเมือง อันเป็นแหล่งกลางในการบริการสินค้าของชุมชน ในการซื้อสินค้าและบริการ ทั้งทางด้านอุปโภคบริโภคในครัวเรือน และการลงทุนในการทำการเกษตรกรรมเช่น ปุ๋ย ยาปราบศัตรูพืช เครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรค ของใช้จำเป็นในครัวเรือนและอื่น ๆ สิ่งเหล่านี้จะต้องซื้อในเมือง จากจำนวนเงินที่ประชากรเกษตรนำมาใช้จ่ายในเมืองดังกล่าวแล้ว พ่อค้าบริการในเมืองจะได้เงินจำนวนหนึ่ง อันเป็นผลกำไรในการประกอบธุรกิจบริการนั้น ๆ และประชากรในเมืองเหล่านี้จะยังมีอยู่ได้ด้วยเงินจากผลกำไรเหล่านี้

ฉะนั้นในการศึกษาจึงต้องการทราบว่าประชากรเกษตรกรรมในพื้นที่จะสามารถเลี้ยงประชากรเมืองได้ในจำนวนเท่าไร โดยคิดค่าใช้จ่ายในครัวเรือน

ในการศึกษาจะได้แบ่งการศึกษาออกเป็นค่าใช้จ่ายในการลงทุน และค่าใช้จ่ายในการอุปโภคและบริโภคของครัวเรือน ที่จะต้องใช้จ่ายผ่านพ่อค้าบริการในเมือง อันเป็นส่วนที่ก่อให้เกิดตลาดการค้า และเป็นส่วนกำไรที่ทำให้พ่อค้าบริการมีรายได้ในการดำรงชีวิตอยู่ได้ ฉะนั้นในการศึกษาจึงแยกศึกษาเป็น ๔ สาขา ในลักษณะเดียวกันกับการศึกษาความสามารถในการรับจำนวนประชากรจากผลผลิตในพื้นที่

๔.๔.๑ การคำนวณรายได้อของประชากรนอกเกษตร เนื่องจากค่าใช้จ่ายในการลงทุนและการอุปโภคบริโภคของประชากร ที่ประกอบอาชีพเศรษฐกิจหลักของจังหวัด

รายได้อของประชากรนอกเกษตรอื่นเนื่องมาจากการลงทุนในการทำเกษตรของเกษตรกร ในการศึกษาค่าใช้จ่ายจะกล่าวหาความเป็นจริงเนื่องจากข้อมูลในการทำเกษตรกรรม เช่น การทำกสิกรรม ปศุสัตว์ ประมงและป่าไม้ จะต้องใช้เครื่องมือในการประกอบธุรกิจจากการบริการในเขตเมืองทั้งหมด เช่นวีลค์, การโค่นไม้ เลื่อยไม้และอาหารสัตว์ (ในการเลี้ยงสัตว์) แต่เนื่องจากไม่มีข้อมูลด้านนี้จึงต้องใช้ตัวเลขเฉพาะทางด้านการกสิกรรมและประมง ต้นทุนในการทำป่าไม้และเลี้ยงสัตว์คงใช้ประมาณการจากต้นทุนในการทำกสิกรรม โดยเพิ่มเป็นสัดส่วนค่าใช้จ่ายของกสิกรในจำนวนเงินที่ผ่านมือพ่อค้าบริการ

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๔๒ อัตรากำลังค่าใดก็ได้ที่สถานธุรกิจประเภทต่าง ๆ ได้รับ

ประเภท	คนงาน ๕ - ๙ คน	คนงาน ๑๐ คนขึ้นไป	ค่าตัวเฉลี่ย
๑. ค่าอาหารและเครื่องดื่ม	๑๕.๘๖	๑๐.๖๓	๑๓.๒๖
ขายผลไม้	๒๖.๘๕	๑๔.๓๓	
ขายของชำ	๕.๕๙	๓.๖๓	
อาหาร เครื่องดื่ม	๑๔.๕๖	๖.๕๔	
ภัตตาคาร สถานที่ขายอาหาร เนื้อสัตว์	๑๖.๕๖	๑๓.๘๑	
	-	๑๔.๓๓	
๒. ค่าเครื่องนุ่งห่ม	๑๓.๑๕	๑๕.๐๘	๑๔.๑๑
ขายเครื่องแต่งกาย	๓.๐๕	๔.๖๑	
ขายรองเท้า	๓๑.๓๒	๔.๒๘	
เครื่องสำอาง	๑๕.๐๘	๓๖.๕๙	
สรรพสินค้า	-	๖.๘๖	
๓. ใช้อุปกรณ์	๑๙.๐๑	๑๘.๘๕	๑๘.๙๓
ขายเครื่องเรือนและ เครื่องตกแต่ง	๐.๓๓	๒.๕๕	
เครื่องใช้ในครัว	๔.๕๘	๕.๕๘	
เครื่องใช้ในครัวเรือนอื่น ๆ	๓๐.๐๑	๑๐.๘๓	

สำนักงานกฤษฎีกา, สำนักงานสถิติแห่งชาติ,
การค้ำและธุรกิจการบริการ พ.ศ.๒๕๑๙ หัวราชอาณาจักร
สำรวจเศรษฐกิจ), หน้า ๙๔, ๘๖.

รายงานสำมะโนธุรกิจทาง
(กรุงเทพมหานคร : กอง

ประเภท	คนงาน ๕ - ๙ คน	คนงาน ๑๐ คนขึ้นไป	ค่าตัวเฉลี่ย
๑. วิทยาลัยการ ทอผ้าฝ้ายอื่น ๆ	๐๐.๖๖ -	๖.๘๙ ๓๘.๕๓	
๔. ค้าหัตถะ งานบริการ การให้เช่า บริการ	๔๑.๐๕ ๒๔.๘๒ ๖๖.๐๔ ๓๒.๒๙	๒๐.๐๖ ๒๖.๕๙ ๒๙.๓๙ ๓.๓๙	๓๐.๕๕
๕. ค้ามันเทียนและอานหนังสือ ร้านขายหนังสือ ร้านขายเครื่องเขียน ร้านขายผลิตภัณฑ์กระดาษ มันเทียน	๓.๖๓ - ๖.๘๑ ๒๙.๘๓ ๔.๘๘ -	๑๒.๒๑ - ๒๔.๔๔ ๑.๓๔ ๖.๘๖	๘.๘๒
๖. ค้ารักษาพยาบาล ร้านขายยา	๓.๕๙ ๓.๕๙	๑๓.๕๑ ๑๓.๕๑	๑๒.๕๕
๗. ยาสูบและเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ภัตตาคาร ขายอาหาร ขายของชำ อาหาร ยาสูบ	๑๓.๕๓ ๑๖.๕๕ ๕.๕๙ ๑๘.๕๖	๘.๑๓ ๖.๕๔ ๓.๖๓ ๑๓.๘๑	๑๐.๘๓
๘. ใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด นางสรรพสินค้า ร้านขายสินค้าทั่วไป	๒๓.๐๙ ๑๐.๐๕ ๑๑.๐๑	๒๖.๒๗ ๖.๘๖ ๒๓.๒๖	๒๔.๘๓

ประเภท	คนงาน ๕ - ๕ คน	คนงาน ๑๐ คนขึ้นไป	ค่าตัวเฉลี่ย
ขายสินค้าเบ็ดเตล็ด ซึ่งมิได้จัดประเภท	๓.๕๑	.๕๕	
คักมธบาย	๖๓.๐๑	๓๑.๓๔	
แต่งผมสตรี	๕๒.๒๕	๒๕.๒๓	
ห้องถ่ายรูป	๕.๕๕	๒๓.๓๒	
วิทยุ โทรทัศน์	-	.๕๕	
๕. น้ำมันเชื้อเพลิง	๕.๓๐	๒.๓๖	๓.๓๓
๑๐. อะไหล่	๑๕.๑๔	๖.๓๓	๑๐.๕๖
๑๑. เครื่องจักรอุตสาหกรรม	๓.๕๕	๑๕.๔๐	๔.๖๔
๑๒. เคมีภัณฑ์และยา	-	๑๐.๓๕	๑๐.๓๕
๑๓. แร่และโลหะ	-	๑๓.๐๓	๑๓.๐๓
๑๔. กระจก	๕.๐๐	๑๕.๑๒	๕.๕๖

ตารางที่ ๒๐ การลงทุนในสินทรัพย์ถาวรของคณะผู้บริหารท่าอากาศยาน

บาท

ประเภท	ซาก	ปู	น้ำมัน	ต้นทุนการผลิต
๑. ขางพารา	-	๑๕๘.๐๐	-	๘๑๘.๐๐
✓ รอยละ	-	๑๓.๘๒	-	๑๐๐.๐๐
๒. มะพร้าว	-	๖๓๐.๐๐	-	๓๕๐.๐๐
✓ รอยละ	-	๘๒.๖๖	-	๑๐๐.๐๐
๓. ราว	๑๘.๘๓	๘.๑๘	-	๑๓๓.๓๓
✓ รอยละ	๑๑.๑๒	๓.๑๓	-	๑๐๐.๐๐
๔. เงานะ	๓๐๐.๐๐	๖๓๐.๐๐	๕๕๐.๐๐	๒,๕๒๐.๐๐
✓ รอยละ	๑๐.๒๓	๒๑.๒๓	๑๕.๐๓	๑๐๐.๐๐
๕. ทุเรียน	๓๐๘.๑๐	๖๓๖.๘๐	๕๕๒.๑๐	๓,๐๐๐.๐๐
✓ รอยละ	๑๐.๒๓	๒๑.๒๓	๑๕.๐๓	๑๐๐.๐๐
๖. สมเด็จพระนางเจ้า	๖๐๐.๐๐	๓๐๐.๐๐	-	๒,๑๐๐.๐๐
✓ รอยละ	๒๔.๕๓	๑๘.๒๘	-	๑๐๐.๐๐
๗. ชาวไทย	๒๐.๓๓	๘.๑๐	-	๒๓๘.๖๐
✓ รอยละ	๘.๕๐	๓.๘๐	-	๑๐๐.๐๐
๘. มีนดำปะหลัง	-	๕.๒๖	-	๓๖๖.๑๓
✓ รอยละ	-	๑.๖๖	-	๑๐๐.๐๐
๙. กาน้ำ	๕๓.๘๖	๓๐๐.๐๐	-	๒,๐๘๘.๓๐
✓ รอยละ	๒.๑๐	๑๘.๓๖	-	๑๐๐.๐๐
๑๐. ทุเรียน	๕๒๘.๐๓	๓๘๘.๓๘	๕๖.๘๘	๑,๒๘๒.๘๓
✓ รอยละ	๓๘.๑๖	๒๓.๘๘	๓.๘๘	๑๐๐.๐๐

ประเภท	ชนิด	ปูบ	น้ำมัน	ต้นทุนการผลิต	
๑๑. ไม้มัด		๓๐๕.๓๐	๕๓๘.๕๐	-	๒,๐๐๐.๐๐
	รอยตะ	๑๐.๓๖	๓๑.๓๓	-	๑๐๐.๐๐
๑๒. อื่น ๆ		๑๓๔.๓๑	๑๓๘.๖๑	๑๐๐.๓๕	๘๓๖.๐๐
	รอยตะ	๑๕.๓๔	๒๐.๓๒	๑๑.๕๑	๑๐๐.๐๐

หมายเหตุ.- พืชอื่น ๆ ไร่ละสวนถั่วเฉลี่ยของพืชทุกชนิด

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๔๔ จำนวนเงินที่เก็บของพ่อค้าบริการในจังหวัดเนื่องจากการหักสิทธิกรม

พันบาท

ประเภท	ต้นทุนผลิต รวม	เงินหักสิทธิ์ขอ				ส่วนที่เป็นกำไรของพ่อค้าบริการ			
		ยานึก	ปุ๋ย	น้ำมัน	รวม	ยานึก	ปุ๋ย	น้ำมัน	รวม
๑. บ้างพารา	๕๕๓,๐๑๖	-	๓๕,๕๘๓	-	๓๕,๕๘๓	๘,๑๕๖	-	-	๘,๑๕๖
๒. มะพร้าว	๒๓๕,๔๖๒	-	๑๕๕,๖๑๖	-	๑๕๕,๖๑๖	๒๐,๕๕๕	-	-	๒๐,๕๕๕
๓. ข้าว	๓๐,๒๓๓	๓,๘๑๕	๒,๑๕๕	-	๑๐,๐๑๓	๑,๐๘๐	-	-	๑,๐๘๐
๔. เงาะ	๒๑๓,๖๓๘	๕๖,๓๖๓	๑๑๕,๒๖๒	๘๑,๘๓๒	๒๕๓,๔๕๗	๑๘,๕๕๖	๑,๕๓๑	-	๒๐,๐๘๗
๕. ทุเรียน	๕๐,๒๐๘	๕,๑๕๖	๑๐,๖๕๕	๓,๕๖๖	๒๓,๓๗๗	๑,๓๐๖	๑๓๘	-	๑,๔๔๔
๖. สมเขี้ยวหวาน	๓๐,๓๐๖	๘,๓๓๒	๕,๒๖๓	-	๑๓,๕๙๕	๑,๕๓๐	-	-	๑,๕๓๐
๗. ข้าวโพก	๑๑,๕๕๓.๕	๕๓๓	๕๓๖	-	๑,๐๖๙	๑๕๒	-	-	๑๕๒
๘. มันสำปะหลัง	๕,๐๙๒	-	๘๕	-	๘๕	๕	-	-	๕
๙. กาแฟ	๒๓,๕๕๕	๕๕๓	๓,๓๓๕	-	๓,๘๘๘	๕๑๓	-	-	๕๑๓
๑๐. พืชผัก	๑๖,๕๐๕	๕,๖๐๓	๕,๕๓๓	๑,๒๖๕	๑๑,๕๐๕	๑,๐๕๕	๓๐	-	๑,๑๐๕

ศูนย์วิจัยทรัพยากรน้ำ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประเภท	ต้นทุนผลิต รวม	เงินที่กสิกรซื้อ				ส่วนที่เป็นกำไรของพ่อค้าบริการ			
		ยางดิบ	ปุ๋ย	น้ำมัน	รวม	ยางดิบ	ปุ๋ย	น้ำมัน	รวม
๑๑. ไม้ผล	๕๑,๕๖๒	๕,๓๓๒	๑๑,๐๓๓	-	๑๖,๓๖๕	๑,๓๖๕	-	๑,๓๖๕	
๑๒. อื่น ๆ	๑๓๓,๓๖๓	๒๑,๓๓๕	๒๓,๕๕๓	๑๕,๓๑๘	๖๐,๒๐๖	๕,๓๖๖	๓๓๑	๕,๓๓๓	
รวม	๑,๓๘๕,๕๐๘.๕	๑๑๑,๖๖๗	๕๕๐,๓๑๓	๑๐๖,๓๘๕	๖๕๗,๕๖๕	๖๐,๖๖๕	๒,๕๑๐	๖๓,๑๓๕	

ศูนย์วิทยพัชการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๔๕ กำไรที่พ่อค้าบริการได้รับจากชาวประมง
เนื่องจากการลงทุนในการทำประมง

พันบาท

ประเภทสินค้า	ร้อยละ ของต้นทุน	มูลค่าข้อมู	ส่วนกำไรของพ่อค้าบริการ	
			ร้อยละของกำไร	กำไรทั้งหมด
อวน	๒.๘๖	๕,๑๑๘.๘๕	๒๘.๓๒	๑,๔๓๐.๑๓
พลัง จอม คราค มีก	.๑๒	๒๑๕.๓๘	๑.๑๒	๒.๔๑
เชือก	๑.๓๑	๒,๓๒๖.๓๕	๒๖.๕๘	๕๘๑.๒๒
รองเท้ายาง	๐.๐๘	๑๕๓.๑๘	๘.๒๘	๑๑.๘๖
เรือเพลิง	๕๐.๓๐	๓๒,๑๒๙.๓๕	๕.๖๓	๑,๘๒๙.๓๕
รวม	-	๓๙,๕๓๓.๙๕	-	๖,๑๕๕.๓๖

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เนื่องจากการลงทุนในการทำป่าไม้และปศุสัตว์ไม่มีรายละเอียดเพียงพอ ฉะนั้นในการคิดมูลค่าไรที่พ่อค้าบริการได้รับจากการประกอบอาชีพนี้ จึงคิดจากสัดส่วนของการลงทุนทางด้านกรรณกรรมเป็นหลักในการพิจารณา จากต้นทุนในการทำกรรณกรรมนั้น เงินที่พ่อค้าบริการได้รับอันเนื่องมาจากมูลค่าไรในการใช้จ่ายหรือวัสดุอุปกรณ์ของกรรณ เป็น ๔.๕๔ % ของต้นทุนการผลิตทั้งหมด โดยอาศัยจากตัวเลขดังนี้ จึงให้จำนวนเงินที่พ่อค้าบริการได้รับอันเนื่องจากการประกอบอาชีพเลี้ยงสัตว์และการทำไม้ เป็น ๔.๕๔ % ของต้นทุนการผลิตทั้งหมดด้วย จึงคิดเป็นเงินที่พ่อค้าบริการได้รับเงินค่าไรจากการประกอบอาชีพ = ๓,๔๐๓.๔๐ พันบาท (จากการทำไม้ (๕๕,๑๕๙.๔๙ + ๐.๐๕๕๔) + จากการเลี้ยงสัตว์ (๓๙,๖๘๒.๒๙ + ๐.๐๕๕๔) = ๒,๐๐๖.๒๒ + ๑๔๐๑.๕๔ พันบาท = ๓,๔๐๓.๔๐ พันบาท) ดังนั้นเงินที่พ่อค้าบริการได้รับจากการลงทุนในการทำเกษตรกรรมของเกษตรกร = กรรณกรรม + ประมง + ปศุสัตว์และป่าไม้ = ๖๓,๑๓๔ + ๖,๑๕๕.๓๖ + ๓,๔๐๓.๔๐ = ๗๒,๖๙๒.๑๖ พันบาท

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผลกำไรที่หักค่าบริการในเมืองไคร์บอันเนื่องจากประชากรเกษตรกรรม

๑. ผลกำไรจากการซื้อเครื่องยนต์ในการทำการกสิกรรมได้แก่รถแทรกเตอร์ เครื่องสูบน้ำและอื่น ๆ (จากตารางที่ ๖๐ ภาคผนวก) - ๕๑.๖๕ พันบาท

๒. ผลกำไรจากการลงทุนในการเกษตรกรรม
หน้า ๒๑๔ - ๓๓,๐๕๓.๑๖ พันบาท

๓. ผลกำไรจากค่าใช้จายครัวเรือนเกษตรกรรม ซึ่งมี ๓๘,๖๕๓ ครัวเรือน ค่าใช้จายครัวเรือนละ ๑๘,๖๕๔.๖๒ บาทต่อปี เป็นเงินทั้งหมด ๑,๕๖๙,๑๒๕.๓๐ พันบาท ตกเป็นผลกำไรให้แก่อบริการในเมือง (ตารางที่ ๔๖) - ๒๓๔,๓๘๑.๓๕ พันบาท

๔. ผลกำไรจากดอกเบี้ยที่เกษตรกรจ่าย
(ภาคผนวก) หน้า ๒๕๓ - ๕,๑๘๐.๖๓ พันบาท

รวมรายได้ของประชากรนอกเกษตรอันเนื่องมาจากอาชีพเกษตรกรรม
- ๓๙๓,๑๕๐.๘๓ พันบาท

เงินจำนวนนี้จะ เป็นเงินหมุนเวียนก่อให้เกิดตลาดการค้ารายได้สุทธิรอบที่ ๑ ที่มาจากรัฐเกษตรกรรม

เงินจำนวนนี้เป็น ๑๓.๕๓ % ของรายได้จากเกษตรกรรมทั้งหมด คือ

- ๑. รายได้จากทำการกสิกรรม - ๑,๓๐๒,๒๑๔.๐๐ พันบาท
- ๒. รายได้จากปศุสัตว์ - ๑๓๐,๓๕๔.๕๕ พันบาท
- ๓. รายได้จากประมง - ๕๓,๖๓๒.๒๑ พันบาท
- ๔. รายได้จากป่าไม้ - ๓๕๓,๑๕๙.๒๔ พันบาท
- รวมรายได้ของเกษตรกร - ๒,๘๓๙,๓๕๙.๐๐ พันบาท

๑. กำไรจากการขายเครื่องจักร และอุปกรณ์ที่ใช้ในการเกษตร - ๑.๑๒ % ของราคาขาย ในที่นี้เกษตรกรซื้อเครื่องจักรเป็นเงิน ๘,๑๘๓.๓๐ พันบาท

๒. ดอกเบี้ยจ่ายหักค่าใช้จาย และภาษี เหลือเป็นรายได้จากดอกเบี้ยทั้งหมด ๒๕.๕๔ % ของรายรับ เงินดอกเบี้ยจ่ายทั้งหมด ๑๒,๖๐๓.๐๑ พันบาท จากหน้า ๒๕๓.

ตารางที่ ๔๘ สัดสวนค่าใช้จ่ายที่ของงานหอความร่วมมือในการทำเหมืองแร่

ชนิดของแร่	น้ำมันเชื้อเพลิง	อะไหล่	ค่าเสื่อมราคา	ต้นทุน
พลวง	๐.๓๖	๑๕.๐๘	๐.๑๘	๑๐๐
แบไรท์	๒๑.๒๘	๑๕.๕๕	๒.๑๓	๑๐๐
ทังสเตน	๕๕.๕๘	๑๕.๑๓	๓.๘๓	๑๐๐
วุลแฟรม	.๕๕	๒๑.๕๕	๐.๖๘	๑๐๐
ซีเมนต์	๑๓.๐๘	๑๕.๓๘	๑.๓๑	๑๐๐

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๔๔ จำนวนเงินที่ผู้ประกอบการเหมืองแร่จ่ายซื้อสินค้าอุตสาหกรรม

พันบาท

ชนิดของแร่	ทันทุน	น้ำมันเชื้อเพลิง	อะไหล่	ค่าเสื่อมราคา
พลวง	๔๓๑.๓๐	๓.๕๔	๕๐.๐๐	.๔๕
แบไรท์	๕๑๓.๑๕	๑๕๓.๕๖	๑๓๖.๕๓	๑๕.๕๕
ทิงก	๘๓,๒๒๕.๕๓	๓๕,๖๓๒.๑๓	๑๖,๓๒๑.๕๘	๓,๓๕๐.๕๑
ซูลเฟรม	๕,๕๓๖.๓๓	๓๕.๘๕	๕๘๒.๒๐	๓๐.๕๕
บิปซิม	๑๒,๒๓๓.๘๐	๒,๐๕๘.๒๘	๒,๓๐๕.๓๓	๒๐๕.๕๕
รวม	๑๐๕,๓๖๕.๓๕	๔๒,๐๐๓.๘๓	๒๐,๒๓๖.๓๘	๓,๖๐๑.๖๐

ตารางที่ ๔๕ จำนวนเงินที่พ่อค้าบริการได้รับในการขายสินค้าอุตสาหกรรม

พันบาท

ประเภท	จำนวนเงิน	อัตรากำไร	กำไรของพ่อค้าบริการ
น้ำมันเชื้อเพลิง	๔๒,๐๐๓.๘๓	๓.๓๓	๑,๓๕๘.๘๖
อะไหล่	๒๐,๒๓๖.๓๘	๑๐.๕๖	๒,๑๑๖.๓๓
ค่าเสื่อมราคา	๓,๖๐๑.๖๐	๘.๖๘	๓๑๒.๖๒
รวม	๖๕,๘๔๑.๘๑	๒๒.๕๓	๓,๘๘๗.๘๑

ตารางที่ ๕๐ สัดส่วนการลงทุนในสินค้าอุตสาหกรรมของทุนการมลิตอุตสาหกรรม
ประเภทต่าง ๆ

บาท

ประเภท	ค่าเสื่อม ราคา	ตะปุ่นและ ลวด	วัสดุระเบิด	น้ำมัน	ไฟฟ้า	ทุน การมลิต หน่วย
น้ำมันระเหย	.๑๐	-	-	.๑๕	.๑๕	๑๕.๖๕
รวม	.๕๑	-	-	.๓๖	.๓๖	๑๐๐.๐๐
โรงสี	๓๐.๐๐	-	-	๔๐.๐๐	-	๗๐.๐๐
รวม	๑๔.๖๔	-	-	๓๔.๑๐	-	๑๐๐.๐๐
ไม้	๖.๖๐	-	๔.๕๐	๕๐.๐๐	๖.๐๐	๕๐.๐๐
รวม	๓.๓๓	-	๔.๓๓	๕๔.๕๕	๖.๖๖	๑๐๐.๐๐
น้ำแข็ง	.๕๒	-	-	-	๑๕.๐๐	๒๕.๑๕
รวม	๑.๓๔	-	-	-	๖๑.๐๐	๑๐๐.๐๐
ปลา	.๐๕	-	-	.๕๒	.๐๕	๖.๒๓
รวม	.๓๔	-	-	๔.๒๔	.๓๔	๑๐๐.๐๐
สิ่งไม้	-	๖.๐๐	-	-	๑.๕๓	๒๕.๑๕
รวม	-	๒๓.๔๖	-	-	๕.๖๔	๑๐๐.๐๐
โรงเลื่อย	๓๖๐.๐๐	-	-	๓๕๐.๐๐	๑,๐๐๐.๐๐	๗๐๔,๓๐๐.๐๐
รวม	.๓๔	-	-	.๓๓	.๕๕	๑๐๐.๐๐
ปลากระป๋อง	.๐๕	๑.๒๒	๐.๑๓	-	-	๓.๓๑
รวม	๔.๕๒	๑๖.๖๔	๒.๓๔	-	-	๑๐๐.๐๐
มันเส้น	.๐๕	-	-	-	-	.๕๓
รวม	๔.๕๖	-	-	-	-	๑๐๐.๐๐

ตารางที่ ๕๑ จำนวนเงินที่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมจ่ายซื้อสินค้าอุตสาหกรรมในการลงทุน

พันบาท

ประเภท	ต้นทุนการผลิตทั้งหมด	ค่าเสื่อมราคา	ตะปูและลวดกระป๋อง	วัสดุระเบิดกล่องกระดาษ	น้ำมัน	ไฟฟ้า
น้ำมันมะพร้าว	๓๒๒,๐๕๑.๖๘	๑,๖๕๓.๕๒	-	-	๒,๕๕๓.๕๒	๒,๕๕๓.๕๒
โรงสี	๑๒,๕๓๕.๐๐	๑,๓๕๓.๕๓	-	-	๕,๓๕๒.๕๕	-
โมหิน	๒๓,๕๕๕.๐๐	๑,๖๕๓.๗๑	-	๒,๑๐๕.๒๕	๑๐,๐๗๓.๐๐	๑,๕๐๑.๑๐
น้ำแข็ง	๓๐,๗๒๕.๕๕	๕๒๕.๕๑	-	-	-	๑๕,๓๗๕.๕๓
ปลาป่น	๓๓,๑๐๕.๒๐	๕๓๓.๕๕	-	-	๖,๐๖๐.๖๓	๕๓๓.๕๕
ลิ่งไม้	๕,๓๕๒.๕๕	-	๑,๒๓๓.๑๐	-	-	๓๐๕.๕๖
โรงเลื่อย	๑๓๐,๓๓๐.๓๕	๕๕๕.๖๓	-	-	๕๕๓.๕๕	๖๒๓.๓๐
มันเส้น	๕๕,๕๓๐.๑๐	๒,๓๓๕.๑๕	-	-	-	-
ปลากระป๋อง	๕,๕๓๑.๑๒	๕๐๕.๕๐	๑,๕๐๕.๕๕	๑๕๓.๐๕	๓๓,๓๖๓.๖๓	-
รวม	๖๕๕,๐๕๓.๑๕	๕,๓๓๑.๖๕	๒,๖๔๒.๕๕	๒,๓๐๑.๓๕	๕๓,๕๓๕.๖๖	๒๕,๑๕๖.๕๐

ตารางที่ ๔๒ จำนวนเงินที่ขอค่าบริการได้รับจากการซื้อสินค้า
ของผู้ประกอบการอุตสาหกรรม

พันบาท

ประเภท	จำนวนเงินขอ	อัตราค่าบริการทำกำไร	จำนวนเงิน ที่ขอค่าบริการได้รับ
ค่าเสื่อมราคา	๙,๓๓๑.๒๘	๘.๕๓	๗๙๘.๓๙
ตะปูลวด ครอบ	๒,๖๘๖.๕๘	๑๓.๐๓	๓๕๓.๖๒
วัตถุดิบเหล็ก	๒,๑๐๘.๓๙	๑๐.๓๙	๒๑๗.๐๕
กระดาษ	๑๙๓.๐๕	๙.๕๖	๑๘.๘๕
น้ำมัน	๒๓,๓๖๓.๖๓	๓.๓๓	๗๘๑.๘๖
รวม	๓๘,๑๒๐.๘๙	-	๒,๑๖๑.๖๘

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ในการคิดค่าใช้จ่ายครัวเรือนอุตสาหกรรมฐาน เนื่องจากครอบครัวอุตสาหกรรมฐาน อันประกอบด้วย โรงทำน้ำมันมะพร้าว ทำลึงไม้ ปลายัน มันเส้น อาหารกระป๋อง ขางรมควัน ทำน้ำแข็ง เลื่อยไม้ โรงสี โรงเลื่อย โรงทำอิฐ และ ไม้หิน แต่เนื่องจาก โรงสี ไม้หินและโรงทำอิฐ เป็นครัวเรือนที่อยู่นอกเขตเทศบาลหรือสุขาภิบาล ในการคิดค่าใช้จ่ายของครัวเรือนก็คิดรวมไปกับครอบครัวของเทศบาล แต่ในครอบครัวอุตสาหกรรมฐานบางประเภท แม้จะไม่ได้อยู่ในเขตเทศบาลแต่อยู่ภายใต้การดูแลนั้นก็คิดค่าอย่างใกล้ชิดกับชุมชน ฉะนั้น ลักษณะการใช้จ่ายของครัวเรือนจึงคิดค่าใช้จ่ายของครัวเรือนที่อยู่ในเขตเทศบาล

ในการคิดค่าใช้จ่ายครัวเรือนอุตสาหกรรมนั้นก็นำจำนวนครัวเรือนอุตสาหกรรมฐานทั้งหมด หักจำนวนโรงสี โรงอิฐและไม้หินออก แล้วนำครัวเรือนที่เหลือนำมาคิดเป็นค่าใช้จ่ายครัวเรือน จึงมีครัวเรือนอุตสาหกรรมฐานที่ตรงนำมาคิดค่าใช้จ่ายครัวเรือน = ๒๐๑ - (๑๒๐ + ๑๑ + ๘) = ๖๒ ครัวเรือน เป็นครัวเรือนอุตสาหกรรมฐานที่อยู่ในเขตอำเภอเมือง อำเภอพุนพินและอำเภอบ้านนาสาร รวม ๔๔ ครัวเรือน นอกนั้นเป็นครัวเรือนที่อยู่ในอำเภออื่น ๆ อีก (๖๒ - ๔๔) = ๑๘ ครัวเรือน

ฉะนั้น จึงเป็นค่าใช้จ่ายจากครัวเรือนอุตสาหกรรมฐานทั้งหมด

- = (๔๔ × ๓๓,๘๒๕.๘๖ บาท) + (๑๘ × ๑๘,๖๕๔.๖๒ บาท)
- = ๑,๔๘๘.๓๔ พันบาท + ๓๓๕.๓๘ พันบาท = ๑,๘๒๔.๑๒ พันบาท

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๔๓ ค่าใช้จ่ายในการอุปโภคบริโภคของครัวเรือนนอกสถานกรรมฐาน
 ในอำเภอเมือง อำเภอห้วยหิน และ อำเภอนานาชาติ
 เป็นเงินทั้งหมด ๑,๔๘๘.๓๔ พันบาท

พันบาท

ประเภท	ค่าใช้จ่าย		ค่าครองชีพตามบริการ	
	รายละเอียด	จำนวนเงิน	รายละเอียด	จำนวนเงิน
๑. ค่าอาหารและเครื่องดื่ม	๔๓.๖๖	๖๔๙.๘๑	๑๓.๒๖	๘๖.๑๖
๒. ค่าเครื่องนุ่งห่ม	๖.๕๓	๙๓.๓๘	๑๔.๑๑	๑๓.๘๐
๓. ที่อยู่อาศัย	๑๖.๘๓	๒๕๑.๐๘	๑๘.๕๓	๔๓.๕๓
๔. ค่าพาหนะ	๙.๕๙	๑๔๖.๓๓	๓๐.๕๕	๔๓.๖๐
๕. ค่ามันเหิงและอ่านหนังสือ	๖.๓๓	๑๐๐.๓๖	๙.๕๖	๑๐.๐๐
๖. ค่ารักษาพยาบาล	๙.๘๕	๓๖.๑๘	๑๖.๕๕	๙.๐๖
๗. ขาสูบ เครื่องดื่ม	๓.๓๐	๕๕.๐๓	๑๐.๘๓	๕.๙๖
๘. ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด	๓.๙๙	๑๑๘.๙๒	๒๙.๘๓	๒๙.๕๓
รวม	๑๐๐.๐๐	๑,๔๘๘.๓๔	๑๐๐.๐๐	๒๔๙.๖๔

ตารางที่ ๔๔ ค่าใช้จ่ายในการอุปโภคบริโภคของครัวเรือนอุตสาหกรรมฐานในอำเภออื่น ๆ
นอกจาก ๓ อำเภอ เป็นเงินทั้งหมด ๓๓๕.๓๘ พันบาท

พันบาท

ประเภท	ค่าใช้จ่าย		กำไรของหอการค้าบริการ	
	ร้อยละ	จำนวนเงิน	ร้อยละ	จำนวนเงิน
๑. ค่าอาหารและเครื่องดื่ม	๔๕.๕๘	๑๕๓.๐๘	๑๓.๒๖	๒๐.๓๐
๒. ค่าเครื่องนุ่งห่ม	๑๓.๕๗	๔๕.๕๓	๑๕.๑๑	๖.๕๓
๓. ที่อยู่อาศัย	๑๗.๓๑	๕๖.๖๘	๑๕.๘๓	๘.๐๘
๔. ค่าพาหนะ	๔.๒๙	๒๓.๘๘	๓๐.๕๕	๘.๕๑
๕. ค่าขึ้นเตียงและอ่านหนังสือ	๓.๕๒	๑๑.๘๒	๘.๘๒	๑.๑๓
๖. ค่ารักษาพยาบาล	๖.๒๒	๒๐.๘๙	๑๒.๕๕	๒.๖๒
๗. ขาดูบ เครื่องดื่ม	๓.๘๑	๑๒.๓๙	๑๐.๘๓	๑.๓๙
๘. ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด	๖.๒๙	๒๑.๑๒	๒๔.๘๓	๕.๒๘
รวม	๑๐๐.๐๐	๓๓๕.๓๘	๑๐๐.๐๐	๕๓.๓๘

เงินจากข้าราชการและลูกจ้างของรัฐบาลได้ใช้จ่าย ทำให้เกิดตลาดการค้าใน
 รอบที่ ๑ จำนวนเงินทั้งหมดที่ข้าราชการและลูกจ้างใช้จ่ายในการอุปโภคและบริโภค โดย
 ให้ข้าราชการ ๑ คน ต้องมีภาระเลี้ยงดู ๑ ครอบครัว มีจำนวนครัวเรือนทั้งหมด ๑๐,๕๒๖
 ครัวเรือน (ครัวเรือนข้าราชการและลูกจ้างในอำเภอเมือง อำเภอขุนพิณ และอำเภอ
 บ้านนาสาร คิดค่าใช้จ่ายครัวเรือนละ ๓๓,๘๒๕.๘๖ บาท มีทั้งหมด ๔,๕๖๕ ครัวเรือน
 เป็นค่าใช้จ่าย ๑๕๔,๔๑๕.๕๐ พันบาท ค่าใช้จ่ายครัวเรือนในอำเภออื่น ๆ นอกจาก
 ๓ อำเภอข้างตน คิดค่าใช้จ่ายครัวเรือนละ ๑๔,๖๕๔.๖๒ บาท มีทั้งหมด ๕,๙๖๑
 ครัวเรือน เป็นค่าใช้จ่าย ๑๑๑,๒๐๐.๑๔ พันบาท เป็นเงินค่าใช้จ่ายอุปโภคที่ก่อให้เกิด
 ตลาดในรอบที่ ๑)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๕๕ ค่าใช้จ่ายในการอุปโภคของครัวเรือนข้าราชการและลูกจ้าง ในอำเภอเมือง อำเภอพุนพิน และอำเภอบ้านนาสาร ซึ่งเป็นเงินค่าใช้จ่ายทั้งหมด ๑๕๔,๔๑๕.๕๐ พันบาท เป็นค่าใช้จ่ายดังนี้ คือ

พันบาท

ประเภท	ค่าใช้จ่าย		ส่วนกำไรของพ่อค้าบริการ	
	ร้อยละ	จำนวนเงิน	ร้อยละ	จำนวนเงิน
๑. ค่าอาหารและเครื่องคิม	๔๓.๖๖	๖๗,๔๑๗.๘๑	๑๓.๒๖	๘,๔๓๙.๖๐
๒. ค่าเครื่องนุ่งห่ม	๖.๕๗	๑๐,๑๕๕.๑๐	๑๔.๑๑	๑,๔๓๑.๕๗
๓. ท้ายอาศัย	๑๖.๘๗	๒๖,๐๔๙.๘๙	๑๘.๕๓	๔,๕๓๑.๒๔
๔. ค่าพาหนะ	๙.๕๙	๑๔,๘๐๘.๕๕	๓๐.๕๕	๔,๕๒๓.๕๘
๕. ค่ามันเียงและอานหนังสือ	๖.๗๗	๑๐,๔๕๓.๗๗	๙.๕๒	๑,๐๓๗.๐๓
๖. ค่ารักษาพยาบาล	๔.๘๕	๗,๔๘๙.๑๕	๑๒.๕๕	๙๓๙.๘๙
๗. ยาสูบ เครื่องคิม	๓.๗๐	๕,๗๑๓.๗๐	๑๐.๘๓	๖๑๘.๗๖
๘. ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด	๗.๙๙	๑๒,๓๓๗.๘๐	๒๙.๘๓	๓,๐๖๓.๘๘
รวม	๑๐๐.๐๐	๑๕๔,๔๑๕.๕๐	๑๐๐.๐๐	๒๕,๔๘๕.๕๕

ตารางที่ ๕๖ ค่าใช้จ่ายในการอุปโภคบริโภคของครัวเรือนข้าราชการและลูกจ้าง ในอำเภอ
อื่น ๆ นอกจาก ๓ อำเภอ ซึ่งเป็นค่าใช้จ่ายทั้งหมด ๑๑๑,๒๐๐.๑๔
พันบาท เป็นค่าใช้จ่ายดังนี้ คือ

พันบาท

ประเภท	ค่าใช้จ่าย		กำไรของหอการค้าบริการ (นุ)	
	ร้อยละ	จำนวนเงิน	ร้อยละ	จำนวนเงิน
๑. ค่าอาหารและเครื่องดื่ม	๔๕.๕๙	๕๐,๖๙๖.๑๖	๑๓.๒๖	๖,๙๒๒.๓๑
๒. ค่าเครื่องนุ่งห่ม	๑๓.๕๓	๑๕,๐๘๙.๘๖	๑๔.๑๑	๒,๑๖๙.๑๘
๓. ท้ายอาศัย	๑๖.๓๑	๑๘,๑๓๓.๕๘	๑๔.๙๓	๒,๖๙๕.๘๘
๔. ค่าพาหนะ	๘.๒๙	๙,๒๑๘.๘๙	๓๐.๕๕	๒,๘๑๖.๒๕
๕. ค่ามันเียงและ อ่านหนังสือ	๓.๕๒	๓,๙๑๘.๒๕	๙.๙๒	๓๘๘.๒๙
๖. ค่ารักษาพยาบาล	๖.๒๒	๖,๙๑๖.๖๘	๑๖.๕๕	๘๖๘.๐๘
๗. ขาสูบ เครื่องดื่ม	๓.๘๑	๔,๒๓๖.๓๓	๑๐.๘๓	๕๕๘.๘๘
๘. ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด	๖.๒๙	๖,๙๙๘.๘๙	๒๔.๘๓	๑,๙๓๖.๓๓
รวม	๑๐๐.๐๐	๑๑๑,๒๐๐.๑๔	๑๐๐.๐๐	๑๙,๙๕๕.๑๒

รายได้ของประชากรอาชีพเสริมธุรกิจหลักของจังหวัด

รายได้จากการ เกษตรกรรมทั้งหมด	๒,๒๖๔,๘๐๔.๓๐	พันบาท
รายได้จากการทำเหมืองแร่	๑๐๙,๖๑๐.๖๑	พันบาท
รายได้จากอุตสาหกรรมฐาน	๓๕๙,๘๔๔.๕๔	พันบาท
เงินได้ของข้าราชการและลูกจ้าง	๒๙๕,๒๑๖.๘๖	พันบาท
รวม	๓,๐๑๓,๕๒๕.๘๐	พันบาท

รายได้ของพ่อค้าบริการเนื่องจากค่าใช้จ่ายในการลงทุน และค่าใช้จ่ายในครัวเรือน จากประชากรอาชีพเสริมธุรกิจหลัก (น_๑)

การเกษตรกรรม	จากการลงทุน	๓๓,๐๙๖.๘๐	พันบาท
	จากค่าใช้จ่ายครัวเรือน	๒๓๔,๙๘๑.๓๕	พันบาท
เหมืองแร่และอุตสาหกรรม	จากการลงทุน	๖,๑๒๒.๘๕	พันบาท
	จากค่าใช้จ่ายครัวเรือน	๒๙๙.๓๘	พันบาท
เงินโอนจากภาครัฐบาล	จากค่าใช้จ่ายครัวเรือน	๔๓,๒๘๐.๕๙	พันบาท

รวมรายได้ของพ่อค้าบริการที่เกิดจากค่าใช้จ่าย

ของอาชีพเสริมธุรกิจหลัก = ๓๕๙,๕๘๐.๙๕ พันบาท

ฉะนั้นเงินรายได้ของพ่อค้าบริการเป็น ๑๑.๘๖ % ของเงินรายได้ของประชากรอาชีพเสริมธุรกิจหลักของจังหวัด $(๓๕๙,๕๘๐.๙๕ \div ๓,๐๑๓,๕๒๕.๘๐ \times ๑๐๐)$

นั่นคือ $n_1 = ๑๑.๘๖$

เพื่อต้องการทราบจำนวนการเลี้ยงดูประชากรเมือง (พ่อค้าบริการ) จากประชากรที่ประกอบอาชีพในเศรษฐกิจหลักของจังหวัดซึ่งประกอบด้วยประชากรเกษตรกรรมและประชากรที่ประกอบอาชีพอุตสาหกรรมฐานของจังหวัด เงินได้ของพ่อค้าบริการเป็น ๘.๒๓ % ของเงินได้ของประชากรอาชีพเศรษฐกิจหลักของจังหวัด

เงินหมุนเวียนที่ก่อให้เกิดกิจกรรมทางเศรษฐกิจ
 ต่อเนื่องจากเศรษฐกิจหลัก $= u_1 + u_2 \left(\frac{a}{1 - a_1} - 1 \right)$

เมื่อ u_1 = รายได้ของประชากรเมืองอันเนื่องมาจากอาชีพเศรษฐกิจหลักรอบแรก
 u_2 = เงินหมุนเวียนในคลาครอบที่ ๒
 a = Quotient ของรายรับสุทธิรอบที่ ๒

ในที่นี้ u_1 คือส่วนกำไรของพ่อค้าบริการ = ๓๕๙,๕๔๐.๘๕ พันบาท ซึ่งจะเลี้ยงครัวเรือนพ่อค้าบริการ (ครัวเรือนประชากรเมืองหรือครัวเรือนพึ่งพา) ได้ ๑๐,๕๙๑ ครัวเรือน (๓๕๙,๕๔๐.๘๕ พันบาท หาควยค่าใช้จ่ายครัวเรือนในเขตเทศบาล ซึ่งมีค่าใช้จ่ายในการอุปโภคบริโภคครัวเรือนละ ๓๓.๘๒๕๘๖ พันบาท)

เงิน u_1 นี้ เป็นเงินรายได้ของอาชีพพ่อค้าบริการ (อาชีพพึ่งพา) ซึ่งคาดว่าผู้ประกอบอาชีพดังกล่าวข้างต้นต้องเสียภาษีการค้า ภาษีรายได้ ตลอดจนเก็บออมรวมกัน ซึ่งคาดว่าจะมีประมาณ ๑๐ % ของ u_1 เงินที่เหลือ $u_1 - \frac{u_1}{10}$ จะเป็นเงินที่ใช้จ่ายหมุนเวียนในคลาครอบที่ ๒ ซึ่ง $= ๓๕๙,๕๔๐.๘๕ - ๓๕,๙๕๔.๐๘$ พันบาท
 $= ๓๒๓,๕๘๖.๗๖$ พันบาท

เงินจำนวนนี้คือเงินที่จะนำไปใช้จ่ายในคลาการการรอบที่ ๒ (u_2) ซึ่งเป็นเงินที่พ่อค้าบริการนำไปใช้จ่ายเป็นเงินซื้ออาหาร สิ่งของเครื่องใช้ และอื่น ๆ

จะนำเงินหมื่นเวียนที่ก่อให้เกิดกิจกรรมทางเศรษฐกิจต่อเนื่องจากเศรษฐกิจหลัก

รวมที่ ๑

$$\begin{aligned}
 &= u_1 + u_2 \left(\frac{1}{1 - s_1} - 1 \right) \\
 &= ๓๕๓,๕๘๐.๙๕ + ๓๑๑,๘๒๒.๘๖ \left(\frac{1}{1 - .๑๑๘๖} - 1 \right) \\
 &= ๓๕๓,๕๘๐.๙๕ + ๓๑๑,๘๒๒.๘๖ \times .๑๓๘๖ \\
 &= ๓๕๓,๕๘๐.๙๕ + ๔๓,๓๑๓.๓๖
 \end{aligned}$$

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๕๓ n_2 = เงินที่ใช้จ่ายหมุนเวียนในตลาดการเงินรอบที่ ๒ ซึ่งสามารถรับ
จำนวนครัวเรือนนอกเกษตรได้ ๘,๕๑๘ ครัวเรือน (๓๒๑,๘๒๒.๘๖
พื้นที่ หารด้วย ๓๓.๘๒๕๘๖ พื้นที่) และค่าใช้จ่ายในเงินจำนวน
๓๒๑,๘๒๒.๘๖ พื้นที่ ซึ่งใช้จ่ายหมุนเวียนในตลาดการค้าครั้งนี้ คือ

พื้นที่

ประเภท	ค่าใช้จ่าย		กำไรของพ่อค้าบริการ รอบที่ ๒	
	ร้อยละ	จำนวนเงิน	ร้อยละ	จำนวนเงิน
๑. ค่าอาหารและเครื่องดื่ม	๔๓.๖๖	๑๔๐,๕๐๓.๘๖	๑๓.๒๖	๑๘,๖๓๑.๓๘
๒. ค่าเครื่องนุ่งห่ม	๖.๕๓	๒๑,๑๔๓.๓๖	๑๘.๑๑	๒,๘๘๓.๓๘
๓. ท้ายอาลัย	๑๖.๘๓	๕๔,๒๕๑.๕๒	๑๘.๘๓	๑๐,๒๓๓.๓๘
๔. ค่าพาหนะ	๘.๕๘	๓๐,๘๖๒.๘๑	๓๐.๕๕	๘,๕๒๘.๕๘
๕. ค่าบันเทิงและอ่านหนังสือ	๖.๓๓	๒๑,๓๘๓.๘๑	๘.๘๒	๒,๑๖๑.๓๑
๖. ค่ารักษาพยาบาล	๘.๘๕	๑๕,๖๐๘.๘๑	๑๒.๕๕	๑,๘๕๘.๘๖
๗. ขยาย เครื่องดื่ม	๓.๓๐	๑๑,๘๐๓.๘๕	๑๐.๘๓	๑,๒๘๘.๕๘
๘. ใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด	๓.๘๘	๒๕,๓๑๓.๖๕	๒๘.๘๓	๖,๓๘๘.๓๐
รวม	๑๐๐.๐๐	๓๒๑,๘๒๒.๘๖	-	๕๓,๑๑๕.๑๘

รวมรายได้ (สุทธิ) ของหอคำบริการในรอบที่ ๒ = ๕๓,๑๑๕.๑๔ พันบาท
เป็นจำนวน ๑๖.๕๐ % ของเงินรอบที่ ๑

ฉะนั้น เงินรายได้ (สุทธิ) ของหอคำบริการที่ต่อเนื่องกันไปในรอบที่ ๓

$$= \frac{9}{9 - .9650} - 9 (a_2 = .9650)$$
$$= .9876$$

เพราะฉะนั้นเงินหมุนเวียนจากเศรษฐกิจหลัก

ก่อให้เกิดกิจกรรมทางเศรษฐกิจต่อเนื่อง

$$= ๓๒๑,๘๒๒.๘๖ + ๕๓,๑๑๕.๑๔ (.9876)$$
$$= ๓๒๑,๘๒๒.๘๖ + ๑๐,๔๔๕.๕๕$$

เงินที่หมุนเวียนก่อให้เกิดกิจกรรมทางเศรษฐกิจต่อเนื่องเหล่านี้ จะมีลักษณะ

ลดลง ๆ ไป เช่น จาก

a_1	=	๓๕๓,๕๘๐.๘๕	พันบาท
a_2	=	๔๓,๓๑๓.๓๖	พันบาท
a_3	=	๑๐,๔๔๕.๕๕	พันบาท
..	=	.....	พันบาท
a_n	=	.....	พันบาท

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ความสามารถของประชากรที่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมหลักในการเลี้ยงประชากรในอาชีพเกษตรกรรม หรือพ่อค้าบริการหรืออาชีพอื่นๆ โดยประกอบอาชีพเกษตรกรรมมีรายได้จากผลกำไรในการค้าบริการ และจำนวนเงินรายได้จะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับจำนวนเงินค่าใช้จ่ายในการลงทุน และในการอุปโภคบริโภคของประชากรในอาชีพเกษตรกรรมหลัก ดังนั้นเงินค่าใช้จ่ายของประชากรอาชีพเกษตรกรรมหลักจึงเป็นตัวกำหนดรายได้ของประชากรอาชีพเกษตรกรรม และความเจริญของชุมชน

เงินรายได้ของประชากรอาชีพเกษตรกรรม :-

จากการลงทุนทำกสิกรรม	๒๑,๑๓๘.๐๐	พื้นที่	เลี้ยงไก่	๑,๘๖๖ ^๒	ครัวเรือน
จากการลงทุนทำประมง	๖,๑๕๕.๐๐	พื้นที่	เลี้ยงไก่	๑๘๖	ครัวเรือน
จากการลงทุนในการปลูกสัตว์ และป่าไม้	๑,๘๐๗.๘๐	พื้นที่	เลี้ยงไก่	๑๑๓	ครัวเรือน
จากค่าใช้จ่ายในการอุปโภค และบริโภคของ ครัวเรือนเกษตรกร	๒๑๘,๓๘๑.๓๘	พื้นที่	เลี้ยงไก่	๖,๘๔๑	ครัวเรือน
จากการลงทุนทำเหมืองแร่	๑,๘๖๘.๖๖	พื้นที่	เลี้ยงไก่	๑๑๓	ครัวเรือน
จากการลงทุนทำอุตสาหกรรม	๒,๒๘๘.๖๘	พื้นที่	เลี้ยงไก่	๖๘	ครัวเรือน

* คือจำนวนเงินส่วนผลกำไรที่ประชากรอาชีพเกษตรกรรมได้รับจากค่าใช้จ่ายของประชากรอาชีพเกษตรกรรมหลัก

^๒ เงินส่วนผลกำไรของพ่อค้าบริการ หากรด้วยค่าใช้จ่ายอุปโภคบริโภคในเขตเมือง = ๑๑,๘๖๘.๘๖ บาท ต่อปี

จากค่าใช้จ่ายในการอุปโภคบริโภค

ของครัวเรือน

อุตสาหกรรม ๒๔๔.๓๘ พันบาท เลี้ยงได้ ๔ ครัวเรือน

จากค่าใช้จ่ายในการอุปโภคบริโภค

ของครัวเรือนข้าราชการ

และลูกจ้าง ๕๓,๒๔๐.๕๗ พันบาท เลี้ยงได้ ๑,๒๔๐ ครัวเรือน

สรุปได้ว่า สาขาเกษตรกรรม (Primary Sector)

เลี้ยงได้ ๔,๑๐๒ ครัวเรือน เป็น ๔๖ % ของครัวเรือนที่เลี้ยงได้

สาขาอุตสาหกรรม (Secondary Sector)

เลี้ยงได้ ๑๔๐ ครัวเรือน เป็น ๒ % ของครัวเรือนที่เลี้ยงได้

ข้าราชการและลูกจ้าง (Tertiary Sector)

เลี้ยงได้ ๑,๓๖๗ ครัวเรือน เป็น ๑๒ % ของครัวเรือนที่เลี้ยงได้

รวมจำนวนครัวเรือนอาชีพเศรษฐกิจรองที่สามารถเลี้ยงได้จากประชากรอาชีพเศรษฐกิจหลัก = ๑๐,๕๐๙ ครัวเรือน

จำนวนร้านค้าบริการในจังหวัดมีทั้งหมด ๔,๕๐๔ ครัวเรือน ซึ่งเป็นครัวเรือนประชากรอาชีพเศรษฐกิจรองและเป็นครัวเรือนอาชีพเศรษฐกิจหลัก ๔๔,๕๔๔ ครัวเรือน นั่นคือค่าใช้จ่ายจากครัวเรือนอาชีพเศรษฐกิจหลัก ๔๔,๕๔๔ ครัวเรือน จะสามารถเลี้ยงครัวเรือนอาชีพเศรษฐกิจรองได้ ๑๐,๕๐๙ ครัวเรือน คิดเป็น ๑๑.๔๐ % ของครัวเรือนเศรษฐกิจหลัก แต่จากข้อมูลในจังหวัดมีร้านค้าบริการ ๔,๕๐๔ ครัวเรือนซึ่งต่ำกว่าจำนวนที่ประชากรในอาชีพเศรษฐกิจหลักสามารถเลี้ยงได้ สรุปได้ว่า ครัวเรือนในอาชีพบริการสามารถเพิ่มได้อีก เนื่องจากจำนวนครัวเรือนที่มีอยู่จริงต่ำกว่าจำนวนครัวเรือนที่สามารถเลี้ยงได้ หรือมีฉะนั้นจำนวนร้านค้าที่จดทะเบียนการค้าในจังหวัดสุราษฎร์ธานี มีจำนวนต่ำกว่าจำนวนร้านค้าที่มีอยู่จริง